உ

சிவமயம்.

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நமః

சுவாநுபவத் திருவாக்கு

என்னும்

பாராயண சிந்தாமணி.

இஃது

மதுரை

பிரஹ்மஸ்ரீ யோகானந்த சுவாமிகள்

ஆக்ஞையின்படி

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம்

பனையப்பட்டி

புண்ணியசீலர்

சி. மு. முத்துக்கருப்பஞ் செட்டியார்

அவர்கள் குமாரர்

சி. மு. சி. சின்னையா செட்டியாரால்

திரட்டி அச்சியற்றப்பெற்றது.

குரோதனஹூ 1926 தைமீ

இரண்டாம் பதிப்பு 2000.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

பரசிவ ஞானத்தில் விருப்புடைய அறிஞர்கள் பிரதி தினமும் பாராயணஞ் செய்வதற்கு அனுகூலமாய்ச் சிவானுபவப் பேற்றை அடைந்த மஹாத்மாக்களின் அருமைத் திருவாக்குகளைப் பழைய பிரதிகளுக்கிணங்க ஒரே புத்தகமாகப் பேரறிஞர்களின் அனுமதியில் பகவானருளால் திரட்டிய இந்நூல் முதற்பதிப்பில் அச்சிட்ட 2000-புத்தகம் செலவாகி விட்டபடியால் இரண்டாம் பதிப்பில் 2000-புத்தகமும் அடியேனால் அச்சியற்றப் பெற்றது.

இப்புத்தகம் சாதுக்களுக்கு இனமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இதில் பிழையுளதாயின், க்ஷமிக்குக.

இங்ஙனம்,

புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானம், பனையப்பட்டி. } சி.மு. சின்னையா செட்டியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூற் பெயர்.

ஆரண முடிவத் வைத முத்திப்பே றடைவ தற்கு
காரண னருளால் மேலோர் நவின்றசா தனம னைத்துஞ்
சீரணப் பன்னூ லாய்ந்து திரட்டியச் சிட்ட விந்நூல்
பாரண மக்க ளுக்குப் பகர்சிந்தா மணியா மாதோ.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் அடியிற்கண்ட மூன்று இடங்களிலும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(1) பிரஹ்மஸ்ரீ யோகானந்த சுவாமி அவர்கள்,
பிட்டுத்தோப்புக்கடுத்த அழகாடி மடம்,
மதுரை.

(2) சி. மு. சின்னையா செட்டியார்,
138, பவழக்காரத் தெருவு, மதராஸ்.

(3) சி. மு. சின்னையா செட்டியார்,
பனையப்பட்டி, குளிபிறை போஸ்டு,
புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானம்.

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நமஃ

பாராயண சிந்தாமணி.

விநாயகர் ஸ்துதி.

ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாச தேசிகரருளியது.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சுப்பிரமணியர் ஸ்துதி.

சிவஞான வள்ளலாரருளியது.

அறுவிதச் சமயத் தோர்க்கு மறுமுகச் சாமியாகிச்
செறிபரப் பிரமம் யாமே யென்றுசின் மயிலிலேறிக்
குறுமுனிக் கருளிச் சீவக் குகைதொறும் வீற்றிருந்த
மறுவிலாக் குகனைப் போற்றி மாய்த்தனன் பிறவியெல்லாம்.

நடராஜர் ஸ்துதி.

மகாராஜாதுறவு குமாரதேவரருளியது.

திங்களார் சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத்
திருந்திழை யுமையுளங் களிப்பப்
பொங்கரா வொடுநற் புலிமுனி வர்கண்மால்
போதய னமரர்கள் போற்றத்

துங்கநான் மறைகள் துதித்திட வைந்து
தொழில்விரிந் திடப்பொது வதனிற்
செங்கழ லதிர நடஞ்செயும் பொருளைத்
தினம்பணிந் திடரொழித் திடுவாம். 3

அம்பாள் ஸ்துதி.

சௌந்தரியலகரி.

தருண மங்கலை யுனது சிந்தை
தழைந்த பாலமு தூறிணு
லருண கொங்கையி லதுபெ ருங்கவி
யலைநெ டுங்கட லாகுமே
வருண நன்குறு கவுணி யன்சிறு
மதலை யம்புயல் பருகியே
பொருண யம்பெறு கவிதை யென்னொரு
புனித மாரிபொ ழிந்ததே. 4

சரஸ்வதி ஸ்துதி.

குமரகுருபர சுவாமிகளருளியது.

மண்கொண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி
யுண்டெனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகலகலா வல்லியே. 5

கிருஷ்ண பரமாத்மா ஸ்துதி.

மஹா பாகவதத்திரட்டு.

சீர்பூத்த பரஞ்சுடராய்ச் சித்தாகிக் கானவிடை
நீர்பூத்த தெனவுலக நிறைந்தொளிதன் பாற்றேன்ற
வேர்பூத்த முத்தொழிலு மினிதியற்றித் தனிநின்ற
கார்பூத்த திருமேனிக் கடவுண்மல ரடிநினைவாம். 6

சங்கர பகவத் பாதாசாரியர் ஸ்துதி.

சி. பொன்னம்பல சுவாமிகளருளியது.

பொங்கருண் ஞான ஙங்கள் புண்ணிய மனைத்து மொன்றாய்
அங்குபுல் லென்ன வந்தாண் டருமறைப் பொருளை யார்க்கும்
அங்கையி னெல்லி போல அளித்தரு ளமலா நந்த
சங்கர பகவற் பாதன் றாண்மலர் நந்த லைக்கே. 7

சற்குரு ஸ்துதி.

தத்துவராய சுவாமிகளருளியது.

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானும்
அந்தமிலா இன்பநமக் காவானும்-எந்தமுயிர்
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு. 8

இந்நூற் பயன்.

கற்பிதமாம் பேதமெலாம் போக்கு மிந்நூல்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாக்கு மிந்நூல்
நிற்பயமா நிட்டையினை யளிக்கு மிந்நூல்
நிரதிசயா நந்தத்தை நல்கு மிந்நூல்
அற்புதமா மிந்நூலி னனுப வங்கள்
அறிந்தவர்கள் பரமசுக ஞானி யாவர்
பற்பலவா நூலையெல்லாம் விட்டிந் நூலைப்
பரிவுடனே முழுமுச்சிவெலாம் பார்க்க வேண்டும். 9

உ

கணபதி துணை.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

விநாயகரகவல்.

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
அற்புத நின்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன!
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி,
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்,
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்

திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்,
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே,
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி,
ஐம்புலன் றன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளிக்,
கருவிகள் ஒடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து,
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி,
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே,
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி,
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்,
கடையிற் சுழுமுனை கபாலமுங் காட்டி,
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பி ஞவில் உணர்த்திக்,
குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து,
மூலாதா ரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே,
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி,
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்

உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்,
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முகம் ஆக இனிதெனக் கருளிப்,
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து,
இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிடம் என்ன
அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்,
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி,
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி,
அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி,
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்,
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

விநாயகரகவல் முற்றிற்று.

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்க்

கந்தர் கலிவெண்பா.

க. பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறரிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையுந் — தேமேவு
உ. நாதமும் நாதாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
போதமுங் காணாத போதமாய் — ஆதிநடு
ங. அந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய் — வந்த
ச. குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற் றெங்குஞ்
செறியும் பரம சிவமாய் — அறிவுக்கு
ரு. அநாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமா யன்றே
மனாதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த் — தனதருளின்
சு. பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளாய் — எஞ்சாத
எ. பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வும்புணர்வுங்
காரணமு மில்லாக் கதியாகித் — தாரணியில்
அ. இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன் — முந்துங்
கூ. கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் — திரிகரண

க0. மாகவரும் இச்சை அறிவியற்ற லாவிலய
போக அதிகாரப் பொருளாகி—ஏகத்து

கக. உருவும் அருவும் உருவருவும் ஆகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய்—இருண்மலத்துள்

கஉ.. *மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்குமல
பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்து—தேகமுறத்

கங. தந்த அருவுருவஞ் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
பெந்த முறவே பிணிப்பித்து—மந்த்ரமுதல்

கச. ஆறத்து வாவுமண்டத் தார்ந்த†வத்து வாக்களுமுற்
கூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து—மாறிவரும்

கரு. ஈறிரண்டு தோற்றத் தெழுபிறப்புள் யோனியெண்பா
ரைவந்த நான்குநூ றாயிரத்துள்—தீர்வரிய

கசா. கன்மத்துக் கீடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
சென்மித் துழலத் திரோதித்து—வெந்நிரய

கஎ. சொர்க்காதி போகமெலாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால்
நற்கா ரணஞ்சிறிது நண்ணுதலுந்—தர்க்கமிடுந்

கஅ. தொன்னூற் பரசமயந் தோறும் அதுவதுவே
நன்னூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து—முன்னூல்

ககூ. விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வித்து—அருள்பெருகு

உ0. சாலோக சாமீப சாரூப மும்புசிப்பித்
தாலோகந் தன்னை அகற்றுவித்து— நால்வகையாம்

உக. ‡சத்திநி பாதந் தருதற்கு இருவினையும்
ஒத்துவருங் காலம் உளவாகிப்—பெத்த

---

*மோகமுறும் பல்லுயிர்-சகலர்; ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலங்களுமுடையோர்.

† அத்துவா - வழி. ‡ சத்திநிபாதம்-சிற்சத்தி பதித்தல்.

உஉ. மலபரி பாகம் வருமளவிற் பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற் றருளி—உலவாது
உ௩. அறிவுக் கறிவாகி அவ்வறிவுக் கெட்டா
நெறியிற் செறிந்த நிலைநீங்கிப்—பிரியாக்
உ௪. கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனென் றோர்திருப்பேர் கொண்டு-திருநோக்கால்
உ௫. ஊழ்வினையைப் போக்கி உடலறுபத் தெட்டுநிலம்
ஏழுமத்து வாக்கள் இருமூன்றும்—பாழாக
உ௬. ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூணும்
உ௭. அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆன்மாவுங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி—முடியாது
உ௮. தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகியெங்கும்
நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும்
உ௯. வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
இரவுங் கடந்துலவா இன்பம்—மருவுவித்துக்
௩0. *கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றுந் தாழ்சடையும்
வன்மழுவு மானுமுடன் மால்விடைமேன்—மின்னிடத்
௩௧. பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில் [துப்
வாய்த்ததனைய தெய்வ வடிவாகி—ஏத்த
௩உ. கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய் துண்ணின்
‡ றொருமலத்தார்க் கின்பம் உதவிப்—பெருகியெழு

---

* கன்ம மலத்தார் - பிரளயாகலர்; ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமலமுடையோர்.

‡ ஒருமலத்தார்-விஞ்ஞானகலர்; ஆணவமலம் ஒன்றுமே உடையோர்.

௩௩. மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி முத்தருட னேயிருத்தி
ஆன்றபர முத்தி அடைவித்துத்—தோன்றவரும்
௩௪. யானெனதென் றற்ற விடமே திருவடியா
மோனபரா னந்தம் முடியாக—ஞானந்
௩௫. திருவுருவா விச்சை செயலறிவு கண்ணா
அருளதுவே செங்கை அலரா—இருநிலமே
௩௬. சந்நிதியா நிற்குந் தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே!—மின்னுருவந்
௩௭. தோய்ந்தநவ ரத்நச் சுடர்மணியாற் செய்தபைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும்—தேய்ந்தபிறைத்
௩௮. துண்டமிரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்தநுதற் பொட்டழகும்—விண்ட
௩௯. பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு
அருள்பொழியுங் கண்மலர் ஈராறும்—பரிதி
௪0. பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவு மகரக் குழையும்—நிலவுமிழும்
௪௧. புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்
சென்மவிடாய் தீர்க்குந் திருமொழியும்-வின்மலிதோள்
௪௨. வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூரனைத்தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்துந் திருமுகமும்—எவ்வுயிர்க்கும்
௪௩. ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமும்—சூழ்வோர்
௪௪. வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்
முடிக்குங் கமல முகமும்—விடுத்தகலாப்
௪௫. பாச இருள் துரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும்—நேசமுடன்
௪௬. போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்
மோக மளிக்கும் முகமதியுந்—தாகமுடன்

சஎ. வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவுந்
தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமரையுங்--கொந்தவிழ்ந்த
சஅ. வேரிக் கடம்பும் *விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் †புயசைலம் பன்னிரண்டும்—ஆரமுதந்
சகூ. தேவர்க் குதவுந் திருக்கரமும் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும்—ஓவாது
ருO. மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர வணிந்த திருக்கரமும்—மார்பகத்தில்
ருக. வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும்
உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும்—மொய்த்த
ரு௨. சிறுதுடிசேர் கையுமணி சேர்ந்ததடங் கையும்
கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையும்—தெறுபோர்
ருந. அதிர்கே டகஞ்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங் கரமும்—முதிராத
ருச. கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணை
அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும்—பைம்பொற்[ந்த
ருரு. புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடையும்
அரைஞாணும் கச்சை யழகுந்—திருவரையும்
ருசு. நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத் தணிந்த பரிபுரமும்—சோதி
ருஎ. இளம்பரிதி நூறா யிரங்கோடி போல
வளந்தரு தெய்வீக வடிவும்—உளந்தனிற்கண்
ருஅ. ‡டாதரிப்போர்க்கு ஆருயிராய் அன்பர்கத் தாமரையின்
மீதிருக்குந் தெய்வ விளக்கொளியே!—ஓதியவைந்து

---

* விரை-வாசனை ; குரவு--முல்லை.

† புயசைலம்--புயமலை.

‡ ஆதரிப்போர்—அன்பு செய்வோர்.

௫௯. ஓங்காரத் துள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய் ஐந்தொழி
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே!—தாங்கரிய [ற்கு

௬௦. மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்—பந்தனையால்

௬௧. ஒத்த புவனத் துருவே உரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா—வைத்த

௬௨. கலையே அவயவமாக் காட்டும் அத்துவாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றோய்!—பலகோடி

௬௩. அண்டம் உருவாகி அங்கஞ் சராசரமாய்
கண்டசத்தி மூன்றுட் கரணமாய்த்—தொண்டுபடும்

௬௪. ஆவிப் புலனுக் கறிவளிப்ப ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே!—மேவ

௬௫. வரும்அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞ்ஞானந்
தரும்அட்ட யோகத் தவமே!—பருவத்து

௬௬. அகலாத பேரன் படைந்தோர் அகத்துட்
புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும்—சுகலளிதப்

௬௭. பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானந்
தேரின்ப நல்குந் திருநாடும்—பாரின்பம்

௬௮. எல்லாங் கடந்த இருநிலத்துட் போக்குவரவு
அல்லா துயர்ந்த அணிநகரும்—தொல்லுலகில்

௬௯. ஈறும் முதலும்அகன் றெங்குநிறைந் தைந்தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்துங் குரகதமும்—ஏறுமதந்

௭௦. தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினாற் பஞ்சமலங்
காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ

௭௧. பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையும்—காரணத்துள்

எஉ. ஐந்தொழிலும் ஓவாது அளித்துயர்ந்த வான்கொடியும்
வந்த நவநாத மணிமுரசும்—சந்ததமும்

எங. நீக்கமின்றி யாடி நிழலசைப்பான் போற்புவனம்
ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும்—தேக்கமழ்ந்து

எச. வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசுந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே!—தேசுதிகழ்

எரு. பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடம்
பாங்குறையும் முக்கட் பரஞ்சோதி—ஆங்கொருநாள்

எசு. வெந்தகுவர்க் காற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
*ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமுந்—தந்து

எஎ. திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியா றுய்ப்ப—விரிபுவனம்

எஅ. எங்கும் பரக்க இமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்கு தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால்-அங்கண் [ன்

எகூ. எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் றெம்மா
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய்—அடுத்ததொரு

அ0. பூதத் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்பப்—போதொருசற்று

அக. அன்னவளுங் கொண்டமைதற் காற்றாள் †சரவணத்திற்
சென்னியிற் கொண்டுய்ப்பத் திருவுருவாய்—முன்னர்

அஉ. அறுமீன் முலையுண்டு அழுது விளையாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன்—குறுமுறுவற்

அங. கன்னியொடுஞ் சென்றவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலும்
அன்னவள்கண் டவ்வுருவம் ஆறினையும்—தன்னிரண்டு

---

* ஐந்து முகம்—ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம்.

†சரவணம்—நாணல்.

அச. கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தனெனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச்—செய்ய

அரு. முகத்தில் அணைத்துச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துண் மகிழ்பூத் தளித்துச்—சகத்தளந்த

அசு. வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்து
உள்ள முவப்ப உயர்ந்தோனே!—கிள்ளைமொழி

அஎ. மங்கை சிலம்பின் மணியொன் பதில்தோன் றுந்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள்

அஅ. விருப்பால் அளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு—நெருப்பிலுதித்து

அகூ. அங்கட் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவுஞ்
செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணர்ந்-தெங்கோன்

கூ0. விடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண் திக்கும்
நடத்தி விளையாடும் நாதா!—படைப்போன்

கூக. அகந்தை உரைப்பமறை ஆதிஎழுத் தொன்று
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை—புகன்றிலையால்

கூஉ. *சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ங னென்றுமுனங்
குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே!—மட்டவிழும்

கூங. பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமமொழிந்தோனே!—கொன்னெடுவேல்

கூச. தாரகனு மாயத் தடங்கிரியுந் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே!—சீரலைவாய்த்

கூரு. தெள்ளு திரைகொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ள மெனத்தவிசின் வீற்றிருந்து—வெள்ளைக்

கூசு. கயேந்திரனுக் (கு) அஞ்சல் அளித்துக் கடல்சூழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச்—சயேந்திரனுஞ்

---

* சிட்டி - சிருஷ்டி - படைப்பு.

௧௭. சூரனைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே!—காரவுணன்

௧௮. வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய
தானவர்கள் நாற்படையுஞ் சங்கரித்துப்—பானு

௧௯. பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்!-சகமுடுத்த

௨௰. வாரி தனிற்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
சூருடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்! போரவுணன்

௨௧. அங்கமிரு கூறாய் அடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுட னார்த்தெழுந்து தோன்றுதலு--மங்கவற்றுள்

௨௨. சீறும் அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
ஏறி நடாத்தும் இளையோனே!—மாறிவரு

௨௩. சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே!—மூவர்

௨௪. குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த தேவே! மறைமுடிவாஞ்

௨௫. சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே! வானுதவுந்
*தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே!-பொய்விரவு

௨௬. காம முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாம மடமானின் வயிற்றுதித்துப்—பூமருவு

௨௭. கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனற் புனங்காத் தினிதிருந்து—மேன்மைபெறத்

௨௮. தெள்ளித் தினைமாவுந் தேனும் பரிந்தளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே!—உள்ளமுவந்(து)

௨௯. † ஆறு திருப்பதிகண் டாறெழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே!—நாறுமலர்க்

---

* தெய்வக்களிறு-தெய்வயானை. † ஆறுதிருப்பதி-திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை.

௱க0.கந்திப் பொதும்பரெழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே!--சந்ததமும்
௱கக.பல்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருத்தும்
பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி
௱கஉ.பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசுமடற்
பூதமுந் தீநீரும் பொருபடையுந்—தீதகலா
௱கங.வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையும்
எவ்விடம்வந் தெம்மை எதிர்ந்தாலும்—அவ்விடத்திற்
௱கச.பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும்—கச்சைத்
௱கரு.திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈரா று
அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும்-விரிகிரணஞ்
௱கசு.சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்
௱கஎ. எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமுந் தந்துபுகுந்(து)
உல்லாச மாக உளத்திருந்து—பல்விதமா
௱கஅ.ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொகையும்—ஓசை
௱கசு.எழுத்துமுத லாமைந் திலக்கணமுந் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித் (து)—ஒழுக்கமுடன்
௱உ0. இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனையகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத்-தம்மைவிடுத்(து)
௱உக.ஆயும் பழைய அடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய
௱உஉ.கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்(டு)
அடியேற்கு முன்னின் றருள்.

கந்தர் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

ஸ்தோத்திரப்பாக்கள்.

அத்தி முகவனை மத்தன் மதலையை
நித்த நினைபவர் முத்தி பெறுவரே. 1

பொன்னிமயப் பிடியானை தருமானை முகத் தானைப் பொருவிலானைச், சொன்னயஞ்சேர் தார கத்தி னுருவானை யன்பருளச் சோதியானைச், சென்னி யிலா றுடையானைத் தந்தையெனப் படைத்தானைத் திகழோராறு, மன்னுமுகன் றுணையானை வல்லபை யின் பதத்தானை வணங்கி வாழ்வாம். 2

மோகமெனுங் கடல்கடந்து முத்தியெனுங்
கரைகாண்பான் முதிர்ந்த நாலாம்
பாகமெனும் மலர்கொண்டு பத்தியெனும்
புனலாட்டிப் பரிந்து சாத்திச்
சோகமெனப் பாவித்துத் துரியமெனும்
விளக்கேற்றிச் சோக நீங்கி
யாகமெனுங் கோயிலின்க ணறிவென்னுங்
கணபதிக்கே யன்பு செய்வாம். 3

ஆறு முகவனை நாறு மலர்கொடு
கூறு மடியவர் பேறு பெறுவரே. 4

ஆனைமுக னறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபத நாடு. 5

உலகமுதற் பொருளை யும்பர்க் குணர்வரிதாம் பொருளை யோதியவே தாகமத்தி னுச்சியினுட் பொருளைப், பலகலையின் பொருண்முடிவின் முடிவான

பொருளைப் பற்றறப்பற் றியபெரியோர் பரவியவான்
பொருளை, யலைதிவலை நுரைகடலி னுதித்தொடுங்கு
மாபோ லகிலாண்ட முதித்தொடுங்கு மதன்மூலப்
பொருளை, யிலகியசற் குருவாகி யானுகும் பொருளை
யெங்குமாம் பரம்பொருளை யாமும் வணங்குதுமே. 6

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா ணுமாகிப்
போதியா நிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம் போற்றிபோற்றி. 7

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி யருமறைச் சிரத்தின்மேலாஞ்
சிற்பர வியோமமாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துணின்று
பொற்புட னடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றிபோற்றி. 8

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனினுறுந் தலங்கள் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம். 9

குன்றி டாத கொழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யார்துணை யாருற வார்கதி
யென்று நீயெனக் கின்னருள் செய்வதே. 10

அம்பிகா சகிதனுகி யாநந்த நடனஞ்செய்து
நம்பினோர் துன்பநீக்கி நற்சுக நல்காநின்ற
எம்பிதா வானவீசன் இருபதக் கமலந்தன்னை
நம்புவாம் துன்பநீங்கி நற்சுக மடைவதற்கே. 11

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்றுள் எடுத்ததிரு வடிபோற்றி. 12

பராபர முதலேபோற்றி பத்தியில் விளைவாய் போற்றி
சராசர மாகிவேறாய் நின்றதற் பரனே போற்றி
கராசல வுரியாய்போற்றி கனகவம் பலத்து ளாடும்
நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி. 13

அனகநிர வயவபர அமலவுணர் வுறவே
உனவரிய பகுதியதி னுருமுழுது மறவே
மனநிறைய வமுதசுக மகிழ்வுதரு மொளிசேர்
கனகசபை நடனமிடு கடவுளடி பணிவாம். 14

வேத நான்கினுட் பொருளினை மறைத்த வெந்தமக்குப்
போத பாநுவாய்ப் புனிதநல் லருளுருப் புனைந்து
சேதுவாம்பர சுகத்தினைத் திகழ்தர விளக்கும்
வாத ராயணன் மலரடி முடிமிசை வைப்பாம். 15

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணா திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணா கடைபோகக் கா. 16

இரவியு மதியும் வானும் வாயுவு மனலு மப்பு
முரவிய மண்ணு மற்றை யுணர்பவன் றானு மாகிப்
பரவிடுங் கரணம் பன்னான் காயுமன் றாயு நின்றே
யுரைமன மிறந்து ளோங்கு மொளியினை வணங்கல் செய்வாம்.

கண்முதற் புலன்க ளந்தக் கரணங்கள் விளங்கு மெத்தாற், றண்மதி யருக்க னங்கி தாரகை விளங்கு மெத்தால், விண்முதற் பூத மியாவும் விளங்கிடு மெத் தா லந்த, வுண்மையைச் சிவப்ர காச வொளியினை யுளத்துள் வைப்பாம். 18

ஞானிகளின் பெருமை.

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே. 19

போகபூ மியினிற் போக தனுவினாற் பொருந்த லாகா
தேகமா மின்ப சித்தி யியம்பிடிற் கரும பூமி
யாகமா னதுகொண் டன்றி யாதலான் ஞாலத் தெய்தி
யோகமா நெறியி னின்றே ருண்மைசா தித்துக் கொள்வர்.

உலகி லொருவன் சிவயோகி யுண்டதம்ம சராசரமா
மலகி லுயிர்க ளெலாமுண்ட தாகுமென்ன மறைகூறு
மிலகு முறையைக் காட்சியா னின்றிங்குணா வுணர்த்தினன்
கலக வினைக டீர்க்குமருட் கண்ணன் றிகழல் லமதேவன்.

ஞாலமுண்டவன் தலைமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்
ஞானிவேண்டுவ தெல்லாம்
ஆலமுண்டவன் அவன்பின்னே திரிகுவன்
அவனடித் துவட்கன்றே

சிலமன்னரு மற்றுள தேவருந்
திசைதிசை பணிந்தேற்றக்
காவிரண்டையுந் தலைமிசை வையெனக்
கழறுவன் கமலத்தோன். 22

ஆக பாடல்-31.

தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளியது.

தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடிபூசி என்னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 1

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிட
ரான கெடுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே. 2

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளருளியது.

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங் குவனெப் பொழுதுந்

தோற்று தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே. 3

உடம்பெனு மனையகத்தி னுள்ளமே தகளியாக
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
யிடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருந்துநோக்கிற்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே. 4

விறகிற் றீயினன் பாலிற்படு நெய்போன்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினன்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே. 5

எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்
சாதனமுங் கண்டாலுள்கி
யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது வுகந்தடிமைத்
திறநினைந்தங் குவந்துநோக்கி
யிவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டா
தொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர்
நடுதறியைக் காணலாமே. 6

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி யியமான னாயெறி
யுங் காற்றுமாகி, யருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி யாகா
சமா யட்ட மூர்த்தியாகிப், பெருநலமுங் குற்றமும்
பெண்ணுமாணும் பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே

யாகி, நெருநலையா யின்றாகி நாளையாகி நிமிர்புன்
சடையடிக ணின்றவாறே. 7

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளருளியது.

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா
வெத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லே னெனலாமே. [டுறையு

திருத்தொண்டத்தொகை.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
றிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியேன்
இளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 9

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 10

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 11

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 12

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் றிருமூல னடியார்க்கு மடியே
னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 13

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 14

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடிய னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 15

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 16

கடற்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதள்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 17

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
அப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 18

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
என்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்கோன்
அன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. 19

ஆக பாடல்-50.

திருவாசகம்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளருளியது.

நூற்சிறப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

சிவபுராணம்.

சிவனதநாதி முறைமையான பழமை.
திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சில் நீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி

தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத வின்ப மருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற வதனால்
அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளி
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர் [யாய்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கு நல்லறிவே
ஆக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னை புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
ஞாற்றத்தி னேரியாய்ச் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் மெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே

பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே யுள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தி
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே

தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாத்திரைப்பத்து.

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை, ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால், ஆவா என்னப் பட்டன் பாயாட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின், போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. 1

புகவே வேண்டா புலன்களினீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள், மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள், நகவே ஞாலத் துள் புகுந்து நாயே யனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. 2

தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகையும், யாமா ரெமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவை போகக், கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே. 3

அடியா ரானீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளை யாட்டைக், கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைகொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச், செடிசேருடலைச் செலநீக் கிச் சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான், பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம் இனியில்லை, உடையா னடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத் தோ டுடன்போ வதற்கே யொருப்படுமின், அடை வோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ தடையாமே, புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங் க ளுள்வான் புகழ்களையே. 5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் றாளே புந்திவைத்திட், டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோ ரிடையூ றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவ புரத்துச் சென்று சிவன்றாள் வணங்கிநாம், நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்ச முருகி நிற்போமே. 6

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகி னில்லோம் இனிநாஞ் செல்வோமே, பொற்பா லொப்பாந் திருமேனிப் புயங் க ளுள்வான் பொன்னடிக்கே, நிற்பீர் எல்லாந் தாழா தே நிற்கும் பரிசே யொருப்படுமின், பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. 7

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்காள், அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா வழுங்கி யரற்றாதே, திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த போதே சிவபுரத்துத், திருமா லறியாத் திருப் புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. 8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின், போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம், ஆரப் பருகி யாராத ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர், போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே. 9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே வந்தா ளாகாதீர், மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர், தெருள்வீ ராகில் இதுசெய்மின் சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன், அருளார் பெறுவா ரகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே. 10

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே னீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை, சென்று சென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை யாருன்னை யறியகிற் பாரே. 11

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணை
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய்க் கோத்தும்பி.

நால்வர் துதி.

வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக் கூடன் மீனவன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாட் போற்றி, துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலைய தான தோணியில்வந்

தவன்பாத தூளி போற்றி, எங்கள்பிரான் றனையிரு
ளிற் பரவை வாசற் கேவல்கொண்டோன் பதப்பதும
விருதாள் போற்றி, புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில் வந்த
புண்ணியனு ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. 13

நால்வர் மகிமை.

சம்பந்தர்.

புனலி லேடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்த னார்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலி லேடிடப் பச்சென் றிருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டி லடைக்குமே
பனையி லாண்பனை பெண்பனை யாகுமே
பழைய வென்புபொற் பாவைய தாகுமே
சினவ ராவிடந் தீரெனத் தீருமே
சிறந்த சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே. 14

அப்பர்.

தலைகொ ணஞ்சமு தாகவி ளையுமே
தழலி னீறு தடாகம தாகுமே
கொலைசெ யானைகு னிந்து பணியுமே
கூரரா விடந் தீரெனத் தீருமே
கலைகொள் வேதவ னப்பதி தன்னுளே
கதவு மீண்டு கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லுமி தக்குமே
அப்பர் போற்று மருந்தமிழ்ப் பாடலே. 15

சுந்தரர்.

வெங்கரா வுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை வாரண மீதி லிருத்துமே
மங்கை பாகரைத் தூது நடத்துமே
மருவி யாறு வழிவிட்டு நிற்குமே
செங்க லானது தங்கம தாகுமே
திகழு மாற்றிட்ட செம்பொ னளிக்குமே
துங்க வாம்பரி சேரற்கு நல்குமே
துலங்கு நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே. 16

வாதவூரர்.

பெருகும் வையை தனையழைப் பிக்குமே
பிரம்ப டிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே
நரியெ லாம்பரி யாக நடத்துமே
நாடி மூகை தனைப்பேசு விக்குமே
பரிவிற் பிட்டுக்கு மண்சுமப் பிக்குமே
பரம னேயெழு தக்கோவை பாடுமே
வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
வாத வூரர் வழங்கிய பாடலே. 17

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய நால்வர் நான்மணிமாலை.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
ஆதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி

நெஞ்ச நெக்குருகி நிற்பவர் காண்கிலேம்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. 18

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
ஓதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
உளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முக்தி மெய்ப்பயன் றருமே. 19

திருவிசைப்பா.

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
யுணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே

யளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
யம்பல மாடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. 20

திருப்பல்லாண்டு.

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட்
டின்னம் புகலரிதா
யிரந்திரந் தழைப்ப வென்னுயி ராண்டவற்
கென்செய வல்லமென் றுங்
கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக்
கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்து நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 21

திருமூலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்.

நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமு மில்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமு மில்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானுநின் றேனே. 22

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடாக் காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்குங்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே. 23

ஈச னடியா ரிதயங் கலங்கிடத்
தேசமு நாடுஞ் சிறப்பு மழிந்திடும்
வாசவன் பீடமு மாமன்னர் பீடமும்
நாசம தாகுமே நம்நந்தி யாணையே. 24

பட்டணத்தார் அருளியது.

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே. 25

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லாம்
அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 26

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். 27

அருணகிரிநாதர் அருளியது.

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநினைத்து
நாலாறு நாலுபத்து வகையான
நாலாறு மாகமத்தி னூலாய ஞானமுத்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெறியாக

நீவேறெ னாதிருக்க நான்வேறெ னாதிருக்க
நேராக வாழ்வதற்குன் அருள்கூர
நீடார்ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
நீகாணெ னாஅனைச்சொ லருள்வாயே
சேவேறு மீசர்சுத்த மாஞான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த குருநாதா
தேரார்கள் நாடுசுட்ட சூரார்கள் மாளவெட்டு
தீராகு காகுறத்தி மணவாளா
காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவார்சு வாமிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலைசத்தி
காமாரி வாமிபெற்ற பெருமாளே. 28

வரம்பலிக்கு மெய்ஞ்ஞான வாழ்வே பலிக்குந்
திரம்பலிக்குஞ் செல்வம் பலிக்கு—முரம்பலிக்குஞ்
சோணா சலனைச் சுவாமிதனை யுள்ளத்தே
காணார் கருத்தென் கருத்து. 29

சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணம்.

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். 30

கொண்டுவந்து மனைப்புகுந்து குலாவுபாதம்
விளக்கியே, மண்டுகாதலி னாதனத்திடை வைத்தருச்
சனை செய்தபின், உண்டிநாலு விதத்திலாறு சுவைத்

திறத்தினி லொப்பிலா, அண்டர்நாயகர் தொண்டரிச்
சையி லமுதுசெய்ய அளித்துளார். 31

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெரும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லாரடி யார்தமை யமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனி லுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார்.

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா னருளாற் பெற்ற படிக்காசு, பல்லா றியன்ற வளம்பெருகப் பரமனடி யா ராளர்கள், எல்லா மெய்தி யுண்கவென இரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற் சாற்றிச் சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார். 33

தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பிற் றலைவர் பூத கணநாதர், முனிவ ரமரர் விஞ்சையர்கண் முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப, இனிய கறியுந் திருவமுது மமைத்தார் காண எழுந்தருளிப், பனிவெண் டிங்கண் முடிதுளங்கப் பரந்த கருணை நோக்களித்தார். 34

மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள, ஏகநா யகரைக் கண்டார் எழுந்தபே ருவகை யன்பின், வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு, மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவி னார் மோந்து நின்றார். 35

திருவாய்மொழி.

நன்றாய் ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா

மூலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து, சென்றுங் இன்ப துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பணைசயற்று, லன்றே யப்போ தேவீடு அதுவே வீடு வீடாமே. 36

வில்லிபுத்தூராழ்வார் அருளியது.

முருகார் மலர்த்தாம முடியோனை யடியார் முயற்சித்திறந், திருகாமல் விளைவிக்கு மதயானை வதனச் செழுங்குன்றினை, புருகூதன் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி புத்தேளிரு, மொருகோடி பூதே வருங்கை தொழுங்கோவை யுறவுன்னுவாம். 37

ஆக பாடல்-87.

பகவற்கீதை.

கஉ-வது பக்தியோக வத்தியாயம்.

காப்பு.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே. 1

ஏயநா னெதிரேகண்ட வுருவமே யிசைகிற்பாரோ
தூயநான் மறைக்குமெட்டாப்பொருளையேதொடர்கிற்பாரோ
தாயனைப் பெரியோரென்று தனஞ்சயன் வினவத்தானே
ராயனைய் நிறைகண்மேய்க்கு மாயன்வே றருளிச்செய்வான். 2

மன்னநீ காணநான்முன் காட்டிய வடிவைநெஞ்சா, லுன்னல்வாய் மொழியினாலே யுரைத்தல்செய்பவர்களெல்லா, மென்னலாற் பிறிதொன்றெய்தாரியாரினு நல்லரிங்குச், சொன்னவ ரன்றிமற்றை யவர்கடந் துறையுங்கேளாய். 3

உரைசெயற் கரிதாய்நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதாயெங்கும், புரையறக் கலந்துபோக்கு வரவின்றிப் பொலிந்ததொன்றைக், கரைசெயற் கரியவாய புலன்களைக் கடந்துகாண்பா, னரசமற் றியானேயென்னி னன்னிய மென்னலாமோ. 4

காரண மிறந்தொன்றிற்குங் காட்சியிற் படாததொன்றைச், சேர்பவர் வருத்தம்வேறு செப்பிடலாவதன்று, லோர்வரி திதுதான்வாழு முயிர்களாலாவதொன்றோ, யாரவர் பெருமைதன்னை யளவறுப்பவர்களையா. 5

யாவர்கள் சிலவரெல்லா வினையுமென் கண்ணேவிட்டிட், டியாவர்த மறிவென்பாலே யாக்குவா ரவர்கடம்மைச், சாவது முதலாயுள்ள துயர்க்கட னின்றுந்தாங்கி, யாவர்க ளேனுங்காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின்றேனன். 6

மெய்யுற வுன்னை யென்னிலே வைத்தா
லென்னில்வே றின்றி யொன்றுதற்
கையுற வில்லை யதுசெய முடியா
தாயினப் பியாசமே பயில்வாய்

பொய்யற வதுவும் புரிகிலா யெனினுன்
வினைகளென் பொருட்டினாற் புரிவாய்
செய்யுமவ் வினைக ளப்படிச் செயாயேல்
வினைப்பயன் றவிரவே செய்வாய். 7

அத்தி ஞானம் வினையி னதனினு
மெய்த்தி யான மிகுமதின் மேலதாம்
வித்தி னாய வினைப்பயன் வீடுதல்
சித்த சாந்தி யதற்பின் செறியுமால். 8

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனாயின்ப துன்பம்யா
னென்ன தென் றறியா
தொருபொரு ளாலுங் குறைவுபா டின்றி
யுள்ளமு மொருவழிப் படரப்
பொருவருந் துணிவுங் கருணையும் புரிந்து
புலன்றெரி யுணர்வையென் பாலே
மருவினின் றொழுகு மியோகியென் பவன்காண்
மன்னமற் றெனக்குவே றினியான். 9

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினாற்
றானொரு பொருட்குமஞ் சாதே
யலகிலா வுயிர்கட் கினியனா தலினா
லுவைகளுந் தன்னையஞ் சாதே
புலவரா னவர்கள் புகழுவே நிகழ்வான்
பொருமையு மயக்கமுங் களிப்பு
மிலகிடா நெஞ்சத் தியோகியென் பவன்கா
ணியாரினு மெனக்குவே றினியான். 10

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியங்க
டம்வழி யொழுகிடா தொருக்கி
நன்றியி னோடு தீங்கினி னெத்து
நல்வினை தீவினை துறந்து
பொன்றினு நோவுற் றழுதல்செய் யாதே
பூரித்தல் வாடுத லின்றி
யென்றுமுன் பிழுந்த பொருட்கிரங் காதே
வரும்பொருட் கிச்சைசெய் யாதே. 11

இகழ்பவர் நட்டாரென்ப தின்றியே யின்பதுன் பந், திகழுவ மானமானஞ் சீதமோ டழலின்றீமை, புகழ்பழி யிவற்றுளொத்துப் பொருந்திவா ழிட மொன்றின்றி, நிகழ்தரு மியோகிகண்டாய் மற்றெனக் குரியனோரன். 12

செயத்தகு வதுவுமாகிச் சேர்ந்தவர் செல்லறீர வுயக்கொடு போவதாய பொருளையா னுரைத்த வண்ண, மியற்பட வுணர்கிற்பாருக் கியான்மிக வினிய னென்றான், மயக்கற வொருவரானு மறிவரி தாய மாயோன். 13

ஆக பாடல்-100.

குரு கீதை.

நித்யா நந்தம் பரம ஸுகதம் கேவலம் ஜ்ஞாந மூர்த்திம்
விஸ்வா தீதம் ககன ஸத்ருஸம் தத்வமஸ்யாதி லக்ஷ்யம். 1

ஏகம் நித்யம் விமல மசலம் ஸர்வதீ ஸாக்ஷிபூதம்
பாவா தீதம் த்ரிகுண ரஹிதம் ஸத்குரும் தம்நமாமி 2

அஜ்ஞாந திமிராந்தஸ்ய ஜ்ஞாநாஞ்ஜந ஸலாகயா
சக்ஷுருந்மீலிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நமஃ 3

அகண்ட மண்டலாகாரம் வ்யாப்தம் யேந சராசரம்
தத்பதம் தர்ஸிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நமஃ 4

த்யாநமூலம் குரோர் மூர்த்திம் பூஜாமூலம் குரோஃபதம்
மந்த்ரமூலம் குரோர் வாக்யம் முக்திமூலம் குரோஃக்ருபா

மந்நாத ஸ்ரீஜகந்நாதோ மத்குரு ஸ்ரீஜகத்குருஃ
ஸ்வாத்மைவ ஸர்வபூதாத்மா தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நமஃ

சைதந்யம் ஸாஸ்வதம் ஸாந்தம் வ்யோமாதீதம் நிரஞ்ஜநம்
நாதபிந்து களாதீதம் தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நமஃ 7

குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணுஃ குருர் தேவோ மஹேஸ்வரஃ
குருஸ் ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நமஃ

ஆக பாடல்-108.

ஈஸ்வர கீதை.

க௦-வது தத்துவ தரிசன அத்தியாயம்.

தூக்காங் குறியில்குறி சூக்கசூ சனதெரியி
லக்கணஞ் சகலவுல கத்தினங் குரமதுநல்
அக்கரம் பரமபத மப்பரஞ் சுடர்பிரம
நிர்க்குணம் பரவெளியி னிச்சயம் பெறநிகழும். 1

ஒப்பரும்பர தத்துவத் தொப்பிடுஞ்சுரு திக்கலை
கப்பறும்படி புத்தியிற் கற்பிதங்கள் கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவர் சித்தமெய் தற்பரந்தனி லற்றதிங்
கப்பரம்பிர மத்தினுக் கத்தைலிங்க மெனப்படும். 2

அறிவினில் பிறிதெல்லா மறிவென லறிவாகும்
பெறவரி திதிலல்லாற் பிறிதினில் வெளிநில்லேன்
பிறவிய தருஞானம் பெறவரி ததனுமேல
மறவிய துறுமாயா மயலல திலையெல்லாம். 3

நின்மல மாகி நிரஞ்சன மாய்வே
றின்மைய தாயவி காரமி தாமித்
தொன்மைய தாகிய சூக்கும ஞான
மென்மல மில்லுரு வென்ப ரறிந்தோர். 4

யோகினி லுளமென்பா லொருபடி யுறவைத்தே
யேகவெ னிலைகண்டா ரவரென தியல்கண்டார்
பாகம தறுமொன்றும் பலவுரு வமுநானே
யாகவு மெனையன்பா லறிஞரு மயலன்றால். 5

பேறுறு பிரமானந் தமுமது பெறுதாமும்
வேறுற வறிகின்றா ரவர்விழி மறைகின்றார்
கூறற வவிகாரங் கூடிய விறைதாமா
யூறற வுணர்கின்றா ருண்மையை யுணர்கின்றார். 6

பங்கமில்சீர் பரனுடைய தாதித்தன் பான்மையினை
யிங்கொருவர்க் கறிவரிய தாகியதவ் வியத்தத்தை
யெங்குமுள தாய்த்தம்பா லிலங்கியபே ரின்பத்தைத்
தங்களிலே நிலைபெற்ற சாந்தரடைந் திருப்பர்களால். 7

மெய்த்தக வீடிது விமல மாய்ப்பரி
சுத்தம தாகிநிர்த் தொந்த மாயொரு
பெத்தமில் பிரமரூ பத்திற் பேதியா
வுத்தம மெனதுசா யுச்சு மென்பரால். 8

ஆதியு நடுவு மந்தமு மிலாதவொன்
றேதது வெனிற்பர மீச னானநா
னீதியி லெனையறி நிமல நித்தனும்
பேதமி லெனைப்பெறும் பிறவி பின்பெறான். 9

தபனனொளி பெருகிரவி சசியுடமி னடையச்
சிவனிகழ்வி னிகழ்வுபெறச் சிறிதுமிவர் நிகழா
ரவனுடைய வொளிகொடொரு வொளிதிகழு மசையா
விவனதொளி சிறிதுபெறி லிவர்நிகழ்வு பெறுவார். 10

உதியாம லென்று மொழியாமை நின்ற
வொளியாகி யென்று முளதாய்த்
திதியாய் நிறைந்து தெளிவாகி யங்கோர்
செயலான தின்றி யருளான்
மதியாளர் தங்க ளகமே யகண்ட
வடிவாய் நிகழ்ந்த வடிவே
பதியாகி யென்று மழியாமை நின்ற
படியாகி நின்ற பரனான். 11

நித்தம னந்த நிட்கள மின்ப நிமலஞ்சற்
சித்தமு தந்தற் சிவமெனும் வேதத் திரளெல்லாஞ்
சுத்தனை யந்தச் சுருதியி னந்தத் துணிநெஞ்சத்
துத்தமர் தந்த முளம துணர்ந்தா ரோமன்றே. 12

தாரர்காயம் பவனம்புத் தானனலல்ல னிராதார
னோரர்தான பிராணாதி யெல்லாவாயுவி னுருவல்ல
னோராகாசன் மனம்புத்தி யுறுமொருசேதன னவனல்லன்
பாரர்கார யோகத்திலகிய கேவலனாகும் பரமீசன். 13

4.

எல்லாவே தத்துமறைந் திருப்பதுவா யாவர்க்குஞ்
சொல்லாத பரஞான முங்களுக்குச் சொன்னேனு
னல்லானிப் பரயோக ஞானத்தா லேநலிவொன்
றில்லாத விடத்தடைவா னெனவியம்பி யருளினன்.14

ஆக பாடல்-122.

பிரம கீதை.

எட்டாவது
கைவல்லிய வுபநிடத தாற்பரியமுரைக்கு மத்தியாயம்.

நனிவேதநாலு முகமாக மேவி
நளினு லயத்தி லுறைவா
னனுபோகமாக வருளா லறிந்த
வவரே பரத்தை யறிவார்
தனிமேவுவார்கள் பெறுஞான மாகு
மிதுசா தனங்க ளுடைய
முனிமேவுவான தெனுமாறு வேத
மொழியோது மாறு மொழிவான். 1

முத்தியின் விருப்பத் தாலு முதலவ னற்பா தத்திற்
பத்தியி னுலு மற்றப் பரனையே பாவிக் கின்ற
நித்தமாந் தியானத் தாலு நிரந்தர யோகத் தாலுஞ்
சித்தியா மிதுசித் திக்கும் வினையினுற் சித்தி யாதால்.2

தக்கஞா னத்தைத் தான்பெறற் பொருட்டுத்
தனியிடந் தனையடைந் திதய
துக்கமே வாமற் சுகாசனத் திருந்து
தோடலை கழுத்துடம் பிவைநே

ரொக்குமா றிருத்திப் பூதிகொண் டிந்த
வுடம்பையுந் தூளனம் பண்ணி
மிக்கவாய் வருமிந் தியங்களை யெல்லாம்
விடயமே லெழாவகை விலக்கி. 3

உரியநால் வேதத் தோமெனும் பொருளா
யுள்ளதா யுள்ளவெப் பொருட்குங்
கரியதாய் நின்ற வொன்றினைக் காள
கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றும்
பிரிவிலா மங்கை பாகமு மாகப்
பேணுநற் பாவனை பெறுவா
னரியதா யருளி னஃவரும் விச்சை
யதனினு லதனையே யடையும். 4

தெரிவரிய சிற்கனமாய்த் திகழ்சிவனே திசைமுகனு
மரியுடனவ் வரனுமவ னமரர்பதி யுமவன்
றுரிசறவே யக்கரமாய்ப் பரமாகுஞ் சுராட்டுமவ
னெரியுமழல் காலனவ னிந்துவொடு பிராணனவன். 5

தாக்கரும் பரமன் றன்சுதந் தரத்தாற்
றன்னுடை மாயைதன் னாலே
யாக்கின னிந்த வுடம்படைந் தறியான்
போலதின் றனைத்தையு மதிலே
சாக்கிரத் தென்னு மிடம்வருத் தன்ன
பானமுந் தையலார் முதலாம்
போக்கியங் களையும் புசித்திடுங் கனவும்
பண்ணியத் தன்மையே புசிக்கும். 6

உறங்குமவ் வியத்த மன்னிய தமத்தி
னுட்புகுந் தொன்றொழி யாம
லிறந்தவவ் விடத்தே தன்னுருவான
வின்பமே புசிக்குமீண் டெழுந்து
கறங்குபோ னனவை யடையினு மடையுங்
கனவைவந் தடையினு மடையுஞ்
சிறந்தமுப் புரமு மிவன்விளை யாடித்
திரிதரச் செய்திதே திகழ்த்தில். 7

ஆதலா லறிவா னந்தமா யுள்ள
வமலனே யவைபுசிக் கின்று
னீதெலாம் விளையாட் டேவிளை யாடு
மிடங்களே யிப்புர மூன்று
மாதலா கார்மை சொல்லவும் படுமோ
வதிசுதந் தரனையன் னியமா
யோதலா மோவிப் புரங்களு மவன்ற
னுருவமே யொழிவிலா மையினால். 8

மாலுறு நனவு கனவுறக் கங்கள்
வடிவமா நிகழ்ந்துள விறைக்கு
ஞாலமே விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞ
னுமமா நவிலுவ ரடைவே
தூலமே விசுவ னுண்பன சுருக்கந்
தைசதன் றுய்ப்பன சுகந்தன்
பாலதா கலிறற் றன்னுடை யின்பம்
பருகிடா நிற்குமே பிராஞ்ஞன். 9

ஓது வேதம் பலவாலு
　　மோதி யுணரப் படுவேனுன்
வேத வேதாந் தப்பொருள்க
　　ளெல்லாம் விளங்க வறிவேனுன்
றீது நன்றும் வினைமரணஞ்
　　சென்னந் தேகேந் தியம்புத்தி
பூத மைந்து மின்றியக
　　மிதமாய் நானே புசிக்கின்றேன். 10

எனையொழிய வொன்று மிலையெலா
　　மெனதுரு வென்று நிகழ்வதோ
ரனுபவம் வந்து விளையுமே
　　லழிவுள தன்றி யமலமா
யினிதுற நெஞ்சி லுறைவதா
　　யிலதுள தன்றி யெதுவுமா
யனிய மிறந்த பிரமமா
　　மறிவுரு வொன்றை யடையுமே. 11

கைவல்லிய வுபநிடதங் கருணையினு
　　லேயேது கருதிக் கூறிற்
றுய்வில்லை யனியமொன்று லெனவரி
　　பிரமார்திக ளுகவா நின்று
ரெவ்வல்லியி லுளவதி காரிகளு
　　மிதறியும்படி யினிதிற் சொன்னே
னவ்வெல்லையில் பொருளதி பத்தியொ
　　டறிவுறுவீ ரமரர்க ளனைவீரும். 12

பண்டைநான் மறைகள் சொல்லிய பரிசே
பரகுரு வாயிருந் துள்ள
வண்டர் நாயகனை யாதரித் தவன்ற
னருளின் லநுபவ மாகக்
கண்டுளோ ரிருக்குந் தன்மையை யெல்லாங்
காதலால் வானவர்க் குரைத்தான்
புண்டரீ கத்தே யிருந்துதான் சகல
பூதமும் படைத்திடும் புனிதன். 13

ஆக பாடல்-135.

ரிபு கீதை.

பரசிவ வணக்கம்.

ஆனைமுக னறுமுக னருளாந் தேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர் தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவ ராலு
மெப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத் தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டான் ஞேர்க்கிங்
குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தி யாகி
வான்மென வகண்டசிதா கார மான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல் செய்வாம். 1

நான்கு மஹாவாக்கியார்த்த முரைக்கும் அத்தியாயம்.

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்ய மாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுநற் சார மாகிச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந் தன்னை

யிருளறவே நோாக வறிவிக் கின்ற
வியல்புள்ள நான்குமஹா வாக்கி யத்தின்
பொருளினையிங் கெல்லோர்க்கு மிதமே யாகப்
பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலு வாமே. 2

பெருமைமிகு மிருக்குமறை முடிவி லுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கிய மொன்று
மிருண்மருவா யசுர்வேத முடிவி லுள்ள
விலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கிய மொன்று
மருண்மருவாச் சாமமறை முடிவி லுள்ள
மகத்தான தத்வமசி வாக்கிய மொன்று
மரியவதர் வணவேத முடிவி லுள்ள
வயமான்மாப் பிரமமெனும் வாக்கிய மொன்றும். 3

இந்தவித நான்குமறை முடிவின் கண்ணே
யிருக்கின்ற நான்குமஹா வாக்கி யத்துண்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்றே
மொழிந்தமஹா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மைந்தவிதிற் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
மருவுபத மிரண்டாகு மற்றி வற்றின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதத்தி னுக்கு
முக்கியமா மர்த்தத்தை மொழியக் கேளாய். 4

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மென்ன லாகும்
ஞானத்தாற் சகலமுமே தெரிவ தாகும்
ஞானமதிற் றெரிகின்ற சகத்த னைத்தும்
ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த் தெரிவ தாலே

ஞானமல தன்னியமா யொன்று மில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளு ஞான மாத்ரம்
ஞானமதே நமதுநிஜ வடிவ மாகும்
ஞானமதே பரப்பிரம வடிவு மாமே 5

சருவஜகத் ததிட்டான சொரூப மான
சத்தியஞா னாநந்த வத்துத் தானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்த மாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வொருபொருளும் பிரமத்திற் கயலே யாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரம மாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிஜ சொரூப மாகும்
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூப மாமே. 6

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரம மாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞா னங்கா
ணஞ்ஞான முதலியவா முபாதி யாலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டு போலாம்
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கி யார்த்தம்
பிறங்கியதா முபாதியெலா நீங்கும் போது
விஞ்ஞான கனமான வத்து வொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகி நிற்கும். 7

பிரிவுற்ற வுபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சி யார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சி யார்த்த

மொருமித்த நிருபாதி வத்துத் தானே
யுபயவித பதத்திற்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தெரிவித்த வுபயபத லட்சி யைக்யந்
திகழுமஹா வாக்கி னுடை யகண்டார்த் தங்காண். 8

இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்னு
மிலகுமஹா வாக்கி னுடை யருத்தஞ் சொன்னே
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதி யெல்லா
மூன்றுமஹா வாக்கிலுமே தெரிந்து கொள்வாய்.
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாகப்
பேசுமஹா வாக்கி னுடைப் பொருளைக் கேளா
யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன் றாமே. 9

முந்துமகம் பதத்துக்குச் சீவ னர்த்தம்
மொழிபிரம பதத்துக்கவ் வீச னர்த்தம்
அந்தமிலாச் சீவபர வயிக்யந் தானே
யஸ்மியெனும் பதத்தி னுடை யருத்த மாகு
இந்தவித மிந்தமஹா வாக்கி யத்தி
னேகரச மாகியுள வகண்டார்த் தத்தைப்
புந்தியினா லாய்ந்திதனை யனுப வித்துப்
புகன்றவகண் டேகரச சொரூப மாவாய். 10

பேதமுறு முபாதியினாற் கிஞ்சிஞ் ஞத்வம்
பிறங்கியசர் வஞ்ஞத்வ மாதி யாவு
மோதியசீ வேசருடைத் தன்மம் போலா
முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங் காலை

யாதியிலாச் சிவபர வைக்கிய மிஞ்சு
மதுதானே யகண்டார்த்த மாம வற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவே யாவாய். 11

அனகவுகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்த போதும்
பினையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ் செய்து
பிராந்திதருஞ் சங்கையெலாம் பெயர்க்க வேண்டுஞ்
சொனவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்த பின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துந் தீர
வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக
வாதரவோ டப்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். 12

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகி யெல்லா
மேகபிர பாவனையே யிடைவி டாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனால் விபரீ தத்தைச்
சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ் செய்தே
யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மானவகண் டார்த்தத்தி னநுப வத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்று மின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்த வேண்டும். 13

பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத் தள்ளிப்
பகர்ந்தபடி யகண்டார்த்த மநுப விப்பா
யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மிவ்விதமா யிச்சைப்புற்றே யினியு னக்குத்

இல்கமதாந் தத்வமசி வாக்கி யார்த்தந்
இடமாகச் சித்தமிசைத் தெளியச் சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ் வாக்கி யத்திற்
றத்வமசி யெனமூன்று பதங்க ளாமே. 14

மாயையெனு முபாதியுறு மீசன் றானே
மருவியதத் பதமுரைசெய் வாச்சி யார்த்த
மாயதன தவித்தையுறுஞ் சீவன் றானே
யறைகின்ற துவம்பதமோர் வாச்சி யார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழந்த பின்ன
ரேகவிலக் கணமான வத்துத் தானே
தூயபத மிரண்டிற்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிப தார்த்தம். 15

சொல்லியவிவ் வைக்கியமா மகண்டார்த் தத்தைச்
சுத்தமதாந் தத்வமசி வாக்கி யத்தாற்
கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெப் போதுங்
கலங்காம லகண்டேக ரசமே யிரவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகு மட்டு
மிதரமுணர் விருத்தியெலாந் தூரத் தள்ளிப்
புல்லுமகண் டாகார விருத்தி தன்னைப்
புரையறவே பழகியதாற் பூன்ற னுவாய். 16

தற்பதலட் சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நீயே யாவாய்
யற்பமுமே யிதிலைய மமைவ தில்லை
யகண்டசிவன் றன்னுணை யறைந்த் துண்மை

சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்ற மான
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நீயே யென்று
செப்பியிடுங் குருபரனே குருவா கின்றோன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீட ஞனோன். 17

உச்சமதாங் குருவருளு மகண்டார்த் தத்தை
யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்ட பின்னர்
நிச்சலமாம் புத்தியினு னிச்ச யித்து
நிருமலமா யகம்பிரம மானே னென்றே
துச்சமிலா வநுபூதி யடைந்த வன்றான்
றுகளற்ற சற்சீடன் மற்றோ ரெல்லா
மெச்செயலைச் செய்யினுமே சீட ராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீட னவன். 18

செகம்பரனு னீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
செறிகின்ற விஜாதிய விருத்தி யின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடரா நின்ற
தகும்பிரம பாவனையாம் விருத்தி தானே
தடையற்ற சஜாதீய விருத்தி யாகு
மிகும்பிரிய முற்றிதனை யப்பா சிக்கின்
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்த் தீரும். 19

இன்னவித மூன்றுமஹா வாக்கி யத்தி
னேகரச மாகுமகண் டார்த்தஞ் சொன்னோம்
பின்னையுனக் கயமான்மாப் பிரம மென்னும்
பேசுமஹா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா

மன்னியமி லந்தமஹா வாக்கி யத்தி
லயமான்மாப் பிரமமெனப் பதமூன் றாகும்
பன்னுபத மூன்றிற்கு மடைவே யாகப்
பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்து கேளாய். 20

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாச்சி யார்த்தம்
வித்தரமா முபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சி யார்த்தம்
சுத்தமதாஞ் சிவபர சொரூபந் தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சி யார்த்த
மத்திரமா முபயபத லட்சி யத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தி னர்த்தம். 21

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கி யத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக் கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவப்பிர காச
சைதன்ய வடிவான பிரத்ய கான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப் பட்ட
வுபயவித பதத்திற்கு மருத்த மாகும்
முற்றுமிலா விவ்வுலகின் மூல வத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்த மாமே. 22

சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும் வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்ய மாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்யம்
மிலகுமநு பூதிமஹா வாக்ய மாகு

மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம வாக்யம்
மனனத்தி னப்யாச வாக்ய மாகும்
அயமான்மாப் பிரமமென வறையும் வாக்ய
மதற்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்ய மாமே. 23

ஆதலினாற் றத்வமசி வாக்கி யத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
பேசுமஹா வாக்கதனுன் மனனஞ் செய்து
வாதகமி லயமான்மாப் பிரம மென்னும்
வாக்கதனாற் சரியெனவே சம்ம தித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுரைத்தவகண் டார்த்தத்தை யநுப விப்பாய். 24

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லகண்டபர பாவனையே யப்யா சித்து
நனிமருவும் பாவனையா லும் ரூப
நாட்டமெலா நன்றாக நாசஞ் செய்து
துனிமருவுந் துவிதத்தின் றொடர்பே யின்றித்
துகளற்ற வகண்டார்த்த மநுப வித்தவ்
வனியமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாவா
யவ்வண்ண மாகுவதே யகண்ட மோட்சம். 25

அகிலசகந் நாயகனும் பரேசன் றன்னை
யநவரத மாதரவா யாரா தித்து
மிகவுமருட் பெற்றவரே மனதின் சுத்தி
மேவினராய் விளம்புமஹா வாக்கி யத்தின்

ற்குபொருளைத் தடையறவே யநுபவித்துத்
தன்மயமே யாவரென நிதாக னுக்கு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணை யாலே
நிகிலமஹா வாக்குகளின் பொருளுஞ் சொன்னான்.26

'வத்து நிர்ணய சாதக மாமஹா
வாக்கி யங்களி னற்பர சிவரின்
சுத்த மாயுள வைக்ய மறிந்தவர்
சூழு மிப்பவ லேச மிலாமலே
நித்தி யாநந்த வத்துவ தாகவே
நிற்ப ரென்றுர மாவிங்குப் பேசுதல்
சத்தி யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சாம்ப மூர்த்தியின் பூரண ரூபமே. 27

பத்தருடைப் பவதாப மனைத்து நீக்கிப்
பரமசுக நல்கியநின் சரணம் போற்றி
சுத்தபர ஞானத்தை யெளிதாய்த் தந்து
சோர்வையெலா நீக்கியநின் சரணம் போற்றி
சித்தமுதற் கப்பாலாய்ச் செறிந்து நின்ற
சிதாகாய வடிவேநின் சரணம் போற்றி
வித்தரமாம் வேதாந்தப் பொருளை யெல்லாம்
விளக்கியசற் குருவேநின் சரணம் போற்றி. 28

அனாதிபவ வாரிதியி லமிழ்ந்த வென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய் கொண்டு
சனாதனமாம் பரப்பிரம தீரத் தின்கண்
சகஜமதா யேற்றியசற் குருவே போற்றி

விஞ்சமுறுந் தேகாதி நானென் றெண்ணி
 விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்த வென்னை
யஞ்மயமாம் பரப்பிரம நீயென் றோதி
 யகண்டசுக நல்கியசற் குருவே போற்றி. 29

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
 மதுதானே நீயென்று முபதேசித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடநா னென்னுஞ்
 சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தால் கதியுண் டென்று
 வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்ற வென்னைத்
தகைமைமிகு மகண்டபர ஞானந் தந்து
 தற்பரமே யாக்கியசற் குருவே போற்றி. 30

அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யென்னை யாண்ட
 அகண்டபர வுருவான குருவே போற்றி
சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
 சாலவுமே யரியபர குருவே போற்றி
நிருமலமாய் நிஷ்களமாய் நிகரில் லாதாய்
 நீக்கமற நிறைந்தபர குருவே போற்றி
பரசிவமாய்ப் பராபரமாய்ப் பரமான் மாவாய்ப்
 பரப்பிரம மானபர குருவே போற்றி. 31

விமலமதாம் வேறற்ற வகண்டா கார
 விருத்தியினில் விளங்கியசற் குருவே போற்றி
யமலமதா யகண்டபர வித்தை யாகி
 யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி

நிமலதாம் வித்தைக்கு மப்பா லாகி
  நிச்சலமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்க மின்றிச்
  சன்மாத்ர மானபர குருவே போற்றி. 32

சத்தியசிற் சுககனமாங் குருவே போற்றி
  சலனமிலாச் சாந்தபர குருவே போற்றி
நித்தியநிர்க் குணமான குருவே போற்றி
  நிரஞ்சனமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சுத்தபர வெளியான குருவே போற்றி
  சூட்சுமமாய் நிறைந்தபர குருவே போற்றி
யத்துவித பூரணமாங் குருவே போற்றி
  யகண்டமதாஞ் சற்குருவே போற்றி போற்றி. 33

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்த மாடல்
  திடஞானி தெரிசனமே தேவ பூசை
திடஞானி தெரிசனமே செபத பங்கள்
  திடஞானி தெரிசனமே செயும றங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக் காணல்
  திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின் சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவு தற்குத்
  திரிவிதமா முலகத்து மரிதா மியார்க்கும். 34

அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டா கார
  மாகியுள வத்துவித பரசி வத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோக மென்னுஞ்
  சலியாத பாவனையாற் பூசை செய்து

துங்கபர சிவகருணை திடமாய்ப் பெற்றுத்
தொடருமனோ விகற்பமெலா முடனே தீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங் கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுநா னானே னையா. 35

ஆக பாடல்-170.

ஞானவாசிட்டம்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம்.

திதிப்பிரகரணம்.

பெறற்கொ ணாதசத் துவகுணப் பிறப்பினர் புவிமே
னிறத்து வாழ்வது வான்றிகழ் நிறைமதி நிகராம்
வறக்குந் துன்பத்தில் வாடல ரிரவுதான் வரினுஞ்
சிறக்கும் பொற்கம லத்தலர் குவியுமோ சிறிதும். 2

பகுத மன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றார்
தகுதி யாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பர்
மிகுதி யானிறைந் தசைவறு முளத்தினன் மிகுவர்
தொகுதி யானநட் பருண்முதற் குணங்களாற் சுடர்வார். 3

இயற்கை யாகிய குணத்தின ரிழிவுயர் விரண்டு
நயக்க லாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்
வியக்கு மாறுதன் கரைகடா வேலையை யொப்போர்
மயக்கி லாதவ ரிரவிபோ னியதியை வழாதோர். 4

கொள்ளற் பாலது துயரிலா தவர்நிலை குறுகத்
தள்ளற் பாலது தீயவர் நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற் பாலது உலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது சூரவரா லறிவினுற் றீர. 5

வருந்து கிற்பது தனையறி நெறியிலே மனத்தாற்
றிருந்து கிற்பது கருமத்தி லழுந்திலாச் செய்கை
பொருந்து கிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருந்து கிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே. 6

தீர்க்கத் தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம்
பீர்க்கத் தக்கதே ரிரவியி னிடத்தினும் பாரி
னீக்கத் தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சித்தொன்றே நிற்கும். 7

தாமத த்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாம முக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்
சேம முத்தியைச் செய்திடுஞ் சாத்திகச் செய்கை
யிராம வுத்தம ராகவ வென்றுமீட் டுரைப்பான். 8

உபசாந்திப் பிரகரணம்.

சனகராசன் கதை.

சுரர்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ்
வுலகெலாஞ் சொரூப மாகும்
விரவியநீள் பிறப்பிறப்பா மிதுமாயை
யிராசததா மதத்தை மேவும்

புருடர்தரித் திடவற்றாய்த் தூண்சுமக்கு
மண்டபமே போல நிற்குந்
திரமுளசத் துவகுணத்துன் போல்வார்கள்
சநநபயந் தீர்ந்து நிற்பார். 9

வழுவறுசத் துவகுணத்தோர் தோளுரிக்கு
மரவென்ன மாயா பாச
நழுவுவரெல் லாம்பிரம நாமதுவே
யென்றெண்ணி நாமும் வேறே
முழுதுலகம் வேறென்னு மோகமொழிப்
பாய்பிரம மூலச் சித்தி
லெழுவனகற் பனையெல்லாங் கடலிலலை
போலமெய்யா யில்லை யன்றே. 10

சோகமில்லை மோகமில்லை பிறப்பில்லை
பிறப்பிறப்பிற் சுழல்வா ரில்லை
யேகமென விளங்கென்று முள்ளபொரு
ளேயுள்ள திரங்க வேண்டா
மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற்
றொந்தனைக ளொன்று மில்லா
மாகனசத் துவகுணத்தோ டொருவனா
விடரெல்லா மாற்றி நிற்பாய். 11

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித்
திரமதியாய்ச் சாந்த னாகி
யமர்மனன மௌனியாய் நன்மணிபோற்
றெளிந்துதுய ரனைத்துந் தீர்வாய்

நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி
யாவையினு நேய மின்றி
நமதெனக்கொள் ளுதல்விடுத விரண்டுமறத்
துன்பமெலா நாசஞ் செய்வாய். 12

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே
மெய்ஞ்ஞான மெளிதி னுண்டாம்
பனிச்சுடர்வெண் ணித்திலங்க ளுத்தமமா
மூங்கிலல்லாற் படுவ துண்டோ
செனித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய்
மித்திராய்த் தெளிந்தோ ராகி
யனித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங்
குணமெல்லா மவரைச் சேரும். 13

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவர்தம்மை
யுலகமெலாம் விரும்புந் தன்மை
கொத்தொன்று வனமூங்கிற் குழலிசையான்
மகிழ்விலங்கின் கூட்டம் போலு
மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமையினு
லியம்பியதா மிதனில் வேறாய்ச்
சத்தென்ற வழியிரண்டேழ் பவந்தீர்ப்ப
வர்க்கவற்றைச் சாற்றக் கேண்மோ. 14

தேசிகன்சொற் பிழையாம லனுட்டிக்கிற்
பையப்பையத் தியக்க நீங்கிப்
பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில
பிறப்பினு லாதல் பேறும்

மாசறுவிற் பத்திசிறி துண்டாகு
மனத்தாற்றன் மனனத் தாலே
யேசறுமா காசபலம் வீழ்வதுபோன்
மெய்ஞ்ஞான மெளிதி லுண்டாம். 15

இவ்விரண்டி லாகாச பலம்போல
மெய்ஞ்ஞான மியைந்த தன்மை
செவ்வியவள் ளான்முன்னோர் கதையாலே
யான்செப்பத் திருந்தக் கேட்பாய்
தெவ்வுலகி லாபத்தென் றொன்றுமிலோன்
விதரணத்தோன் செல்வ மிக்கோ
னவ்வியமில் விதேகநா டரசாள்வோன்
சனகனெனு மரசர் கோமான். 16

சற்குணத்தாற் கடலனையான் சக்கரத்தா
னெனவுலகந் தாங்கு நீரா
னற்குணஞ்செய் வசந்தனு ணறுமலர்சூழ்
நந்தனத்தி னயந்து மேவித்
தற்குரிய தந்திரர்கள் புறநிற்பத்
தனியனாய்ச் சரிக்கும் வேலை
சிற்குரிய மனமுடைய சித்தர்கணம்
பாடுவபண் செவியிற் கேட்டான். 17

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின்
மேவாதோர் விளம்பு கீத
நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப
நெடியவனை நினைவிற் கொள்வா

யறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட்
டாவிலெழு மறிவா நந்தம்
பிறியாத வான்மதத் துவத்தெழுந்த
தாமதனைப் பேணல் செய்வாம். 18

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா
தனையுடனே கழல விட்டுச்
சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா
மச்சொருபஞ் சிந்தை செய்வா
மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி
னிடையெய்தி யிறவி லாதாய்
மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச்
சொரூபத்தை மதித்தல் செய்வாம். 19

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந்
தனவரத முரைப்ப தாகி
நிகழொளியா யான்மதத் துவமான
சொரூபத்தை நினைத்தல் செய்வாந்
திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை
விட்டயலே தெய்வந் தேடன்
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு
மணிதேடும் வேட்கை போலாம். 20

மாளாத காதலெனும் வற்சநா
பிக்கொடியின் வனத்தைச் சுட்டு
நீளாசை யனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றோ
விப்பயன்று னோரா நிற்குங்

கோளான பொருளனைத்தின் முன்போடுபின்
பிணிமையிலாக் குற்றங் கண்டு
மீளாத பாவனையாற் கட்டுண்பார்
வேசரியே வேறென் றன்றால். 21

எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற விந்திரியப்
பாம்புகளை யிதயந் தன்னி
லழுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிரங்கொண்
டிந்திரன்வெற் படர்வ தென்ன
விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியினாற்
சமமேவி யிடர்தீர் நெஞ்ச
முழுந்துசுக வடிவாந்தற் பதநிலையைப்
பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன. 22

தெளிவுடைய சித்தர்கணந் திகழ்வுறப்பா
டியகீதந் தெளியக் கேட்டுக்
களிதருவெஞ் சினக்கருட னொலிகேட்ட
பாம்பென்னக் கலங்கி மன்னன்
குளிர்பொழினின் றகமடைந்தா னனைவரையும்
விடைகொடுத்துக் கோயில் புக்கா
னளிர்சுவைசெய் மேனிலத்தி லொருவனே
யிருந்துநனி நாட லுற்றான். 23

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன
வனவரதம் பதைத்து லாவி
யிறக்கின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய்
விட்டிரங்கி யியம்ப லுற்றா

னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமிவ்
வுலகிடையா னந்தோ வந்தோ
திறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்விடைக்கற்
யோனுருண்டு நெரிந்தே னந்தோ. 24

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையெண்
ணுருண்டோர் கணமு மில்லை
சாலவிது தனைமதித்து வன்காத
லிடைவீழ்ந்து தளர்வ தேனென்
றாலமதி யாற்கெட்ட வெனைப்போல
வினரார் சொல்லற் பாற்றே
சீலமறு வாணுளைப் பெரிதாக
நினைவதே சீசீ யந்தோ. 25

எல்லையிலா வண்டத்தி லியாணுநும்
புவிநோக்கி லிறையு மில்லை
யல்லனுறு மிதுபெரிதா வாதரித்து
நிற்பதே யந்தோ வந்தோ
புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமர்ச்
செயப்படாப் பொருளீ தென்னத்
தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேனித்
தொடர்ச்சிநிலை யென்னே யென்னே. 26

தலைவர்தலை மேனுறைவோர் நாட்களினுற்
றுழ்ந்தோர்க்குத் தாழ வீழ்வர்
நிலையில்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற
நெஞ்சேயிந் நினைவீ தென்னே

தொலைவில்பெரும் போகங்கள் பெரியோர்கள்
கிளையோடுந் தோன்றித் தோன்றி
யுலைவுறயாண் டார்முன்ன ளிந்நாளிங்
கிவையனைத்தி லுறுதி யென்னே. 27

மண்ணாடு மன்னவரு மவர்தனமு
மாண்டனறுண் மணலை யொக்கும்
விண்ணாடு மிந்திரரு மவர்வாழ்வும்
போயினவிண் மீனை யொக்கு
மெண்ணாடும் பிரமருமண் டமும்பூதங்
களுமிறந்த வெல்லை யில்லைக்
கண்ணாடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை
நிலையென்னே கவலு நெஞ்சே. 28

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே
தேகமயத் தியக்க மான
பொல்லாத நீள்கனவாஞ் சூனியத்தி
லிச்சையிறை பூண்டே னென்னிற்
கல்லாத புல்லியனேன் சிசிநா
னனவரதங் காணு நாட்க
ளெல்லாம்போ யினபோமா விறவாதொன்
றுய்நன்று மெழினுட் காணேன். 29

நடுவின்முடி வினிலடியி னன்றான
பொருளொன்று ஞாலத் தில்லைப்
படுபொருளெல் லாமிறப்பா மலத்தினு
லேபூசப் பட்ட தன்றே

கடுவினைக ணாடோறுங் காய்துயர
நாடோறுங் கரையொன் றில்லாக்
கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்றா
ரறிவில்லார் குரம்பைக் கூத்தால். 30

பாலகனா யஞ்ஞானத் தழுந்துவனற்
காளையாய்ப் பாவை மாராற்
சாலவருந் துவன்விருத்தன் றானாகிக்
குடும்பத்தாற் றளர்ந்து சாவன்
மேலவிவ னெக்காலத் தென்செய்வான்
மாயக்கூத் திருந்த வாறே
ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேளா
மாய்மனப்பேய் நடிக்கு மன்றே. 31

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை
வீற்றிருக்கு முலகி லென்றுந்
தெள்ளூற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே
யெப்பொழுதுந் தீமை வாழு
மெள்ளற்ற வின்பத்தின் றலைமேலே
துன்பங்க ளிருக்கு மென்றாற்
கொள்ளத்தக் கனவான குற்றமிலாப்
பொருளேது குறிப்பு ளேற்கே. 32

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற
மொடுக்குமா மேலோ ருண்டாற்
பழிப்பரிய வன்னார்முன் னென்போல்வா
ரென்னென்று பகர லாவ

ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்து
மாபத்தா மிதயங் காயி
லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ்
சம்பத்தா முள்ளம் வேண்டில். 33

வெம்மாய வாழ்வன்றோ துயர்க்கெல்லாம்
பிறப்பிடமாய் விளம்பு கின்ற
தம்மாவிங் கிதனிடையே யழுந்துமவர்க்
கின்பமுள தாவ தெங்ஙன்
மைம்மாயை யென்னுமரம் பணையிலைபூ
காய்பழத்தால் வரம்பற் றோங்க
விம்மால்செய் மனம்வேரா மிம்மனந்தான்
சங்கற்ப மென்ப தாகும். 34

சங்கற்ப நாசத்தா லெளிதாக
மனநாசந் தானே யெய்து
மங்குற்ற மனமிறக்கிற் சநநமா
ணங்களெனு மாமு மாயு
மிங்கிப்பா லெனைத்திருடுங் கள்ளனைக்கண்
டேன்கண்டே னிவன்பேர் நெஞ்சம்
பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெடுநாளுந்
தேனின்று பொன்று விப்பேன். 35

இத்தனைநாண் மனமுத்தைத் துளைத்திலே!
னின்றுதுளைத் திவைந்த நூலாற்
சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன் முழுதுணர்ந்த
தேசிகராற் றெளிந்தே னெல்லாஞ்

சுத்தபர மாநந்தந் தோற்றுவிக்கு
நல்லறிவாஞ் சோதி பெற்றேன்
மெத்தவீவ னெனதிங் கிவையெனும்பொய்
யுள்ளொழித்தேன் மீண்டு நாடேன். 36

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகையை
முழுவலியாற் பிளந்து வென்றேன்
வாதித்த துய்ரெல்லா மாற்றினே
னுபசாந்த வாழ்வு பெற்றேன்
சாதிசத விவேகமே யுனைவணங்கி
னேனென்று சனகர் கோமான்
சேதித்த மனவலைவெல்லாமொழித்துத்
தானேசித் திரம்போ னின்றான். 37

வாளாசித் திரம்போல நெடிதிருந்து
சனகர்பிரான் மாய்த்து நெஞ்சை
மீளாநல் லுபசாந்த நிறைநெஞ்சா
லுலகியல்பை மேவிப் பார்த்தான்
றுளாண்மை யார்வியற்றும் பொருளேது
கைக்கொள்ளத் தக்கதேது
கோளான கற்பனையென் சுபாவவறி
வாமெனக்குக் குறிக்குங் காலே. 38

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுருவ
லால்வேறு தோன்றக் காணேன்
வத்தியான் வாராத பொருணயவேன்
வந்தபொரு ளனைத்துந் தள்ளேன்

னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென
தறிவுருவி னிலையா நிற்பே
னுத்தவா றேதுவரு மதுவருக
வென்றமுந்தி யொருமை யானுன். 39

வானேகு கதிரிரவி நாளியற்றும்
வாறென்ன வந்து வந்து
தானேதோன் றியதொழிலைப் பற்றின்றிச்
செய்துமெனச் சனக னெண்ணித்
தீனேய வருகாலஞ் செல்கால
மிமையளவுஞ் சிந்தை செய்யா
னானேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி
னகைதலோ டுலாவ வுற்றான். 40

பேசியதன் விசாரத்தாற் சனகர்பிரான்
பெரும்பேறு பெற்ற தல்லாற்
வாசியுள மற்றொன்றால் வந்ததல்ல
வாரீச மலர்க்கண் மாலே
யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான
விசாரத்தா லடைவ தல்லாற்
றேசிகரில் லாவினர் செய்தொழிலாற்
பெறலாமோ சிற்சொ ரூபம். 41

புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற
புண்ணியத்தைப் புவியி லுள்ளோர்
சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு
மென்றுமுதற் செய்யிற் பேறு

பிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா
யிருந்துதுயர் வேலை யாகிப்
பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும்
பேதைமையைப் பிளக்கல் வேண்டும். 42

இலங்கியசிந் தாமணியா மிதயமெனுஞ்
சாக்கறையி லிருக்கும் போதங்
கலங்கவிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள்
கற்பகம்போற் கணத்தி னல்குந்
துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய்
நல்லறிவு தோன்றி ஞரை
விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற்
காமாதி விகற்பந் தாக்கா. 43

பரமாதித் தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற்
றுக்களித்துப் படர்ந்து மீண்டு
திரமான வகங்கார முகில்விவே
கக்காற்றாற் சிதறிப் போகும்
வரமான பதம்வேண்டிற் றன்யன்த்தி
ஞைசைமுதன் மாற்ற வேண்டு
முரமான புவியைமுத லுழுதன்றோ
விளைபயன்க ளுறுகின் றுரே. 44

தேவபூஜை.

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல்
லாமுதவுந் தேவ பூஜை
யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான்
தெய்வந்தான் யாதென் றோதிற்

கேவலமே யரியல்ல வானல்ல
பூதவுடற் கிடைத்த தல்ல
வோவுமன மன்றடியு முடிவுமிலாச்
செயப்படா வுணர்வே தெய்வம். 45

பாசமின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினெண் கடிகை பூசிக்கி
லிராசசூய விலக்கமிக ரிவ்வா றொருநா ளர்ச்சிக்கி
லாசிலாத பரவெளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில்பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே. 46

ஆக பாடல் 216.

கைவல்லிய நவநீதம்.

ஐயனே யெனதுளேநின் றனந்தஜன் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
உய்யவே முத்திநல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யுமா றொன்றுங்காணேன் றிருவடி போற்றி போற்றி. 1

கடமெனு முபாதிபோனாற் ககனமொன் றானாற் போல
உடலெனு முபாதிபோன வுத்தரஞ் சீவன் முத்தர்
அடிமுடி நடுவுமின்றி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிதிகழ் விதேகமுத்திப் பதமடைந் திருப்பரென்றும்.

கடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன் றாமெப்போதும்
இடமான பிரமஞ்சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்
திடமாகச் சுவானுபூதி சிவோகமென் றிருந்திடாயே.

ஆக பாடல் 219.

சொரூபசாரம்.

சிற்சொருபந் தானே செகசொருப மானவெலாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொற்சொருப
மச்சுரு வாம்போல வதுவதுவாய்த் தோற்றுமொரு
சொச்சொருபந் தானே துணை. 1

சித்தம் பிறந்து செகம்பிறந்து நானெனவோர்
கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே—சித்த
மடங்காமை யேமாயை யம்மாயை மாய்ப்பார்
திடந்தானே சாயுச் சியம். 2

வெட்டென வும்பேசார் வெகுளார் முகங்கோணு
ரிட்டபதார்த்தம்பெரியோர்க்கேற்றுவைப்பார்-துட்டர்களைச்
சேரா ரியாவர்க்கும் தீங்குரையார் கண்சிவந்து
பாரார் பிறவிதீர்ப் பார். 3

ஞான நூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண்டாலு
மோன சமாதி முயன்றாலுந்—தானாகி
யெல்லாக் கவலையுமற் றின்புற் றிருப்பதுவே
சொல்லாரு முத்திச் சுகம். 4

உன்னுருவாய் நானிருந்த வுண்மைபோ லென்மனமே
யென்னுருவாய் நீவந் திசைந்தாயே—செய்நன்றி
பாராட்டு வாருனைப்போ லுண்டோ பரமபதச்
சீராட்டின் மாறு திரு. 5

எங்கும் பொதுவா யிருக்குமொரு சீவன்முத்தர்
தங்குமிடந் தானே தலவாச—மங்கவர்கள்
பார்வையே தீர்த்தமவர் பாதார விந்தமலர்ச்
சேவையே சாயுச்சி யம். 6

மெத்தென்ற சொல்லும் விருப்பமற்ற நோக்குமெலாஞ்
சத்தென்ற நெஞ்சுந் தளர்நடையுஞ்—சித்தத்
தடங்கா மகிழ்வு மனவரதம் பெற்ற
திடந்தானே ஞானி செயல். 7

பருவசா ரத்தாற் பலிக்குமநு பூதிச்
சொருபசா ரத்தின் சுவையை—யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். 8

ஆக பாடல்-227.

தத்துவராய சுவாமிகள் அருளிய

பாடுதுறை.

ஆத்மாநுபவத்தின் அருமையுரைத்தல்.

நான்மறை யோதிப் பொருளுரைத்து
நாடறி யக்கல்வி சாற்றி னுந்
தானது வாகை யரிது காணுஞ்
சலிப்பற நிற்கை யரிது காணும். 1

இணங்காமை யெல்லா மறத் துறந்தே
யிருட்டற வேதாந்த மோதி னும்
பிணங்கா திருக்கை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும். 2

எல்லையி லாகம மேற வோதி
யேதுக்க ளெல்லா மியம்பி னு
மல்ல லறுக்கை யரிது கா ணு
மறிவா யிருக்கை யரிது காணும். 3

பற்றற விட்டுத் தலைப டித்துப்
பாணியைப் பண்ணிப் பயின்றக் காலு
முற்றநிலை நிற்கை யரிது காணு
முடியநிலை நிற்கை யரிது காணும். 4

ஆறு சமயப் பொருளுங் கற்றே
யங்குள்ள தர்க்கங்கள் சாற்றி னாலும்
ஆறி யிருக்கை யரிது காணு
மதுவிது வாகை யரிது காணும். 5

வேறு பிறிதிலா மெய்ம்மை தன்னை
வித்தார மாக விளம்பி னாலும்
ஆறி யிருக்கை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுஞ்
சிற்பர மாகநாஞ் செப்பி னாலும்
ஆறி யிருக்கை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 7

குரு தரிசனம் விரும்பல் - பல்லி.

அருவுருவ லானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சொரூபனெனை யுடையநல தோழன்வரு மாகிற்
றுளக்கமற நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. 8

ஓடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளநிலை மெள்ளவுணர் வாகிவரு மாகி
லூடுமிட மெங்குமறி வாகிவிடு மாகி
னல்லகுர னல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. 9

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
சிலுப்பற விழுத்தவல தீரன்வரு மாகி
யிப்பவ மறுத்தகழ லிங்ஙன்வரு மாகி
யின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 10

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவமெ னக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 11

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
யின்பவடி வானசிவ மிங்ஙன்வரு மாகில்
யிரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 12

என்னுளமிர் தூறிநிறை யின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகியம ணாளன்வரு மாகில்
வாழவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 13

உம்பர்கட மக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுணர்வி றந்தவுணர் வுருவன்வரு மாகி
லெம்பர மிறத்திகழு மின்பம்வரு மாகி
யின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 14

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும்
புண்ணியம் பாவம் புறத்திட லாவதும்
ஆகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட னல்லவோ. 15

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு மென்னையுங் கண்டிட லாவதும்
அன்னியங் கண்டிலோ மென்றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடு னல்லவோ. 16

மோகாதி யெல்லா முறித்திட லாவது
முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவதும்
ஆகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடு னல்லவோ. 17

இந்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது
மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவதும்
அந்தக் கரண மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடு னல்லவோ. 18

தாலாட்டு.

ஆதிபரா பரத்தை யன்புடனே தாலாட்டச்
சோதிமய மாய்நிறைந்த தூயகுரு தாள்துணையே. 1

காதலுட னின்பக் கணபதியைக் கைதொழுது
சேதன மாய்நிறைந்த தேவினிலை கூறுகின்றேன். 2

பாதியிலே வேறாகிப் பம்புபிழை யுற்றாலும்
பேதமென்று தள்ளாமல் பேணுதற்கு வேண்டுகின்றேன்.
வேதனைக ளற்றதொரு விஸ்தார மண்டபத்தில்
சாதனங்க ளுமங்கே சதுரான மேடைகளாம். 4

மனமென்று சொல்கின்ற மாசற்ற சட்டத்திற்
றனமெனுந்தத் துவமசியைச் சதுராணி யாயமைத்து.
மனனஞ்செயும் யுக்திதனை மடங்காத கட்டையாக்கித்
துனுசுருதி வாக்கியத்தைத் தூயதாய்க் கடைச்சலிட்டு.

நித்தியர் சனந்தன்னை நேர்த்தியுள்ள பலகையெனப்
பதித்தசுயம் பிரகாச பரரூபத் தொட்டிலுக்கு. 7

அனுபந்தம் நாலு மதற்குள்ள கால்களதாம்
துனுமைத் திரியாதி தொடக்கற்ற மேல்வளையம். 8

நால்வேத சாரமெனும் நற்பொருளே சங்கிலியாம்
நூல்வகையி லோர்ந்தசித்தே நுனுகுசர கொண்டியதாம்.

தரும்பிரஞ் ஞானமென்ற தனிப்பொருளே மெத்தையதாம்
அகம்ப்ரஹ்ம மென்றபத மழகுள்ள தலையணையாம். 10

சச்சிதா னந்தமயந் தாமாய் நிறைந்துள்ள
நிச்சயமென்று சொல்லும் நிஷ்டையிலே தானிருந்தார்.

சின்மய மாய்நிறைந்த சித்ரூபத் தொட்டிலிலே
தன்மய மாய்ப்படுத்த சற்குருவே கண்வளரீர். 12

அயமாத்மா ப்ரஹ்மமென் றருள்கின்ற நித்திரையைச்
சுயமாகச் செய்கின்ற சொரூபரே கண்வளரீர். 13

ஆறுச மாதியென்ற வானந்த நித்திரையை
மாறாது செய்கின்ற மத்குருவே கண்வளரீர். 14

தானாய் நிறைந்திருக்கும் சத்ரூப மானவஸ்து
மோனமே யெப்பொழுதும் முன்னாகிக் கண்வளரீர்.15

இந்தச் சகமறந் தெப்பொழுதுந் தானாகிச்
சிந்தை யொழித்துநின்ற சின்மயரே கண்வளரீர். 16

பேச்சிறந்து நின்றபே ரானந்த வாரிதியில்
வாச்சிமுத லொன்றுமற்ற வஸ்துவே கண்வளரீர். 17

பந்தம றுத்துநிற்கும் பரமானந் தசுகத்தைத்
தந்துநி லைக்கவைத்த தன்மையரே கண்வளரீர். 18

அஞ்ஞானக் கண்மூடி யறிவாக வேநிறைந்து
பிரஞ்ஞான நிஷ்டையிலே ப்ரஹ்மமே கண்வளரீர். 19

பசையில்மோ கமறுத்துப் பரமாகி யெப்பொழுதும்
அசையாம லேநிலைத்த வாரியரே கண்வளரீர். 20

அறியா மயக்கொழித்து அத்வைத நித்திரையை
நெறியாகச் செய்கின்ற நித்தியரே கண்வளரீர். 21

சர்வமுந் தானாகிச் சலியாம லேநிலைத்துக்
கரியாய்வி ளங்குகின்ற காரணரே கண்வளரீர். 22

அந்தரத் தைப்போலே யாதார மாயடைந்தார்
பந்தம றுத்தருளும் பரமரே கண்வளரீர். 23

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

அழுக்கிலவர் செயவேண்டுந் தவமு மில்லை
அழுக்குடையோர் செய்வதிலை யாத லாலே
ஒழுக்குடைய நல்வினையு முயர்ந்தோர்க் கில்லை
ஒழிந்தோர்க்கு மில்லெனினு மொவ்வா ரொவ்வார். 1

தோர்தா ரல்லரோ சேயிழையா ரெனத்திகைப்பார்
ஆராயு மறிவுடையார்க் கருவருப்பே யல்லவோ. 2

ஆக பாடல்-270.

சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அருளியது.

இன்ப மாய திடையறு தோங்கவும்
துன்ப மாயது தூரத்து னீங்கவு
முன்ப ரார்பரன் மொய்குழ லோடணைந்
தன்பி னின்றவொ ரானையைப் போற்றுவாம். 1

வைராக்கிய சதகம்.

வாய்மை யீதுணர்ந் திடுதிநன் னெஞ்சமே
 வருகணத் தேதேனு
நீநி னைந்திடே லவ்வள வுடலுற
 னிச்சயிப் பரிதத்தாற்
போய தோர்கணச் செயலுனேல் பயனிலை
 புகனிகழ் கணத்தேனுந்
தீமை நன்மைநீ நினைவதென் வினைவழிச்
 சிவன்றரு குதலாலே. 2

வைராக்கிய தீபம்.

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
 பண்ணவேண் டுவபணி விடுத்துப்
புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து
 போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய்*தாமன்
 மெலிந்துகை விடுதல்செய் யாம
லகமுக மாக்கி மனத்தைநா டொறுமோ
 ரைம்புல னொழித்தசை வறுப்பான். 3

அவிரோதவுந்தியார்.

தாங்கு பற்றற்ற சகலத் தியாகத்தி
 னோங்கு தருமமே துந்தீபற
 உள்ளது வீட்டிற்கலீ துந்தீபற. 4

எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவீவ னீயாமு
 னல்லோர் துறப்பர்தா முந்தீபற
 நன்றறி வார்களென் றுந்தீபற. 5

ஆக பாடல்-275.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிய அத்துவிதவுண்மை.

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவிநிறைந்த பேர்க்குரைக்கின், மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு மவையில் லாதவர்க்கு, மேலாம் பரமன் மான்முழுவாய் விளங்கி யுரைத்தும் விளங்காது, மேலாஞ் சாத னங்கள்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசங்கம். 1

மரத்தை நோக்கின் மதகரியு
மறைந்து விளங்கு மதைநோக்கின்
மரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும்
வாறு போலச்சக முழுதும்
பரத்தை நோக்கி னதின்மறைந்து
பரமாய் விளங்குஞ் சகநோக்கில்
பரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும்
பரமே யனைத்து மாதலினால். 2

நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடன் மனமும் புறமுகமும், நாம ரூபந் தனைநீக்கி நாடல் அறிவு முண்முகமும், நாம ரூபத் தெவ்வளவு நாட்டஞ் சொரூபந் தோன்றாது, நாம ரூப நாட்டம்விடி னமது சொரூபந் தோன்றியிடும். 3

விருத்தி யொன்று மில்லாமல் விளங்கு நிலையே நாமதனில், விருத்தி தோன்றின் முன்பினின்றி விளங்குஞ் செகசீ வபரங்கள், விருத்தி நீங்கின் முப்பொருளும் விளங்கி டாமற் றதனாலே, விருத்தி தானே பந்தமதாம் விருத்தி யொழிவே வீடாகும். 4

தானைப்பார்த் திடுமிடத்திற் சகலமுந்தா னாய்த்தோன்றுந்
தானைப்பா ராவிடத்திற் சகலமும்வே றாய்த்தோன்றும். 5

தன்னினைவி னாலே சகமாய் விரிந்ததெனத்
தன்னினைவை நீங்கித் தானா யிருந்தனமே. 6

உண்டா யொடுங்குவது முண்டான தன்னிடத்தே
யுண்டாகு மென்றே யொடுங்கி யிருந்தனமே. 7

படித்தறிந்த போதே பலகலையா கமங்களெலா
மெடுத்தெறிந்து விட்டே னெனைவிடவே றிலையென்றே.

ஆக பாடல்-283.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அருளிய

அத்துவிதரசமஞ்சரி.

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசுபே
 தத்தினன் மறைபட் டாலு
ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு
 தற்சுவையை நனிநீங் காதா
னானமுறு பற்பலச ராசரவி
 சித்திரத்தோ டொன்றி னாலுந்
தானமரும் படவியல்பைச் சித்திரவத்
 திரமென்றுந் தணந்தி டாதே. 1

தன்னியல்பிற் றற்சுவையாய்ச் சச்சிதா
 னந்தமதாய்த் தயங்கு மென்பாற்
றுன்னியமா மோகத்தா லுண்டெனச்சொற்
 றிடுமிந்தத் தொன்மை ஞால

மன்னியவோ ரிடத்திலுங்கா ணப்படா
தருவுருவே வடிவ மாகு
மன்னியவின் ஞேயமே போலுமென
வையமற மதித்து மியாமே. 2

ஞாலமதி லுறுவிபவ நனிபரம
வற்புதமாய் நண்ணு மேனுஞ்
சாலவத னதுவாய்மை தனையறிந்த
மாதீரன் றனைம யக்கா
கோலமட வரல்வேடங் குரம்பையின்மே
லலங்கரித்துக் கொள்ளா நின்றோன்
கேலவினத் தாற்றனைத்தேர் விடலையையா
யினுமயக்கக் கிட்டா னீடே. 3

பிரமவறு பூதிதரு மொருசுவையா
னிறைவுபெறு பெரியோர் தம்பாற்
கருமவறு பந்தத்தால் வருவிதிக
ளெல்லாமுங் கழன்று போமே
வரமருள்சித் தர்கடெரிவித் திடுமிரசா
யனமருந்தி மகிழ்வார்ந் தோர்பாற்
றாமுறுபா கத்தால்வந் துறுமருந்தின்
விதிகளெலாந் தங்குங் கொல்லோ. 4

ஆத்மவித்யாவிலாசம்.

எவ்வுருவ மதுதனையும் பார்த்திலனாய்
வார்த்தையொன்று மியம்பா னாகிச்
செவ்வியநல் வசனமதைச் சிறிதேனும்
சிரவணமே செய்யா னாகி

யொவ்விலவின் பூமியினி னிட்டையினை
யெப்பொழுது முற்றா னாகித்
தெவ்விலவில் வருந்தவனென் மாயோகி
காட்டமெனச் செறிகின் றானே. 5
சென்றவெவை தமையுமொரு சிறிதேனு
நினையானாய்ச் செறிப வாகி
நன்றுவரு பவையினையுஞ் சிறிதுமுளத்
தெண்ணானாய் நயன நோக்க
நின்றவிவை யெவைதமையு நோக்கலொடு
நினைத்தலின்றி நிமல னாகி
வென்றசமத் தார்த்தசம ரசனான
வோரொருவன் விளங்கு வானே. 6

ஆக பாடல்-289.

நிஷ்டானுபூதி.

ஆதனத் திருந்தே சாதனைசெயும்போ
தலைதரு மனமடங் கார்மற்
போதுமே யெனினுங் கேவல மயக்கம்
புரியுமே யெனினுமங் கெழுந்து
நீதியி னைழீ ரடியுலா வந்தே
நிலவுமா தனத்தினிற் பொருந்தி
யோதுசா தனையி லுறுதியோ டிருப்ப
தியோகியர்க் கியல்பதா மன்றே.
ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லடங்கிடாப் பொறிபுல னடங்கும்
ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லடங்கிடு மனோவிட யங்கள்

ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
  லறிவறி யாமைக ளொழியும்
ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
  லகண்டவீ டடைவது நிசமே. 2

ஆக பாடல்-291.

தாயுமானசுவாமிகள் அருளியது.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும்ப்ர காசமா
  யானந்த பூர்த்தி யாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
  யகிலாண்ட கோடி யெல்லாம்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
  தழைத்ததெது மனவாக் கினில்
தட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
  தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
  வெங்கணும் பெருவ ழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
  யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேல்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
  கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
  கருதியஞ் சலிசெய் குவாம். 1

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பே சாத பெரிய மோனம், வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட் டாத பேரின்ப மயமாய் ஞானக், குருவருளாற் காட்

டிடவு மன்பரைக்கோத் தறவிழுங்கிக் கொண்டப் பானுங், தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாஞ் சிந்தை செய்வாம் 2

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ ரிருக்க விலை யோமனதெனு—மியானுமென் னட்பாம் பிராணனு மெமைச்சடம தென்றுனைச் சித்தென் றுமே, யந்நாளி லெவனோ பிரித்தா னதைக்கேட்ட வன்றுமுத லின்றுவரையு—மநியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுக்கேயடர்ந்தரசு பண்ணியெங்கண், முன்னாக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று மூடமன மிகமேச—மூண்டெரியு மனவிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன் முறைமையோ பதினுயிரஞ், சொன்னாலு நின்னருளிரங்க விலை யேயினிச் சுகம் வருவதெப்படி சொலாய்—சுத்த நிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ் சோதியே சுக வாரியே. 3

புத்தமிர்த போகமுங் கற்பகந ணீழலிற் பொலிவுற விருக்குமியல்பும்—பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும் பூமண்ட லாதிக்கமு, மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ மானுமொரு சுட்டுமறவே—வைக்கின்ற வைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்ன வந்தநின் னருள்வாழிகாண், சுத்தபரிபூரண வகண்டமே யேகமே சுருதிமுடி வானபொருளே—சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றருள் சுரந்துபொழி கருணைமுகிலே, சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே தேடரிய சத்தாகியென்—சித்த

மிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோ மயானந்தமே. 4

எவ்வுயிர்த் திரளு முலகிலென்னுயி ரெனக்கு ழைந்துருகி நன்மையா—யிதமு ரைப்பவென தென்ற யாவையு மெடுத்தெ றிந்துமத யானைபோற், கவ்வை யற்றநடை பயில வன்பரடி கண்டதே யருளின் வடிவ மாக்—கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு கைகுவித்துமலர் தூவியே, பவ்வ வெண்டிரை கொடுத்த தண்டரளம் விழியுதிர்ப்ப மொழிகுளறியே—பாடி யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது பாவையொத் தசைத லின்றியே, திவ்ய வன்புருவ மாகியன்பரொடு மின்ப வீட்டினி லிருப்பனோ—தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல சிற்சு கோதய விலாசமே. 5

நினைவொன்று நினையாம னிற்கிலை மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா னிட்டையரு ளொட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற்
றட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றார்மற் றுந்தான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மீசுத்த
வாதனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே. 6

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்ட மின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே, தொடக்குமென் னெஞ்ச மனமற்ற பூரணத் தொட்டிக்குளே, முடக்குவன் யான்பரமானந்த நித்திரை மூடிடுமே. 7

சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதியெல்லாம், அம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டு மறிவின்றியே, பெம்மான் மவுனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதைமையால், வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தேனந் தோவென் விதிவசமே. 8

நீங்காச் சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
தேங்காக் கருணைவெள்ளந் தேக்குவது மெக்காலம். 9

ஆக பாடல்-300.

சிவஞான வள்ளலார்.

கல்லா லமர்ந்தாரைக் கண்மூன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயாரைப்—பல்காலுஞ்
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாறு. 1

நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்ப்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்.

அருளது சத்தியாகு மரன்றனக் கருளையின்றித்
தெருள்சிவ மில்லையந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை
மருளினை யருளால்வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன்கண்கட்
கிருளினை யொளியாலோட்டு மிரவியைப் போலவீசன்.

சத்திதா னுதமாதி தானகுஞ் சிவமுமந்தச்
சத்திதா னதியாகுந் தரும்வடி வானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமுமாகுஞ் சத்திதான் சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ் சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே.

என்று மிருந்த படியிருக்கு மியல்பே யென்னு மொருவேத, மொன்றே யொழிய விரண்டாம்வத் தில்லை யென்னு மொருவேதம், வென்றிப் பூமு நீயும் வே றில்லை யென்னு மொருவேதந், துன்று மதுவே நீ யாணு யென்றே சொல்லு மொருவேதம். 5.

ஓமாதி வாக்கிய மொன்றைப் பிடித்தவ ருத்தமர்கள்
சாமாறு மந்நிலை நிற்பவர் சத்தியர் சற்குருவா
லாமா றறிந்தவ ரந்தண ரியோகிக ளஞ்சடக்கிக்
காமாதி குற்றங் களைந்தவர் காண்கச்சி யேகம்பனே. 6

காமமா திகளை நீத்துக் கரணவா தனைகடந்து, நாமது வெனுஞ்சம் பந்த ஞானமே ஞான மாகி, ஓமொ ழிப் பொருளைத் தேறி யுணர்வுண ராமை போக்கி, யாமைபோ லைந்த டக்கி நிற்பதே யமல யோகம். 7

ஆசையாற் கருத்தடங்கி யசைவற வியோகமாகு
நாகமார் முளைஞ்சுபூங்கா நதிபாழுங் கோயிலாதி
யோகதா னங்கள்புக்கி யுயர்சிவோ கம்பாவித்துத்
தேகமா திகளுனல்ல வென்றுசித் திரம்போனிற்பாய்.

சாந்தமு நோன்புந் தவமு மடக்கமுந் தண்ணளியும்
வாய்ந்த குருசொலும் வாக்கியங் கேட்டு மனமவன்பால்
காந்தமு மூசியுங் கண்ணுங் கதிருங் கலப்பதுபோ
லேய்ந்தது வேமுத்தி யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே. 9

பாலையுந் தேனையும் வேம்பாக்கு மானந்தப் பாதையிலே
சால நடத்தியென் மும்மத வாய்தற் றடையகற்றி
நாலு மறைசொலு நாதாந்த முத்தியை நண்ணுவித்தா
னேலக் குழலிக் கினியபி ரான்கச்சி யேகம்பனே. 10

மெய்யைப் பொய்யென்றான் வெளியைநல்ல வீடென்றான்
சைவத் துறைகாழி சம்பந்தன்—ஐயமற
நின்போதம் போமிடத்தே நீயே சிவமென்று
னென்போதத் துள்ளே யிருந்து. 11

ஆலயமே காய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணாத வள்ளலுக்குச்—சீலமுறு
மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேநை வேத்தியமு மாம். 12

காயந் துவளாமற் காண மசையாமல்
வாயும் பதையாமன் மாற்றியே—நேயத்
தறிவா நந்தத்தி லரைக்கணநின் றாலும்
பிறவார் சிவனாணை பின். 13

ஆக்கறக்கு மந்நேர மம்புவிழு மந்நேர
நோக்கிமைக்கு மந்நேர நுண்ணறிவா—னீக்கமற
நானென்னும் போத நழுவிச் சிவமானார்க்
கினைபிறப் புண்டோ வினி. 14

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறியப்
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி—நெறியாரும்
பக்குவத்தின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருத்து விக்குமொரு
சற்குருவைப் போலுமுண்டோ தாய். 15

உள்ளமெனு மாநந்த வோங்கன் மிசையேறி
வெள்ளவெளிக் குள்ளே விளையாடும்—பிள்ளை
யுலகமெனுஞ் சேறிக் கொருகாலும் வாரார்
கலகம் விளையுமெனக் கண்டு. 16

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுதித் தாலும்
குருடர்க் கிருளகலாக் கோட்போல்—மருடரா
வர்சா னுரைத்தாலு மஞ்ஞானச் சித்தர்க்குப்
பாசாதி நீங்கா தறு பார். 17

சத்தம் பிறந்திடத்தே சகலகலை யும்பிறக்கு
மத்த னுரைத்த தறியாமையோ—வன்றுரைத்த
சத்தமே சத்தமாஞ் சஞ்சலமொன் றில்லாத
சித்தமே சுத்த சிவம். 18

இந்திரியக் கள்வ ரிருட்காலம் பேருறக்கம்
வந்திடுமோ வென்று வழிபார்ப்பர்—முந்தி
யமையாம ளூரு மகல்ஞானக் கண்ணி
லிமையாம னோக்கி யிரு. 19

கண்ணுடைய வள்ளலார்.

நீர்க்குப் பதமு நெருப்புச் சுடுந்தொழிலும்
காற்றைச் சலிக்கவுமார் கற்பித்தார்—ஆர்க்குமிது
போகா மனுதி புதைக்குநிழல் போலாநீ
யாகாயம் போறபா ரறும். 20

என்னுணை என்னுணை என்னுணை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மா விருவென்று—சொன்னுன்
திருஞான சம்பந்தன் சீர்காழி நாடன்
அருளாளன் ஞானவினோ தன். 21

ஆக பாடல்-321.

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்.

அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை. 1

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. 2

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவா அப் பிறப்பீனும் வித்து. 3

ஔவையார் அருளியது.

ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு. 4

சிவவாக்கியர்.

ஆதியான தொன்றுமே யநேகரூப ரூபமாய்ச்
சாதிபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆதியோடு கூடிமீண் டெழுந்தசன்ம மானபின்
சோதியான ஞானியாருஞ் சுத்தமா யிருப்பரே. 5

மருளிலே பிறந்தி றந்து மாயைரூப மாகிய
விருளிலே தயங்குகின்ற வேழைமாந்தர் காண்மினோ
பொருளிலே தவம்புனைந்து பொருந்திநோக்க வல்லிரேல்
மருளதேத வன்னியின் மறைந்ததே சிவாயமே. 6

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை.

அலையி லாத சாகரம்போ லனிலஞ் சேரா விளக்கதுபோல், அருங்க விரும்பொன் சமமாகி யான தராசி னுனியதுபோல், நிலையொன் றியநற் சமாதியுற்று நின்றாட் கமலத் தெழும்பிரச, நிறைவா ரிதியிற் புகுந்ததனி னேசித் தடியே னிருப்பேனோ, விலையின்

மகுடத் திருமுடியாய் மிளிர்குண் டலங்கள் செறி
காதா, வியன்கே யூரத் திருத்தோளா விஞ்சுஞ்
சதங்கை சூழ்தாளா, புலையுங் கொலையுங் களவுமிலாப்
புனிதத் தவத்தோர் தொழுதேத்தும், புராரி குமரா
வுமைசிறுவா போரூர் முருகப் பெருமாளே. 7

குகை நமசிவாயர்.

செப்பரிய ஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனே நன்னூ லறிந்தாலு—மிப்புவியிற்
கொண்டகுரு வைப்பொருளாக் கொள்ளார் பயனேது
கண்டவெலாம் வீணிலே கற்று. 8

குரு நமசிவாயர்.

சற்குருவைப் போற்றுமற் சற்குருவைச் சாற்றுமற்
சற்குருவைச் சந்ததமுஞ் சாராமற்—சற்குருவை
நின்று தரியாம னீள்பிறவி நீங்கிடுமோ
மன்று சிதம்பரதே வா. 9

குசேலோபாக்கியானம்.

மதலையைப் பெறுநாட் டுன்பம் வளர்த்திடு
நாளுந் துன்பம், விதலைநோ யடையிற் றுன்பம் வியன்
பருவத்துந் துன்பம், கதமுறு காலதூதர் கைப்பற்
றிற் கணக்கிற் றுன்பம், இதமுற லெந்நாள் சேயா
லெற்றைக்குந் துன்ப மானால். 10

மூவர் அம்மானை.

பாட்டைப் படித்துப் பயனறிய மாட்டாதார்
ஏட்டைப் படித்தோதி யெய்தினர்கா ணம்மானே

வட்டைப் படித்தோதி யெய்தினரே யர்மாகில்
பாட்டின் விதியின் பயனறியா ரம்மானே
பயனறியா வாசியன்றோ பட்டனர்கா ணம்மானே. 11

நாலடியார்.

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்கா ஷெட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ—டுண்க
வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும். 12

பிரபோத சந்திரோதயம்.

நன்றுந்திய நெஞ்சத்திடை நாடித்தெளி வுற்றே, யென்றுந்தனி நிலைபெற்றிடு மின்பப்பொரு ளுடையார், துன்றும்பெரு வெள்ளத்திடை தோன்றுங்குமிழியைப்போற், பொன்றும்பொரு ளையுமேயொரு பொருளாய் நினைவாரோ. 13

சிவபோகசாரம்.

எத்தனைதான் கற்றாலு மெத்தனைதான் கேட்டாலு
மெத்தனைசா தித்தாலு மின்புறார்—சித்தமே
மெய்யாகத் தோன்றி யிடுமுலக வாழ்வனைத்தும்
பொய்யாகத் தோன்றாத போது. 14

ஞானசுகாதீத வெண்பா.

நூறுகோடி நாளிருந்து நூல்கள்பல கற்றாலு
மாறுகோடி சித்தி யடைந்தாலும்—பேறில்லை
நித்தன் மலரடிக்கே நீக்கமற வேநின்று
அத்துவிதங் காணா தவர். 15

சசிவன்ன போதம்.

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனும்
மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடது பெறாரே. 16

பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம்.

உள்ளும் புறம்பு மொழியா வெளியன்றி யொன்றுமிலே, உள்ளும் புறம்பெனச் சொல்லாத தெப்பொரு ளொன்றுமிலே, உள்ளும் புறம்பெனச் சொல்லல் வெளிபற்றி யோர்ந்திலமோ, உள்ளும் புறம்பும் வெளிநாட்டங் கொண்டுய்ம்மி னுத்தமரே. 17

எதுவுந் தனதுரு வன்றென நிற்பது மிவ்வறிவே, எதுவுந் தனதுரு வாகியு நிற்பது மிவ்வறிவே, எதிலுங் கலந்துங் கலவாது நிற்பது மிவ்வறிவே, எது வென்று சொல்லப் படுவது மென்பது மிவ்வறிவே. 18

கல்வியுஞ் செல்வமுங் கர்வத் தழுத்திடக் காரணமாம், கல்வியுஞ் செல்வமும் நன்கே புரிதற்குக் காரணமாம், கல்வியுஞ் செல்வமுந் தன்னைத் தெளிதற்குக் காரணமாம், கல்வியுஞ் செல்வமு மென்செயு நஞ்செயல் காரணமே. 19

இராமலிங்கசுவாமிகள் அருட்பா.

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக், கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும், வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான, நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. 20

ஆயாக் கொடியேனுக் கன்புடையாய் நீயேயிங்
கியாக் குறையே யிலேகண்டாய்—மாயார்க்கும்
விள்ளாத் திருவடிக்கீழ் விண்ணப்ப மொன்றுசெய்து
கொள்ளாக் குறையே குறை. 21

எழுவகைப் பிறவிகளுளெப்பிறவி யெய்துகினும் எய்துக பிறப்பி லினிநான்—எய்தாமை யெய்துகினு மெய்திடுக விருமையினும் இன்ப மெய்தினு மெய்துக, வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருக மிகு வாழ்வுவந் திடினும் வருக—வறுமைவரு கினும் வருக மதிவரினும் வருகவவ மதிவரினும் வருக வுயர் வோ, டிழிவகைத் துலகின்மற் றெதுவரினும் வருகவல தெதுபோ கினும்போக நின்—இணையடிகண் மற வாத மனமொன்று மாத்திர மெனக்கடைதல் வேண்டு மரசே, கழிவகைப் பவரோக நீக்குநல் லருளெனுங் கதிமருந் துதவு நிதியே—கனகவம் பலநாத கருணை யங் கணபோத கமல குஞ்சித பாதனே. 22

ஆக பாடல்-343.

ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் அருளிய

விவேகசூடாமணி.

எவ்விணு யகனை முன்ன மியாவரும் பூசைசெய்து
தவ்வறத் தங்க ளிட்டந் தரணியிற் றமடைந்தார்
செவ்விய கருணை கூர்ந்த சிவனருள் குமரனை
வவ்விணு யகனை யென்று மகத்தினு ளனுசந்திப்பாம்.

திருசியத் தோற்றந்தன்னைத் திருக்குமாத் திரமேயாகப்
பிரவிலா பித்துநின்னை பிரமமாத் திரமாய்ப்பார்த்திங்
கரியனே வெளியிலுள்ளி லாவது சமாதி பெற்றுக்
கருமபந் தம்வரைக்கும் காலநீ தள்ளு வாயே. 2
பூதகா லத்திறந்த பொருளினைச் சிந்தியாமை
யோதிய வருகாலத்தி லுறுபொரு ளோர்ந்திடாமை
யேதுமே நிகழ்காலத்தி லெய்தினு மதிலுபேட்சை
யிதெலாஞ் சீவன்முத்த னிலக்கண மாகுமைந்தா. 3
சுத்தசத் துவகுணத்தின் சூக்குமத் தெளிவினாலே
நித்தியான் மாநுபூதி நிகழ்ந்திடும் பரமசாந்தி
சித்தியாந் திருப்திமேவுஞ் சேர்ந்திடு மிகக்களிப்பு
நித்தமு மானந்தஞ்செய் நின்மல நிட்டைகூடும். 4
சகலவா சையுமேயற்றுச் சாரமாம் புத்திபெற்றுப்
புகல்கலி தோடமொன்றும் பொருந்திடா முமுட்சுத்தன்னைச்
சகமிதி னீசோதித்து சாற்றுமிப் பொருளையெல்லாம்
மகனேயவ் வதிகாரிக்கே மயலற வுபதேசிப்பாய். 5
சந்தத மான்மநிட்டை சார்ந்ததா வியோகியர்க்குத்
தொந்தமா மனமிறக்குந் துட்டவா தனையடங்கு
மைந்தனே யதனினாலே மயங்கிய வத்தியாசப்
பந்தனை யாவுந்தீர்த்துப் பரமமாம் பதமாய்நிற்பாய். 6

ஆக பாடல்-349.

விவேகஷட்கம்.

அனித்திய பூதத் தேகநா னன்று
விந்தியத் தாங்கநா னன்று
நனித்தவாங் காரப்.பிராணவர்க் கங்க
ளன்றுநற் புந்தியு மன்று

தொனித்திடுந் தார மனைசெல்வங் களுக்குத்
துரமாஞ் சாட்சிகா னென்றுந்
தனித்துநித் தியமாய்ப் பிரத்தியகான் மாவாந்
தற்பதப் பொருளதாஞ் சிவோகம். 1

உற்பவன் விருத்த னன்றுநா ேனோர்கா
லத்தினு நசிப்பவ னன்று
வற்பமாந் தேக காரிய மான
வவையெலா மகங்கரத் தல்லாற்
றற்பத வடிவாஞ் சின்மய மான்
வெனக்கிலை சகளநிட் களமா
யெப்புறத் தேனு மெல்லையற் றிருக்கு
மின்பசிற் சொரூபமாஞ் சிவோகம். 2

சத்திய ஞானா னந்தமாம் பிரமத்
துதித்திடு மாயையிற் சனித்த
மெத்துமிவ் வுலகஞ் சேதனத் திடையே
நசிக்கும தேதென விளம்பிற்
றத்துசொப் பனமுஞ் சுழுத்தியி லசத்தாந்
தன்மைபோற் சத்திலா திருக்குஞ்
சுத்தபூ ரணமாய் நித்திய மாகித்
துலங்கிய சொரூபமாஞ் சிவோகம். 3

பழுதைதன் னிடத்திற் பாம்புதோன் றுதல்போற்
பரப்பிர மத்திடை யதனிற்
கழிதரு மஞ்ஞானத்தினாற் சீவ
னுதித்திடக் கண்டவ னொருவன்

பழுதையென் றதனுற் சற்பமோ கழும்போய்ப்
பழுதையாய்க் கண்டது போல
வழுவிறே சிகனுர் சீவனீ யன்றென்
றறைந்திட வாகினேன் சிவோகம். 4

எமக்குமன் னியமா முலகமொன் றில்லை
யெவ்வுல கங்களெம் மிடத்திற்
சமித்துவுற் பவமா மாதலான் மாயை
வடிவமஃ தேதெனிற் சாற்ற
வமைத்தகண் ணுடி விம்பமா நிழல்போ
லடங்கியெம் மிடத்தினில் விளங்குந்
தமத்துவ மில்லாச் சச்சிதா னந்த
தற்பத விமலமாஞ் சிவோகம். 5

சாக்கிர மதனி லிந்திரி யங்க
டமக்குமேற் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
தேக்குசொப் பனத்தி லுலகரு பமதாய்ச்
செய்மனச் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
தாக்கிய சித்த நாசமாஞ் சுழுத்தி
யவத்தையிற் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
நீக்கமி றுரியா னந்தமாஞ் சர்வ
நிர்மல சாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

ஆத்மானுசந்தானக்கிரமம்.

ஓதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை யொளிருந்தேசிலை காலிலை
பூதவிண்ணிலை யிந்தியமிலை புகன்றவைகளின் றிரளிலை
யேதுமேவிப சாரமேவி யிறப்பதாலிச் சுழுத்தியின்
மீதியாயுள பூரணுனந்த மேனியான சிவோகமே. 1

சாதியுமில்லை யாஸ்ரமமில்லை சாதியாஸ்ரம தரும்மா
நீதியுமில்லை தாரணையில்லை நிதித்தியாசன யோகமே
யாதியுமில்லை கற்பனையபவாதவாஸ்ரய மாதலாற்
சோதியாய்நிலை நின்றபூரண சுத்தரூப சிவோகமே. 2

தந்தைதாயில்லை தேவருமில்லை தங்குலோகங் களுமில்லை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள் சகலதீர்த்தங் களுமில்லை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொடரா துநீங்குத லான்மகா
னந்தபூரண சத்யகேவல ஞானநித்த சிவோகமே. 3

பன்னுசாங்கிய சைவமுமில்லை பாஞ்சராத்திர முமில்லை
யுன்னுசைனமீமாஞ்சையுமில்லை யுலகுண்மற்ற மதமில்லை
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரண பிரமமென்ற சிவோகமே.

பகருமேலில்லை கீழில்லைப்பர வுள்ளில்லைப்புற முமில்லை
யகலமேனடு வில்குறுக்கில்லை யாகிழக்கில்லை மேற்கில்லை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனச்சுக தாதிபேத விகீனசுத்த சிவோகமே. 5

வெள்ளையுமில்லை கருமையுமில்லை வேறுபீத சிவப்பில்லை
குள்ளமுமில்லை நெடியதுமில்லை குறைபெருத்தலு மில்லையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தவி ராதசோதி சொரூபமா
யுள்ளபூரண ஞானவின்ப வுபாதிகீன சிவோகமே. 6

சாத்திரந்தனைப் போதிப்பானில்லை சாத்திரம்படிப் பானில்லை
சாத்திரமில்லை பாடமுமில்லை சாற்றுநீயில்லை நானில்லை
சாத்திராதி சகத்திலைச்சல மற்றுமிஞ்சுத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தபோத சிவோகமே.

சாக்கிரமிலே சொப்பனமிலே சார்சுழுத்தி யிலேயிதிற்
றூக்குவிஸ்வனிற் றைசதனிலே தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைமூன்
றுக்கையுமிலே யவையவித்தை விகாரமாதலி ஞலிவை
நீக்கினின்றிடு துரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே. 8

அதிவியாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்ற
தாற், சுதசிதப்பொரு ளானதாற்றனில் வேறொன்
றைத்தொட ராததாற், சததமாயுள சிவமொழிந்தி
வண் சகமெனும்பொரு ளேயிலே, யதுவிதென்றுரை
செய்வதற்கரி தாமகண்ட சிவோகமே. 9

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண் டென்று
சொல்லுவ தெங்ஙனே, யில்லைகேவல மோட்சேவல
மில்லைசூனியா சூனிய, மெல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக
வேகபூரண வத்துவாற், றெல்லைவேத முடிப்பொரு
டனைத் தோன்றவெப்படி யோதுவாம். 10

ஆக பாடல்-365

ப்ரஹ்ம நாமாவலீ.

ஸக்ருச்ச்ரவண மாத்ரேண ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் யதோபவேத்।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநா வலீமாலா ஸர்வேஷாம் மோக்ஷஸித்தயே॥ 1

அஸங்கோஹ மஸங்கோஹம் அஸங்கோஹம் புன:புன:।
ஸச்சிதாநந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய:॥ 2

நித்யசுத்த விமுக்தோஹம் நிராகாரோஹ மவ்யய:।
பூமாநந்த ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய:॥ 3

நித்யோஹம் நிரவத்யோஹம் நிராகாரோஹ மச்யுத:|
பரமாநந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 4

சுத்தசைதந்ய ரூபோஹ மாத்மாராமோஹமேவச |
அகண்டாநந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 5

ப்ரத்யக்சைதந்ய ரூபோஹம் சாந்தோஹம் ப்ரக்ருதே: பர:
சாஸ்வதாநந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 6

தத்வாதீத: பராத்மாஹம் மத்யாதீத: பர: ஸிவ: |
மாயாதீத: பரம்ஜ்யோதி ரஹமேவாஹ மவ்யய: || 7

நாமரூபவ்ய தீதோஹம் சிதாகாரோஹ மச்யுத: |
ஸுகரூபஸ்வ ரூபோஹம் அஹமேவாஹ மவ்யய: || 8

மாயாதத் கார்யதேகாதி மமநாஸ்த்யேவ ஸர்வதா |
ஸ்வப்ரகாசைக ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 9

குணத்ரயவ்யதீதோஹம் ப்ரஹ்மாதீநாம்ச, ஸாக்ஷ்யஹம்|
அநந்தாநந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 10

அந்தர்யாமி ஸ்வரூபோஹம் கூடஸ்த: ஸர்வகோஸ்மியஹம்|
பரமாத்ம ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 11

நிஷ்களோஹம் நிஷ்க்ரியோஹம் ஸர்வாத்மாத்ய: ஸநாதந:
அபரோக்ஷ ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 12

த்வந்த்வாதி ஸாக்ஷிரூபோஹம் அசலோஹம் ஸநாதந:|
ஸர்வஸாக்ஷி ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 13

ப்ரக்ஞாந கநஏவாஹம் விக்ஞாந கநஏவச |
அகர்த்தாஹ மபோக்தாஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: ||

நிராதார ஸ்வரூபோஹம் ஸர்வாதாரோஹமேவச |
ஆப்தகாம ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 15

தாபத்ரய விநிர்முக்தோ தேஹத்ரய விலக்ஷண: ।
அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷ்யஸ்மி சாஹமேவாஹ மவ்யய: ॥
த்ருக்த்ருஸ்யெள த்வெளபதார்த்தெளஸ்த: பரஸ்பர விலக்ஷணெள ।
த்ருக்ப்ரஹ்ம த்ருஸ்யம்மாயேதி ஸர்வவேதாந்த: டிண்டிம: ॥
அஹம்சாக்ஷீதியோவித்யாத் விவிச்யைவம் புந:புந: ।
ஸஏவமுக்த: ஸோவித்வா நிதிவேதாந்த டிண்டிம: ॥
கடகுட்டாதி கம்ஸர்வம் ம்ருத்திகா மாத்ரமேவச ।
தத்வத்ப்ரஹ்ம ஜகத்ஸர்வ மிதிவேதாந்த டிண்டிம: ॥
ப்ரஹ்மஸத்யம் ஜகந்மித்யா ஜீவோப்ரஹ்மைவநாபர: ।
அநேநவேத்யம் ஸச்சாஸ்த்ர மிதிவேதாந்த டிண்டிம: ॥

அந்தர்ஜ்யோதிர் பஹிர்ஜ்யோதி:
ப்ரத்யக்ஜ்யோதி: பராத்பர: ।
ஜ்யோதிர்ஜ்யோதி: ஸ்வயம்ஜ்யோதி
ராத்மஜ்யோதி: சிவோஸ்ம்யஹம். ॥

ஆக மொத்தப் பாடல்-386.

வாழ்க சங்கரன் மலரடி யொன்றுமே
வாழ்க நங்குரு வழிவழி யடியவர்
வாழ்க விந்நூல் வையத்து ளோங்கியே
வாழ்க வோதுவார் வான்பத மெய்தியே.

ஸ்ரீமதகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த அத்வைத ஜோதிஸ்வரூப ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்ய சுவாமிநே நமோ நம:

ஓம் ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி:

பாராயண சிந்தாமணி முற்றிற்று.

ஓம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மநே நம:

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் துதி.

கையி லாழி யெடுத்தருள் கண்ணனை
மையு லாமழை வண்ணனைப் பாண்டவ
ருய்ய வந்துத யஞ்செய்த பானுவை
வையமுண்டசெவ்வாயனை வாழ்த்துவாம்.

சர்வம்-ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

உ

சிவமயம்.

சமிவன க்ஷேத்திர மென்னும்

கோயிலூர்ச் சிவஸ்தலத்தில்

எழுந்தருளியிருந்த

ஸ்ரீலஸ்ரீ

முத்துராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சுவாநுபவத் திருவாக்கு.

இது

ஸ்ரீ கோவிலூர் ஷை மடாலயம்

ஸ்ரீ மஹாதேவ ஞானதேசிக சுவாமிகள்

அனுமதியின்மீது

பனையப்பட்டி

புண்ணியசீலர் முத்துக்கருப்பஞ் செட்டியார்

அவர்கள் குமாரர்

சி.மு.சி. சின்னையா செட்டியாரால்

அச்சியற்றப்பெற்றது.

குரோதன ௵ தைமீ.

1926.

சிவமயம்.

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சமிவன க்ஷேத்திரமென்னுங்

கோயிலூர்

அடியார்குழாத்துள் ஒருவரியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னார் கமலப் பூவினி துறையு
மன்னுந் திசைமுகன் வளர்ந்தவான் புவியின்
மந்தா நிலந்தவழ் மலயமா மலைமேற்
சிந்தா மணியாய்த் திகழும் பெருந்தவக்
குறுமுனி மலர்வாய்க் குமுதநின் றெழுகு
மறுவறு நறவாம் வண்டமிழ்ப் பாண்டி
வளநா டதனின் மாதவ முனிவரு
முளநா டரியசத் துதிதவா னந்த
சுயம்புவா யொளிருஞ் சோமசுந் தரனு
நயம்பரா பரைச்சே ணயனநா யகியுஞ்
சுயஞ்சித் துருவாஞ் சுடர்வே லிறையும்
வயம்பெறு முலகின் மன்னுயிர் தழைப்பப்
பொன்மணி மௌலி புனைந்தமன் னவராய்
நன்முறைச் செங்கோ னடாத்திய வதனாற்
சதமகன் பூமகன் சனார்த்தன னுலகின்
முதன்மையாங் கைலையின் மூலநற் சிவனே
முறைசெலுத் தியவோர் முறைமையாற் கைலையி

னறமிகச் சிறந்த தங்கா டேயாம்
பல்வள நிறைந்தவப் பாண்டிநன் ளுட்டின்
மல்குளூர் ணத்தவர் மன்னுநற் றலமதாய்ப்
பரவுத லுறுஞ்சிவன் பன்னிய காந்த
புராணயுக் தமதாம் புராதன ஸ்தலமாய்த்
தாரணி சேர்மசுந் தரபாண் டியனருள்
வீரவுக் கிரன்சுதன் வீரபாண் டியனு
விராசகட் கேச னெனப்பெயர் புனைந்த
பாரபர னேடும் பைம்பொரு ளர் வணிக
சேரிழை யாற்றிரு நெல்லையென் பெயர்புனை
வார்முலை யம்பிகை மன்னிவீற் றுறுவதாய்ச்
சிவிமணிக் கோபுரஞ் செம்பொன்மா ளிகைசூழ்
சவிவன மென்னத் தயங்குகேத் திரமாய்ப்
பணவணிப் பரனே பல்விளை யாடல்செய்
மணநிறை கடம்புசூழ் மதுரைமா நகர்க்குக்
குணபான் மூன்றரை கொண்டயோ சனைக்கு
மிணரார் குருந்தடி யினிலிறை வாதவூர்த்
திடமா தவர்க்கரு டிருப்பெருந் துறைக்குக்
குடபா லொன்றரை கொண்டயோ சனைக்கு
நாப்பணி லமக ணகைமுகத் திலகமென்
மாப்பண் புறுவதாய் மலிபுனி தமதாய்க்
குலவுநற் பதியாங் கோயிலூ ரதனின்
மலர்மணம் போல மன்னிவீற் றிருக்கு
மாரணம் பல்கலை யாகம முரைப்பருங்
காரண கற்பனை கடந்தொளிர் பரமா
யுருவரு வொன்று முறுதகின் மலமாய்ப்

பெருவெளி யாகிப் பிறங்குசித் துருவாய்
நித்திய நிர்க்குண நிராமய நிறைவாய்ச்
சத்திய சிற்சுக தாணுவாய் நினைவென்
களங்கமற் றொளிருங் கதிரொளி வடிவா
யளந்தறி தற்கொணு வகோசரப் பொருளாய்
முப்பதங் கடந்த முதற்பிர மமதாய்ச்
செப்புத லுறவொளிர் சிவமே யருளா
லூனமி லாவியா யுற்றிடு நீர்போன்
மாநுட வடிவாய் வந்தவ தரித்த
சீர்முத்து ராம லிங்கமெய்த் தேசிகன்
கார்முகில் போலக் கருணையே பொழியு
ஞானமே யுருவா நற்றிரு நெல்லை
யானவம் பிகையி னருண்மிகப் பெற்றுத்
தனதுரு வாணசிற் சாகர மதனிற்
றினமுமே குளித்துந் திருந்திழை மிகவுஞ்
சோரநா யகன்மேற் றேய்மன மிருத்தி
வாரநா யகற்கு வரிசையாய் நடக்குஞ்
செய்கைபோற் பூரண சின்மயப் பொருளில்
வைகுறத் திருவுளம் வைத்துல குய்வான்
கொற்றவா ளீசனெங் கோமா னருண்மிகப்
பெற்றவர் புகழப் பிறங்குபொற் குவடிவட்
கொணர்ந்துவைத் ததினிலைக் கோபுரம் பைம்பரி
புணர்ந்ததோ ரிரவி போலொளிர் விமானந்
திரண்மணித் தூணி றுத் தியபல மண்டபந்
தாளவெண் சங்கந் தவழவா லன்னப்
புட்பொலி வனசப் பொய்கைவண் பரிமளங்

கட்பொலி மலர்ப்பூங் காவிருங் கிளிபயி
றென்னஞ் சோலைசூழ் திருவீ திகணிலை
மன்னுஞ் சுருதியின் வான்பொரு ளுணர்ந்தோ
ரிதயதா மரையுறை யோர்தரு மிரதம்
புதையநீண் முகிலுலாம் புரிசையோ டிராப்பகல்
வந்தவர்க் கெல்லாம் வானு ரமுதங்
கந்தமில் வேம்பாக் கைப்புறு மாறிங்
கன்னதா னம்புரி யறச்சாலை கண்மறை
சொன்னவா தமையுணர் தொன்முனிக் குழாங்கண்
மன்னுமா றணிமிகு மடாலயம் பிறவு
மின்னவா மெனமனே ரியம்புதற் கரிதா
வகைவகை செம்பொன் மாரிபோல் வழங்கி
மிகநவ நவமா விளங்குறப் புரிந்து
மிச்சமி வனத்தி லியற்றிய முறைபோன்
முச்சகம் புகழ்தர மொழிதலங் களினுங்
கோபுர மாதி குறைவற வியற்றியு
மாபுரம் பூதன மாதர்சே யோடுங்
கூடுறு மவர்போற் குலாவியு மகத்திற்
பாடுறு மாசைப் பற்றிலா தவராய்
மேனியிற் றரித்த வெண்கலை போலத்
தானியல் வழாத தனிநெஞ் சினரா
யநித்தியஞ் செல்வமென் றறிந்துகற் பகம்போற்
றனிப்பெருங் கொடையராய்ச் சாதன நிறைந்த
சித்தரா யில்லறஞ் சேர்ந்தினி திருக்கும்
பத்தரா மளப்பரும் பரமசீ லர்க்குந்
தனிவளர் பரமே சத்திய மற்றவை

யினிதறு மநித்திய மென்றுணர் விவேகமு
மிகநகர் ஞாளிகால் வேண்சோ றதனி
லிகபர போகத் திச்சையில் விராகமுஞ்
சமதம முதலாஞ் சட்குணச் செல்வமு
முமலமி றீவிர மோட்சா பேட்சையும்
பூரண மாகப் பொருந்தியித் தேக
மாரண மாமுன் மறைப்பொரு ளுணர்வா
ளுதனந் துன்புக் காமட வாரு
மாதனக் குவையு மழலைவாய் மகவுந்
தடையெனப் பட்டினத் தார்போற் றுறந்து
கடைதொறு மேற்றுண் கரபாத் திரனாய்த்
திகம்பரி யாகித் தில்லையில் வைகுஞ்
சகம்புக ழருணு சலசி டன்முதற்
றுறவுறு மெண்ணிலாத் தொண்டர்க டமக்குந்
திறமிகு மறைகளுட் சிறந்துறுஞ் சாம
வேதவந் தத்தில் விளங்குதத் துவமசி
போதமா வாக்கியம் புகலுறு மிலக்கியச்
சுத்தசிற் சொரூப சுவாநுபூ தியினைக்
கைத்தல மணிபோற் கணிப்பிலத் துவித
சுருதியுத் திகளாற் றேமற வுணர்த்திப்
பெருகுதுன் பமிலப் பிரதிபந்த மாகச்
சாட்சாத் கார சகசாறு போகங்
காட்சிய தாகக் கருத்துற விளக்கியுந்
தற்கொடை வழங்குந் தன்மைபோ லெவர்க்கும்
பொற்கொடை பொழியும் பொருவிலா வள்ளலாய்க்
கருவினை யுயிர்கள் கழற்றிட வனந்தந்

திருவிளை யாடல்செய் ததுவு மன்றி
யுற்பவ மினியுறு முயிர்களுக் கிரங்கி
யற்புத மார்முளத் தருண்மிகச் சுரந்து
கடனிகர் பிறவிக் கரையேற் றிடனங்
கடனென நினைந்து கவிகளிற் சிறந்த
வெண்பா கலித்துறை விருத்த முதலாப்
பண்பா ரியலுறப் பலபா வினங்களாற்
றெய்வ வணக்கமுந் தெய்வநிச் சயமு
நைவறு முத்தி நன்னிச் சயமு
மஞ்சுறு நெஞ்சிற் கறிவுறுத் துதலு
மஞ்சுகப் பத்து மலமரு நெஞ்சோ
டிரங்கலு மருளிறை யிணையடி வணக்கமும்
வரம்பெறு சொரூப வணக்கமு மிவைமுதற்
பொருவார் நாமம் புனைந்து
திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்தனன் மாதோ.

ஓம் தத் சத்.

சர்வஞ் சின்மயம்

சிவமயம்.

குருபரம்பரை வணக்கம்.

சமிவன க்ஷேத்திரமென்னும்

கோயிலூர்

அடியார்குழாத்துள் ஒருவரியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரமாக வொளிர்சச்சி தானந்த மாம்விண்டு
பங்கயன் வசிட்டர் சித்தி
பராசமா முனிமகா வியாசர்சீர் சுகர்கௌட
பாதர்கோ விந்த யோகி
யருளுருவ மாஞ்சங்க ராசாரி யாமிறைக
ளமர்பத்ம பாத ருயரத்
தாமலகர் தோடகா சிரியர்வார்த் தீகர்வித்
தியாரண்ய ராகு முரவோ
ரிருளுருவ மற்றவவர் மரபதனில் வந்தசுப்
பிரமணிய தேவ னயின
வீசனழ கப்பவா ரியன்வீர பத்திரகுரு
வின்பமுத் தைய வடிக
ளெருளுருவ மாமுகந் தையனன் மைகளிலாத்
தீயனேன் றனையு மாண்ட
சீர்முத்து ராமலிங் கேசதே சிகனிவர்க
டிகழ்பத மிறைஞ்சு வோமே.

திருநெல்லை அம்பாள் துணை.

சுவாநுபவத் திருவாக்கு.

நேரிசைவெண்பா.

தோலாநநமுந் துணைப்பதமுமைங்கரமு
நாலாம்புயமருப்புநாடியே—மேலோர்கள்
கள்ளமறப்போற் றுங்கணபதியைநன்மனமே
யுள்ளநிலையுறைக்கவுன்னு.

நேரிசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

சத்தேயென்சித்தத்தொளியாய்விளங்குஞ்சதாசுகமே
பத்தேபிறந்துபிறந்தேயிந்நாள்வரைப்பட்டதுன்பக்
கொத்தேயகற்றுங்குருவேபிறக்குங்குணகுணிக்கும்
வித்தேகழனிச்சிதம்பரமென்னும்விநாயகனே. 2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முற்பவத்தியான்புரிந்ததீவினைகண்முழுதகற்று முகத்தினானை, யற்பசுகத்தெனையழுத்தாவைங்கரனைப் பிற்பவமுமகற்றுங்கோவைச், சொற்பழுதுபுரியாதவ ணிகர்குலந்தினம்பணியுந்துணைத்தாளானைக், கற்பகத் தின்மிடியகற்றுங்கற்பகமாநாயகனைக்கருத்தில் வைப் பாம். 3

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பையாடரவப்பணிபுனையும்பரமன்றனது திருச்செவி யிற்,கையார்நெல்லிக்கனியெனவேகககனகனமிலதான, மெய்யாம்பிரமமிதுவென்றுவிளம்பற்குரியவேலோனே, பொய்யாமொழியரிடத்துறைவாய்போற்றிபோற்றிமிக ப்போற்றி. 4

திருப்பெருந்துறை.

தொந்தமுங்கடந்ததூயோர்துதித்திடற்குரியபாத
மந்தமுநடுவுமின்றியமர்ந்திடுமம்பொற்பாதஞ்
சந்ததஞ்சுகசிற்சத்தாய்ச்சதோதிதமானபாதஞ்
சிந்தனைப்படியேதோன்றுந்திருப்பெருந்துறையான்பாதம்.

கொற்றவாளீசர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

கருக்குழியில்வீழ்ந்துகசடூறவாகிப்
பெருக்கமாம்பொய்ப்பொருளைப்பேணு— மருக்கமழுந்
தென்கழனியூரிற்சிறந்தகொற்றவாளீசர்
பொன்கமலத்தாளிணையேபோற்று. 6

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சுவருறையுமோவியங்கள்சுவரேயென்றல்
சுபாவமதிபோற்பரத்திற்றோன்றுநின்ற
பவமுதலாஞ்சங்கற்பவிகற்பமெல்லாம்
பரவடிவாய்க்கண்டுபரவடிவமான
தவருறையுங்கழனிநகர்க்கொற்றநாதன்
றனதருளாற்பேதமதிநாயினேனுக்
கிவனவனதுவென்னும்பேதமின்றி
யெவ்வுருவுஞ்சின்மயமாயிருந்தவாறே. 7

கொற்றவாளீசர் வணக்கம் முற்றிற்று.

உபாசனாமூர்த்தியாகிய

திருநெல்லையம்மை வணக்கம்.

வெண்பா.

அருவாயுருவாயருவுருவாய்மேலாந்
திருநெல்லையம்மையுருச்செப்ப—வுருநாம
மாரணங்களோதவரியபராசத்திபெற்ற
வாரணமேதந்தாள்வரம். 8

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆறுறகன்றபரசிவமாயறிவாயழிவில்சுகவடிவாய்
வீறார்பரிபூரணவுருவாய்வெளியாய்நிறைந்தவிநாயகனை
நூறாயிரக்கால்வணங்கிடுவா நுவலற்கரியபூரணியை
யாறாவிழிகண்ணீரொழுகவகத்தேதுதிக்கவருளென்றே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓராறுசமயருளத்துணராய்போற்றி
யுணர்விலியே னுணர்வுதனக்குணர்வேபோற்றி
காராருமிடற்றோனுமயனுமாலுங்
காண்பரியவொளிபோற்றிகரியேபோற்றி
தாராருங்குலிசன்முதற்றேவரெல்லாந்
தாவரியபரஞ்சுடரேதாயேபோற்றி
சீராருங்கழனியில்வாழ்சிவையேபோற்றி
திருநெல்லைநாயகியேபோற்றிபோற்றி. 10

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருளொடுபரையாய்ச்சிவமயமாகு
மம்மையேயெனதகத்திருந்து

தெருளொடுமருளுந்தியக்கறத்தெளித்த
தெய்வமேயன்பிலேனுனது
திருவடிநிழலிற்றிரிபுடிமறந்து
திரமொடுஞ்சேருநாளுளதோ
விருளறவிளங்குங்கழனியம்பதிவா
ழேகமேதிருநெல்லையம்மே. 11

கண்டதேதிரமாக்கவர்ந்திடுங்கருத்தைக்.
கழலிணைநிழலிலேயிருத்திக்
கொண்டிடவெனக்கோர்திரமிலகவரா
திருக்கவுமருளதுகொடுப்பாய்
தண்டறவிளங்குஞ்சச்சிதானந்தத்
தையலேசகத்துளோர்களுமே
லண்டருமிறைஞ்சுங்கழனியம்பதிவா
ழும்மையேதிருநெல்லையம்மே. 12

வேண்டுவதொழிந்தும்வினையிருள்கடிந்தும்
விழுப்பொருளிதுவெனக்கண்டு
மீண்டுறுநாமவுருவெலாஞ்சிவமா
விதயத்திலுணர்ந்திவைமறந்துங்
காண்டகுநினதுதிருவடிகதியாக்
கலந்தனரடியர்யானின்ன
மீண்டிருந்தந்தோவிடருறலழகோ
வெண்ணையாடிருநெல்லையம்மே. 13

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சகலமெனுந்தொந்தமெலாஞ்சிவத்திலுண்டாய்த்
தனக்கென்னவடிவின்றித்தானுண்டான

சுகவடிவேவடிவாகவிருந்தத்தொந்தஞ்
சுகரூபமாதலநுபவமாக்கண்டு
மகமுடலென்றனுதினமுநாடிநாடி
யகமிதமென்றனவரதநைந்துநைந்து
மிகமிருந்தேமனதுமிகவாடல்கண்டு
மின்னமிரங்காதிருத்தலென்னேயம்மே. 14

ஓராகந்தனையசைக்குமாவேசத்தை
யொருகர்த்தாவுண்டென்றுலகில்சொல்லும்
பேராதசோதிடத்தைக்காலமென்னப்
பித்தாகும்வயித்தியத்தைப்பிறங்குஞ்சித்தை
யோராதுசடங்களையுந்தெய்வமென்றே
யுணர்ந்திடும்மார்க்கமெலாமுணர்வாக்கானுஞ்
சீராகுந்துணிவுதனையருள்வாய்தெய்வத்
திருநெல்லைநாயகியேயம்மேயம்மே. 15

கொச்சகக்கலிப்பா.

சும்மாவிருந்தறியேன்சுகமிதுவாமெனத்தொடரே
னிம்மாநிலத்துறுகாண்பனவினைவேயசுகமென்னு
மிம்மாமயறீரும்படியேயழைமுகம்பாரா
யம்மாவறிவுருவேதிருநெல்லையகமிதமே. 16

பேயாயினுந்தருவிற்கணநிலைபெற்றிடும்பேயி
னேயாதுழறமியேன்மனதொன்றினிலையின்றி
நோயாலயதனுவாயனுதினநைவதுநோக்கா
யாயேயரும்பொருளே திருநெல்லையகமிதமே. 17

ஏகாவிருளகமரியிருந்ததனுவிதமகிதத்
தாகாதிகளாலேதினமறவுந்துயருற்றே
னேகோவினமுனைநானடைந்துய்யும்வகையுளதோ
வாகாவவையார்குந்திருநெல்லையகமிதமே. 18

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தேபுவியின்மதியவித்தை
வசமாய்க்காயவசமாக
வந்தேவருத்துஞ்சுகாசுகத்தை
மாய்க்கும்வழியேதெனத்தேடி
வந்தேனுனது திருநெல்லை
மகத்தாம்பதிவந்துன்னருளால்
வந்தேன்வந்தேன்பரிபூர்ண
வனசமலர்த்தாடாருக. 19

வேறு.

அறிவறியாமைகளிரண்டுமறிபவளையகமிதமுமா கியெங்குஞ், செறியொளியாயிருந்தகிலசிருட்டிதிதிச ங்காரச்செயலுள்ளாளைப், பிறிவறியாவடியருளம்பிறங் குமிரும்பூரணியைப்பேதாபேதக், குறியிறந்தநிலையா ளைக்குணக்கடலையருட்குன்றைக்குறித்துவாழ்வாம்.20

ஆசையெனும்விடமகற்றுமருமருந்தையம்பரத்துக் கடங்காதந்த, வாசகனுமம்பாத்தையனுவினுக்குமனு வாகியனந்தமாகுந், தேசுருவவடிவாளைச்சித்தமுதலா றறியாத்திறத்தினளைக், கோசமெனுமைம்பூதக்கு ரம்பையுறைந்துறையாளைக்குறித்துவாழ்வாம். 21

படியளந்தமாலயனுமரனுமெனதியரெனென்னும் பாவத்தாலே, மடியவதுவின்றியனவரதமொருநிலையா கும்வடிவத்தாளை, முடிவறியாப்பெரும்பாழையகமித மும்விளக்கியெனைமுடித்திட்டாளைக்; கொடியமனவே ட்கையறவருமரியபூரணியைக்குறித்துவாழ்வாம். 22

தீங்கிடர்களில்லாளைச்சிதம்பரமாம்வடிவாளைச்சிந் தையாதி, யோங்கிருமூன்றுளாளையுன்னரியவடிவாளை யுணர்விலேனைத், தாங்குதிருவுளத்தாளைச்சூந்ததந்தன் மயத்தாளைத்தாமமூன்று, நீங்காதுவிளக்குவளைநெடுங் கழனிப்பதியாளைநினைத்தல்செய்வாம். 23

அல்லலெனும்பிணியகற்றுமருமருந்தையெனதகத் துளமர்ந்ததாயைச், சொல்லரியபாஞ்சுடரையகம்புற முஞ்சுகமளிக்குந்துரியவாழ்வைப், பல்லுருவும்படைப் பாளைப்படைத்தவையா யிருப்பாளைப்படையாதாளைச், செல்லாதவிருளகற்றுந்திருநெல்லைநாயகியைச்சிந்தை சேர்ப்பாம். 24

எண்சீர்விருத்தம்.

நாணவனீததுவெனலுமாயினாளை
நாடரியவிவற்றகண்டமாய்நின்றாளை
யானசகம்வரநிமித்தமாயினாளை
யதுவொடுபாதானமெனவாயினாளை
யீனமனமில்லிதயத்தெய்துவாளை
யீனருளத்திருந்துமவர்க்கெய்தாதாளைத்
தீனமறக்சேடமதாந்திருக்காவாளைத்
திருநெல்லைநாயகியைச்சிந்தைசெய்வாம். 25

வே று.

வானாடர்மணம்பொருந்தும்வாழ்வுநினையாதே
மண்ணாடர்பதியடையும்வாழ்க்கைநினையாதே
நானானென்றில்வாழ்வினண்ணியுழலாதே
நாலிரண்டுசமயநெறிநாடியலையாதே
யானாலுமத்துவிதநிலையைமறவாதே
யகம்புறமுமோருருவையன்றியுணராதே
தேனாடுங்காவின்மலர்த்தேனாறுபாயுந்
தென்கழனித்திருநெல்லைமின்பாதநாடே. 26

இன்னலுறுமுடலிருக்கவெண்ணுமெணம்போது
மிருநான்குசித்திகளிலிச்சைவைத்தல்போது
நன்னயமாஞ்சோதிடத்தினாட்டமினிப்போது
நல்லிரும்புபொன்னாக்குநசையதுவும்போதும்
பின்னமுறும்வைத்தியத்தைப்பெறுமாசைபோதும்
பேதமுறுமிவைமுதலாம்பிராந்தியினைவிட்டுத்
தென்னனுக்குமலையனுக்குஞ்செல்வியெனலாகுந்
தென்கழனித்திருநெல்லைமின்பாதநாடே. 27

பார்க்கவொணாவல்குறனைப்படமெனலும்போதும்
பகரவொணாவூருவினையரம்பையெனல்போது
மார்க்கவருமிருகரத்தைக்காந்தளெனல்போது
மக்கிசையுங்கால்கடமைவாராலெனலும்போதும்
பார்க்குணிதந்தேய்பதத்தைப்பதுமமெனல்போதும்
பலநாளும்பெண்ணாலேபட்டதுயர்போதுந்
தீர்க்கரியவிவ்வரந்தைதீரும்வழியாகத்
தென்கழனித்திருநெல்லைமின்பாதநாடே. 28

நேரசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

சீராவிருக்கும்பரமானவின்பச்சிறப்படைய
நாரார்விருக்கவராவாக்குறித்துநலிவதுபோல்
வாராதிருக்கவுருநாமநாடிவருநலிவு
பாராதிருக்கவரந்தாதிருநெல்லைப்பைங்கிளியே. 29

தீண்டாதிருக்குஞ்சவம்போலிருக்குமித்தேகத்திலே
யாண்டாண்டிருந்துமழிந்தோமதுதிண்ணமாகையினுன்
மாண்டேசனித்ததுவாகாமலுன்னடிவைத்ததனை
வேண்டாதிருக்கவரந்தாதிருநெல்லைமெல்லியலே. 30

நிரையசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

விடந்தாங்குகண்டத்தர்மெய்யினிற்பாதிவிடாமலுறைந்
தடங்கார்தழகுருவானவளேயடியேனுமிந்தச்
சடந்தான்சுமந்துஞ்சலியாமனின்பொற்சரணின்மன
மடங்காதரந்தையுற்றேனபிராமியடைக்கலமே. 31

நேரிசைவெண்பா.

உன்னுருவிவ்வுலகமுண்டாயிருந்தொடுங்க
முன்னும்பினுமிருந்தமூலமே—பின்னமற
வெவ்வுலகுந்தானுயிருந்தமௌனத்தலைவி
தவ்வுமனந்தீரவரந்தா. 32

இந்தவுடற்சுமையையேன்சுமந்துநொந்தலைந்தேன்
பந்தங்கடந்தபராபரையே—சுந்தரியே
வாங்குதற்குநீயொருத்திவல்லாளேவந்தசுமை
தாங்குவதுமில்லைமெய்தந்தால். 33

சித்தமிரங்கிலையோசீர்நெல்லைநாயகியே
நித்தந்திருவடியைநீங்கினேன்—சத்தமுதற்
பஞ்சவிடயப்பழம்பகையைத்தீர்ப்பதென்றோ
துஞ்சுமுடறீர்வதென்றோசொல். 34

இன்னங்கிருகப்பிரவேசமெய்தாமன்
முன்னம்புகுந்தபுரமேமுடிய—வன்னமே
யன்னமளிப்பாயதுவின்றேறக்கூழ்காடி
யென்னத்தாற்பேதமெனக்கு. 35

தொன்றுவருமாயாதுவந்துவமாஞ்சொப்பனம்விட்
டென்றுதொலையுமெனக்கென்றோயே—யன்றுவரை
நஞ்சுண்டோன்போலிருந்துநான்மெலிந்துவாடுதலிற்
றுஞ்சித்தொலைதல்சுகம். 36

ஆகாதவிவ்வுடலுக்காருதவியம்மம்மே
போகாததுக்கம்பொருந்தியிடி—லோகோகோ
வுன்னைநினைத்தறிண்ணமுன்னருளாவிவ்வுடம்பு
பின்னப்படுவதென்றோபேசு. 37

சுற்றத்தாரின்னந்தொலைந்தானிலையெனவே
பற்றற்றேனைத்திருத்தல்பண்பாமோ—கொற்றனுடல்
பாதிபரித்திருக்கும்பண்ணவியேயுன்னையடைந்
தீதிருக்கஞாயமிலை. 38

இருப்பதுபோலேகரையுமிவ்விடம்போடென்று
மிருக்கச்சகிக்கவில்லையென்று—யுருத்தெரியா
திவ்வுடலினீயிருந்ததின்றறிந்தேனின்னமெனக்
கிவ்வுடலாலெப்பயனுமில். 39

தன்னைமறந்துன்மத்தன்றானடிக்கவந்ததுபோ
லென்னைமறந்தித்தேகமெய்தியதே—பின்னமிதாய்ப்
போவதழகோவுனதுபொன்னடிக்கேயாளாக
வாவதழகோவறை. 40

இராகத்துவேடமுடன்யானாக்கையோடிருந்து
மோகப்பிசாசாய்முடிவேனோ—பாகமற
வெங்குஞ்சிதம்பரமாயின்புருவாமுன்வடிவிற்
றங்கியிருக்கவரந்தா. 41

சருமாதியாறோடுஞ்சந்ததநாறாக
மருமையெனவெண்ணியலைவேனோ—வொருமையுட
னல்லலெல்லாநீக்குமுனதம்பொற்றிருவடியிற்
புல்லுவதுமென்றோபுகல். 42

அவ்வியமாய்நீங்காவரந்தைசடமேவடிவா
மிவ்வுடம்போடின்னுமிருப்பேனோ—பவ்வமற
வுன்னாதுரையாதேயுள்ளமழிந்துன்னுருவாய்ப்
பின்னமறநிற்பதென்றோபேசு. 43

என்றும்பிணியுளதாயெந்நாளுநைவுளதாய்ப்
பொன்றுமுடன்மயமாய்ப்போவேனோ—நன்றுதீ
தாமென்றுணர்வரியவம்மையினதம்பதத்தி
லேமுறவேயானிருப்பதென்று. 44

மெய்போலிருந்தழியுமின்போலும்பொய்யுடலை
மெய்யாகவெண்ணிமெலிவேனோ—வையோவீ
தென்னமயலைவைத்தாயின்னமிரங்கலையோ
வுன்னுருவேநானாகவுன்னு. 45

பாருளோரெல்லோரும்பார்த்துநிந்தைபண்ணுமிடஞ்
சேருமனத்தோடிருந்துசோர்வேனோ—சாருமிட
மின்னதெனச்சுட்டறிவோடெய்திலரிதாந்துரியந்
தன்னிலியான்சேர்வதென்றோசாற்று. 46

நாறுமுடலியானெனவுநாடுமனையென்னதென்று
மாறுபடவெண்ணிமயங்காதே—தேற்றரிய
வம்மைதிருநெல்லையம்போருகவடியை
யிம்மையிலேநாடியிரு. 47

ஆறாறும்பொய்யாமதிற்பயனும்பொய்யாகு
மாறாறும்பொய்யாவறிவதும்பொய்—யாறாறு
கையானைத்தந்தகழனித்திருநெல்லை
மெய்யாமவள்சரணமேவு. 48

அன்புசற்றுமில்லாதவாயிழையார்மாமாயைத்
துன்பமுற்றவாழியிலேதோயாம—லின்பாசத்
தேனார்கழனித்திருநெல்லையம்மைபத
நீநாளுநெஞ்சேநினை. 49

ஆறாறுநாடுமிடத்தப்பாலுக்கப்பாலா
யாறாறுமோடியறிவரிதா—யாறாறுங்
காணற்கினனாகுங்காரணியைக்கன்னெஞ்சே
பேணற்குரித்தாப்பிடி. 50

பிடியாயகநாட்டம்பெருகுமின்பம்
விடியாவிருள்போய்விழிப்பா—மடியந்த
மில்லாவெளியாயிருந்தபடியிருக்க
நில்லாயதுவேநிலை. 51

நிலையாமோவில்லநிலையாமோசெல்வ
நிலையாமோர்மைந்தர்மனைநெஞ்சே—நிலையாமோ
வர்கங்கரணதியத்தனையுஞ்சொப்பனமென்
றேகநினைவாயிரு. 52

இருக்காதிகடேர்ந்துமின்புருவாந்தேவி
திருப்பாதஞ்சேருந்திறமாப்—பெருக்காகச்
சொல்லினெறிகற்றுருவனிடம்போயிடினு
மல்லலறமாட்டாதறி. 53

அறிவேதிருவுருவாமம்மைசரணைப்
பிறியாதுநின்றார்பெரியோர்—குறியாது
நின்றுயென்னெஞ்சேநெடுநாளியானென்னதென்று
நன்றேசிவைவடிவைநாடு. 54

நாடிப்பொறிகளைந்தினோடோறுநாணும
லோடியெடுத்தபலனென்றென்றே—கேடுதரு
முற்பத்திநாசமுடனேகோகோதுக்கசுக
மற்பமலவெண்ணிறந்தவாம். 55

ஆமேயவாவறுத்தலாமேயாந்தையொழி
வாமேயிரண்டுவினையற்றிடுத—லாமேகாண்
வாசியகமிறத்தல்வந்துவிடும்பேரின்பஞ்
சீசியகமுகமேசெல், 56

செல்லரியிடர்நெஞ்சேதீநெறியினோடோறுஞ்
செல்விற்குறைபோந்திறமுண்டோ—நல்லோர்க
டேடற்குரித்தானதென்கழனியம்மைபதங்
கூடினுனக்கென்குறை. 57

திருநெல்லையம்மைவணக்கம் முற்றிற்று.

பஞ்சாக்கர நாயகி வணக்கம்.

நேரிசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்டபொருளல்லகாணும்பொருளல்லகண்டபொருண்
மண்டுமிருளல்லமாயுமொளியல்லமன்னுமொளி
பண்டென்பதுமல்லவின்றென்பதல்லபராபரமா
மண்டமடங்கவடங்காப்பெருவெளியையுளியே. 58

கொப்புடையாள் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பின்னும்பின்னமொன்றிலதாய்ப்பெரிதாஞ்சத்தாசத்திலதாய், முன்னுநின்றநிரவயமாய்முடியாதிருந்தசாவயமாய்ப், பன்னவேதுமில்லாமற்புகருமநுடக்கொம்பாகு, மன்னமாயைதனையகற்றுயம்மேகொப்பையுடையாளே. 59

மூர்க்கரிணக்கந்தவிர்ந்திடெனமுன்னோருரைத்தமாற்றமதைப், பார்க்கிலுலகத்தொருவரிலை * பாவிமனமேமிகமூர்க்கன், நீர்க்குமுனதுபதமகன்றேதீனவிடயத்தழுந்துகின்ற, தார்க்குமுயிரேயிதையகற்றுயம்மேகொப்பையுடையாளே. 60

ஆலோனிறந்துமுமைபாகத்தண்ணலிறந்துங்கமலமுறை, நாலானனத்தோன்முடிந்திறந்துநாரதாதியோரிறந்துங், காலாதிகளுமொழிந்திறந்துங்ககனமாதியழிந்திறந்து, மாலோகங்களிறந்துநின்றுயம்மேகொப்பையுடையாளே. 61

---

* பாவிமனமே மிகமூர்க்கம் என்றும் பாடம்.

வே று.

ஓங்குதனிமருப்பானையொருபாகன்கைவசமாயுழன்றதந்தோ, தூங்குபனைக்கரசயிலந்தனைப்பாகனெற்றுலோ துன்பஞ்செய்தான், ருங்குமிருநிலத்தின்வினையிரண்டென்னும்வல்லியினூற்றகைத்துப்பின்னு, மோங்கிவளரிச்சையெனுந்தாம்பதனுன்மலக்குகையிலுறுக்கிக்கட்டி. 62

நல்லறிவுமுதல்வீரமெலாமடங்கநரிியராாகங்கவ்வ, வல்லையினிற்செலுத்தியபின்மகத்தானபெருந்தன்மைமறக்கப்பொல்லாப், புல்லறிவாமங்குசத்தான்மத்தகத்திலடித்தடித்துப்புன்மைசெய்ய, வல்லலுறுமக்கயந்தானியாதெனனில்யானுகுமந்தோவந்தோ. 63

அப்பாகன்யாரென்னிலஞ்ஞானமென்பவனேயவனைவெல்ல, விப்பாரிலெவ்விடத்துச்சென்றுலுமுனேயன்றியேதுங்காணே, னெப்பாருமில்லாளேபூரணியேகாரணியேயோங்குமேன்மைக், கொப்பாளேயுன்னிடத்திலவந்தேனென்பகைநீங்கக்குறிக்கவேண்டும். 64

வே று.

தூசேதரிக்கிலொடியுமெனுஞ்
சொல்லேபுனையுந்துடியிடையா
ராசைச்சுமையைச்சுமக்கவெனக்
கந்தக்கரணச்சும்மாடு
மாசிலாளேநீதந்து
மாறுச்சுமையாச்சுமக்கவைத்தா
யாசாமிந்தச்சுமையிறக்கா
யம்மேகொப்பையுடையாளே. 65

உன்னைக்கதியென் றடையாம
லோகோவுலகவாஞ்சையினு
லென்னேயிற்றைநாள்வரைக்கு
மிழிவாங்தொழிற்கேயிழுத்தல்கண்டாய்
பின்னையெனக்கோர்கதியில்லை
பேசாதிருந்தாலென்செய்வே
னன்னேயிந்தமதியகற்று
யம்மேகொப்பையுடையாளே. 66

நேரிசைவெண்பா.

அப்பாய்நிலமாயனலாய்வளியாகிச்
செப்புங்ககனமாய்ச்சித்தாகிக்—கொப்புடையா
ணின்றநிலையறியாநெஞ்சகமேயேன்பிறந்தாய்
பொன்றுமுடம்புறவோபோ. 67

கொப்புடையாள்வணக்கம் முற்றிற்று.

விஷ்ணுவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நடந்துவிடுங்காணிருவினைக
ணாராயணாயநமவென்னி
னடந்துவிடுங்காண்பிறப்பிறப்பு
நாராயணாயநமவென்னி
னடந்துவிடுங்காண்பகையுறவு
நாராயணாயநமவென்னி
னடந்துவிடுங்காணகங்காரப்பேய்
நாராயணாயநமவென்னில். 68

இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆசுற்றகுருதியதுவீசவேசருமம
தடர்ந்தததிரண்டுவீழ
வத்தியதுமுண்டுமுண்டாகவேநின்றதுவு
மனவரதமெனேயுறுத்த
நர்சத்தசைகளவைமாசுச்சுமையாகு
நடுமச்சையூழனுறு
நாணுசனுயுவவையூனனைதச்சுற்று
நாடிற்பழிப்பாகுமே,
யோசைத்தொழிலாதியோரைந்துபுள்ளுக்கு
முறைநின்றகூடதாகு
மோரொன்பதுவாசலீரைந்துவாயுக்க
ளோடித்திரிந்துலாவுங்
கேசப்புழுக்களவை கூடிப்பலவுண்டு
கிருமிகளனந்தகோடி.
கீழ்வாசலோடிவருமேல்வாசலேறியது
கீழேவிழுந்துநெளியும்,
வாசிக்குரங்கென்பதோடிக்குதித்திடவும்
வுன்பானதருவதாகும்
வானத்தினீலமெனமேகத்தின்மின்னலென
வாரியதின்மொக்குளெனலா
மூசச்சதாநாறுமாசுற்றமலமென்ப
தொழியாதிருக்குமிடமா
மேர்ங்குககனத்தினிடைபாங்கானவிந்திரதனு
வுண்டாயொடுங்கல்போலா,

மாசைக்கழுகென்பதோடிப்படிந்திடவு
மசைவற்றகட்டையாகு
மாங்காரமென்றமுனிவாங்காதிருந்திடவு
மாலயமதாகுமிந்த
நீசத்தொழிலுடையபாவக்குடிலிதுவை
நினையாதகற்றநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 69

விஞ்சுநாகப்பதுமம்வந்ததெனவெப்பொழுதும்
வியாதசித்தினிடமாய்
வெளியாகியல்லல்வடிவாகியேசந்ததமும்
வேறாகினின்றமனதே
வஞ்சத்துவம்பேசுமிஞ்சத்தொடர்ந்தோடும்
வன்பாசகூவமுறையும்
வாராதிலிச்சையுமுன்வந்திலனிச்சையும்
வைத்துநிதமாயுமாயுஞ்,
சஞ்சலமதாகவேபஞ்சப்புரங்களவை
தம்மில்விளையாடிநிற்குந்
தானேசொகிருதியாகியேநிற்குமிது
தானேசெகத்தையெல்லாந்
துஞ்சும்படிச்செய்யுமிங்கார்தடுப்பரிது
சொன்னமலைதூக்கிவிடலாஞ்
சுழல்கின்றவுததியும்பருகலாம்வெங்கனற்
றூட்டேவிழுங்கிவிடலா,
முஞ்சலெனவுலைகின்றநெஞ்சமதையொருவரு
முழலாதடக்கவரிதா

மோகோர்விதன்பெருமையொன்றோவனந்தவித
மொருபிரமசாகரத்தி
னெஞ்சுருவவயனாதியானவிவ்வகிலமெனு
நேரான திரைகளர்க்கி
நிமிடத்தழித்துவிடுமிந்தவனாமனதைநா
ணிலையாதறுக்கவெளிதோ,
கொஞ்சத்துவமானதஞ்சுகொடிகட்டுவது
கூடாதுகூட்டுவிக்குங்
குறையன்றிநிறையாதுமறைசென்றவழிசென்று
குறையாததாகுமிந்த
நெஞ்சப்பகையுமிதனஞ்சுத்தொழில்களையு
நிலையாதறுக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 70

வாங்காதுசீறுபணிதாங்காதுகிட்டினரை
வாய்நின்றதந்தமதனால்
வன்பாய்நலிந்தவுடன்முன்பாய்நடந்தகதி
மாண்டுவிடமேலதாகித்
தாங்காதுவந்தவிடமோங்காதிறங்குபடி
தக்கதொருமந்திரங்க
டம்மாலழிப்பதெனவென்னையொருபெண்ணரவு
தாவிக்கடித்ததந்தோ,
வாங்காலநீங்கிவிடிலழிகாலம்வருவதென
வந்தோவடர்ந்தவிடமு
மடியானவதுதொட்டுமுடிவரையுமிகவேறி
யல்லலொடுபோராடுதே

யீங்கார்பொறுப்பரிதையென்றாலிறக்கரிது
விந்தவிடமாற்றவுரியா
னிவனென்னவெண்ணியுனையின்றடைந்தேனிந்த
விடையூறுரூபமாகி,
நீங்காதகாமனுயிர்தாங்காதுகொல்வனவ
னிந்தையையறுக்கநினைவாய்
நினையாதிருந்துவிடிலெனையாதரிப்பதெவர்
நீதானொருத்தனின்றிப்
பாங்கானதந்தையிலைநீங்காதவன்னையிலை
பார்க்கிலுறவொன்றுகாணேன்
பட்சத்துடன்றேடிரட்சிப்பதுன்னுடைய
பாரமிதிலையமில்லை,
தூங்காதுதூங்குவதுதூயோர்தமக்குளது
சொல்கின்றகாமனுடனே
தூங்கப்பிறர்செல்வம்வாங்கக்கொடிக்கட்டிச்
சுற்றிச்சுழன்றவென்னை
நீங்காதவுன்னருகிலெங்நேரமெப்பொழுது
நிலையாகவைக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 71

ஆரொருவரிணையற்றசீருடையவத்துவிடை
யாங்காரமென்றவலகை
யல்லிற்பழுதையிடைபல்லிற்கொடியவிட
வரவுவருமாறுவந்து
சீருடையவேதத்தையாராயவஞ்சுமது
தீரர்கணடப்பதெல்லாஞ்

சிறுமையெனவெண்ணியேதன்னுடையதொழிலையே
திரமாகவெண்ணிநாடிப்,
பேர்பெரியரென்னுநஞ்சீர்பெரியதென்னுநம்
போராதவாழ்வதென்னும்
பெண்ணிலொருமலடிகைப்பிள்ளையெனும்ரூபமாய்ப்
பிரித்தறியிலில்லையாகு
நேரானவகிலத்திலுறைகின்றசீவர்களை
நிலையாதலைத்துவிட்டு
நீநானெனப்பேசியாறாததுன்பமதி
னிமிடத்தழுத்துவிக்கு,
மாரோவிதற்கிந்தவனியாயவதிகார
மளித்திட்டகன்றதந்தோ
வர்வாவிதன்பெருமையயனாதிதேவர்களு
மறியவரிதாகுமாகும்
பாரதனினம்மைவிடவார்பெரியரென்றுமிகு
பர்பூரணநட்டமிட்டுப்
பங்கேருகன்பாலுமங்கேசவன்பாலும்
பாராதிகொல்வனிடமுஞ்,
சாரார்துசார்ந்தவர்கடமைமயக்காதுறையுந்
தமியேனுளங்காணியாய்த்
தன்னரசுநாடுபெற்றென்னையுமயக்கியது
தாழ்விக்குநாகிலிந்த
நேராதரார்வணனைநின்கருணையம்புகொடு
நிலையாதறுக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே.

பண்டில்லமேவியதிலுண்டானதொழில்களவை
பண்பாய்நடத்திவருகிற்
பரிவானதந்தையனைமக்களொடுசுற்றமிவள்
பாரியெனவந்தவிந்த
வண்டக்கயவருடனென்றிடிற்சந்ததமும்
வனுநரகில்வீழ்வமென்று
மனதிலொருமித்திதனைவிட்டுநாமோட்சமடை
மார்க்கமெதுவென்றுதேடி,
யண்டரொடுமுனிவருமேத்தற்குரித்தான
வருளுருவமானகுருவுக்
கன்பென்னுமலரெடுத்தர்ச்சனைநிதஞ்செய்து
வடியிணைகள்போற்றிநின்று
தொண்டரெனவவரேவலெப்போதுமுடிசூடித்
துகளற்றசித்தனுகித்
தூய்தானகுரவரவர்சித்தபரிபாகமது
சோதித்தறிந்துபின்பு,
கொண்டாடியிவருக்குவானவருமறிவரிய
குறைவற்றபொருளையீயக்
குணமஃதுடன்வாங்கியதையிப்புருடரானவர்கள்
கோதின்றிநின்றுமதனைக்
கண்டார்களிந்தவிதநாயிற்கடையான
கசடனிறுமாப்படைந்து
கண்கெட்டபகடாகியனவரதமாதருடை
கரிவிடைகடேடிநைந்தும்,
வெண்டிங்கள்வதனமுடைமின்னார்கள்சொன்னபடி
விலகாதுசெய்துநின்றும்

வெகுகாலமிந்தவிதம்வீணுள்கழிக்கின்ற
வினையேனையாள்வதென்றே
ஞெண்டுபோலலைவுற்றமனமிலாவடியரக
நீங்காதிருந்தவறிவே
நிர்ச்சுதந்தரமர்குமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 73

ஓரில்வருபூதங்களோரைந்துமனமாதி
யோரைந்துசத்தாதியா
மோரைந்துவாக்காதியோரைந்துபிராணாதி
யோரைந்துசருமமாதி
நேரிலிருமூன்றாகுமிவைமூன்றுபத்தொன்று
நிகழுபிரமாதியைந்து
நிகழுமிவையாரூறினிச்சயமதொன்றாகு
நிலையாதவேழைந்துமாம்,
பாரிலொருசற்புருடர்சிரிவிவையேழைந்தும்
பாழெனவறிந்துவிட்டுப்
பதியானவொருபொருளைமதியாலறிந்துணர்வு
பற்றிநிலைநிற்பரமமாஞ்
சீருடையசின்மயனைமேருவெனவசையாத
சித்தாந்தமானபொருளைத்
தீராடமக்குரியமூடாடமக்கரிய
சின்மயானந்தவடிவை,
யாருமறியாதபொருளாய்நின்றபேரறிவை
யண்டபகிரண்டநிறைவை
யத்துவிதமானவனையெத்திசையுநின்றவனை
யணுவிலணுவாகினனைப்

பேராதிருந்தபரிபூரணமதாகின்ற
　　பேச்சற்றமோனவடிவைப்
பெற்றும்பெறுமலேகத்தித்திரிந்துநான்
　　பெரிதானகுருடனுகி,
யாரொருவரிணையின்றிநாரிவசமெந்நேர
　　மல்லுபகனுட்டமாகி
யலேகின்றஙீனனுனேயென்றைக்கடைந்துநிலே
　　யதுவாவதெந்தநாளோ
நேரொருவரில்லாதபேரறிவுதனுவான
　　நின்மலானந்தமயனே
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
　　நீண்மாயையுடைமாயனே. 74

ஆழமொருமட்டின்றிநீளமதிலக்கின்றி
　　யகலங்கணக்கற்றதா
மறிவென்றவான்ந்தவாரியினிலனவரத
　　மயனுதிமுனிவோர்களு
மாழியொருசத்தவிதமென்பனவுமட்டகய
　　மவையோடுமாதிசேட
னகிலாண்டபிண்டங்களாகாயவீதிவரு
　　மாதபனும்வெண்டிங்களுந்,
தாழ்வொன்றுமில்லாதவட்டகுலவெற்புமொரு
　　தடையற்றககனுதியுந்
தண்ணென்றகங்கையதுமுதலானநதிகளுந்
　　தாழ்வற்றதுருவவிறையுங்
கீழானசரவசாவுயிர்கள்பலயாவையுங்
　　கெம்பீரவுததிதன்னிற்

கிளர்கின்றவலைகள்போற்றோன்றியேவருமிவை
　　கிளத்தவொருவேதுவற்று,
வாழ்கின்றவினைவயலைகள்போல்வேதோன்றியதின்
　　மாயுமெனவேதமறையில்
வந்தவொருவயனாதிமுந்தவானந்தகன
　　மயமாவதையமில்லை
பாழான துன்பமதிலாழும்பிராந்திகொடு
　　பார்க்கிலிப்போதுசுகமாம்
பண்டையுண்டானசுகமதின்மீண்டடங்குமது
　　பார்க்கிலப்போதுசுகமாங்,
கேழ்கிளருமிந்தநெறிநில்லாதுதேகமது
　　கெடுகாலம்வந்தபோது
கீழானபுத்திகொடுதுன்பமயமாகியுங்
　　கெட்டேனெனப்பகர்ந்து
நீழலெனவறியாதுவீணாட்கழித்தவெனை
　　நின்னடியனாக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
　　நீண்மாயையுடைமாயனே. 75

நிர்ச்சீவனாகியகறற்போதமாகிநவி
　　ணிர்நாமரூபனாகி
நிர்லேபனாகிநிதநித்தியானந்தமெனு
　　நிராதாரமோனவடிவாய்
நிர்த்தோஷனாகியணுவாகியேயெப்பொழுது
　　நிஷ்கிரியனாகிநின்று
நித்தியாபரோட்சமாய்முக்காலாகிதமாய்
　　நிரவயவமானபொருளாய்,

நிர்க்குணவிலாசமாயெச்சருவகதனாகி
நிருபத்திரனாகிநின்று
நிரிந்தியாகாரமாய்ப்பொருந்தலரிதாகிய
நிரானந்தரூபமாகி
நிஷ்காரணனாகியப்பிரவிர்த்தனாகியே
நிர்விஷயசுத்தனாகி
நிறைவானவிபுவாகியசலனாயகேயனாய்
நிரஞ்சனானந்தவறிவாய்,
நிர்மலானந்தனாயெம்மாசுரகிதனாய்
நீண்மனதகோசரமதாய்,
நெஞ்சமொடுதெவ்வற்றதேகமொருரூபமாய்
நிரதிசயமானபொருளாய்
நிர்ச்சங்கவடிவமாயெச்சங்கநாஸ்தியாய்
நீங்காதசத்துவடிவாய்
நெடிதான திருசியவதீதனாயனவரத
நிர்மூடவஸ்துவடிவாய்,
நிர்ப்பூதவாகமாயெப்போதுமழியாது
நிலையானபிரமவடிவாய்
நீநானெனக்கூறுபேதமதுவின்றியே
நிர்த்தொந்தமானபொருளாய்
நிர்த்தரங்கப்புணரியாய்நின்றராமனே
நீசனையுமாள்வதென்றோ
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 76

அறிகின்றவிசுவாதியபிமானிமூன்றெனவு
மாகமொருமூன்றுவது

மவத்தை திரிவிதமெனவுமாகநவவிதமான
வவையோடுகூடுபுருடன்
பிறியாதவிடமுதற்பதவாச்சியார்த்தமாம்
போரதவுயிரிலட்சியம்
பேதமதுவின்றியவிராட்டாதிமூன்றுதநு
பெரிதாஞ்சிருட்டியாதி,
யறைகின்றமூன்றுமவத்தையொடுவைசுவா
னராதியானமூன்று
மபிமானியாமென்பராகநவவிதமான
வவையோடுகூடுமீச
னறைகின்றிவைநடுப்பதவாச்சியார்த்தமா
மழியாதபிரமம்லட்சிய
மாதாரபானுதியானவொருமூன்றனையு
யபிமானியாகுமென்பர்,
நிறைகின்றசர்வசுகமாதியாமூன்றனையு
நிலையாமவத்தையென்பர்
நீங்காதவஸ்திபாதிப்பிரியமூன்றுமிவை
நிகழுஞ்சரீரமென்ப
ருறைகின்றவிந்தவிதமென்பதுடனுங்கூடு
மொருபரப்பிரமமென்ப
தொன்றாயிருந்தவசிபதவாச்சியார்த்தமா
மொருசர்வசாட்சிலட்சிய,
முறையாலெடுத்திங்ஙனறைமூன்றுவாச்சியமு
முழுமித்தையென்றுதள்ளி
மூன்றானலட்சியமுமொன்றெனவறிந்துபினு
மோனத்திலவையும்விட்டு

நிறைகின்றபூரணமதாகின்றவாரியர்க
ணிலையிலெனைவைக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 77

போற்றி சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்நாளிலிராக்கதரையறுத்தாய்போற்றி
யம்பரத்திலும்பர்களுக்ககமேபோற்றி
யிந்நாளிலெனதகத்துட்டிமிரவின
மீடழிக்கக்கோடியினனுனையபோற்றி
பன்னாளுமடியார்கள்பவத்தைநீக்கும்
பரிசாகத்திகிரிக்குப்பணித்தாய்போற்றி
நன்னாளுமிடர்நாளுமடியாருக்கு
நற்சுகமாமென்றுசங்கைநவிந்தாய்போற்றி. 78

எவ்விடமுமசுத்தமெனவெண்ணிநீயு
மெழுவாரிதனிலொன்றிலிருந்தாய்போற்றி
யவ்விடமுமசுத்தமதாம்பிரளயத்தி
லழிவதினலெனவெண்ணுமய்யாபோற்றி
யிவ்விடமுமிப்படியோவென்றுவிட்டே
யிரவுபகலற்றவகத்திருப்பாய்போற்றி
யவ்விடமேயெல்லாமாய்நின்றதாலே
யதற்கசுத்தமிலையென்றேயமர்ந்தாய்போற்றி. 79

ஆனைகண்டகுருடரைப்போலறிந்தபேர்க்கு
மப்பாலர்மேகனுமறிவேபோற்றி
தானைய்துவிரணியத்தாற்றரித்தாய்ப்போற்றி
சராசரமாமுலகமெலாந்தந்தாய்ப்போற்றி
யானையதின்கோடதுபோற்கொங்கையுள்ள
வணிமடவார்வாஞ்சையெலாமறுப்பாய்ப்போற்றி
யூனையபிமானித்தேயுழல்வேன்றன்னை
யொப்பிலாவுனக்கேயாளாக்காய்போற்றி. 80

காண்பானுங்காண்பவையுமானாய்போற்றி
கருத்தனுமொண்கருமமுமாய்நின்றாய்போற்றி
பூண்பானும்பூண்பனவுமானாய்போற்றி
பொல்லாதமாயையிலாய்ப்புணர்ந்தாய்போற்றி
மாண்பானமாயவனாய்நின்றாய்போற்றி
மகாசூரகுலாந்தகனாய்நின்றாய்போற்றி
வீண்பயிலும்விழற்கிறைத்துவீணுடனாளும்
விரகிலேற்கருள்புரியும்விறலாய்போற்றி. 81

ஓருருவாய்மூவுருவாயுறைந்தாய்போற்றி
யும்பர்கடம்பெருமானேயுயிரேபோற்றி
காருருவாய்நிறைந்தபெருங்கடலேபோற்றி
கண்முதலாம்பொறியாலுங்காணாய்போற்றி
பாருருவாந்தந்தியதுபதைத்தபோது
பதைப்பறவேயங்காப்படுப்பாய்போற்றி
யாருமறியாதவிடமகமாய்நின்ற
வாதலவனேயடியனையாள்போற்றிபோற்றி. 82

மனமார்தியாருலுமதியர்தான
மாயோனேமகத்துக்குமகத்தேபோற்றி
யினாதிபுழுவரையுமிருப்பாய்போற்றி
யிருக்காதிவேதங்கட்கெட்டாய்போற்றி
பினமாகியபினமுமாய்ப்போதாகிப்
பேச்சிறந்துபிறங்குகின்றபிரானேபோற்றி
கனமானவரக்கரெலாமடியற்றேகக்
கைப்பாணமெடுத்தெய்தகாரேபோற்றி. 83

*திரிபுடியாந்திமிரத்துக்கப்பானின்ற
திவாகரனேயடிபோற்றிதிருக்கேபோற்றி
யறிவறியாமையுமாகியதீதமாகு
மப்பனேபூரணமாமருளேபோற்றி
தறியாகுமாகமதையசைத்தல்செய்யுந்
தயாபரனேயடிபோற்றிதமரேபோற்றி
குறியாதுகுறித்தறியும்பெரியோருள்ளக்
கோகனதத்துறையளியேகுரவாபோற்றி. 84

அன்பிலாமான்மருப்பையடியோமீர்த்தே
யன்பானவாரணத்தையளிப்பாய்போற்றி
புன்புலால்வீசுகின்றபுராங்கடங்கும்
புல்லறிவுக்கெட்டாதபொருளேபோற்றி
மூன்பனாய்மூன்றுலகும்புரக்கநின்ற
முகுந்தனேயடிபோற்றிமுதல்வாபோற்றி
தன்பெருமையறிந்துணர்ந்தோர்சகாயாபோற்றி
தனக்கிணையொன்றில்லாததனுவேபோற்றி. 85

* கீழ்வருமெதுகைநோக்கித் திரிபுடி என்றது திரிபுடியென்று மருவிற்று.

அன்றுலிற்றுயின்றவனேயடிகள்போற்றி
ஐயம்பத்தோரக்கரங்கட்கதீதாபோற்றி
நன்றுலுந்தீதாலுநலியாதான
நாரணனேயுனதுபதநளினம்போற்றி
பொன்றுதபிரமனுக்குந்தந்தையாகும்
புனிதனேபுயங்கவணைதுயின்றோய்போற்றி
யென்றுமையன்னையுடன்சுற்றமாகு
மெழிலானசிதரனேயிறைவாபோற்றி. 86

கல்லாதகயவருறுகூட்டந்தன்னிற்
கலந்திருந்தவெனையழைத்தகரமேபோற்றி
செல்லாதமாயையிருண்மயக்கமெல்லாஞ்
சீரணிக்கத்திறந்தந்ததிண்டோள்போற்றி
வெல்லாதபகையுறவுவெல்வதற்கு
விழிக்கருணைதந்தவொருவிமலாபோற்றி
மல்லாருமரவமெனுங்கொடியோன்றன்னை
மாயாதுமாய்த்தவொருவள்ளல்போற்றி. 87

இடையிடையிற்றனிச்சொற்பெற்ற
விரண்டடிக்குறட்டாழிசை.

செல்வச்செருக்கிற்றிரமாவழுந்தினேன்ராமராம- இது
தீர்வதுமில்லைதிருவருளன்றியே ராமராம
பல்வழிசெல்லிற்படர்மதமேறுதே ராமராம-நின்
பார்வையதன்றிப்பகர்மதந்தீராதே ராமராம. 88

உற்பத்திநாசவுததியழுந்தினேன் ராமராம-இதற்
குன்னருளன்றியொருவங்கங்காணேனே ராமராம

வற்பத்திலாசைய னுதினங்கொண்டேனோ ராமராம-இந்த
வாசைப்பிசாசுன்னருளன்றிநீங்காதே ராமராம். 89

அன்னையுதாத்தவஸ்தைகள்பட்டேனே ராமராம-இனி
யாற்றேனேநீயவையற்றுவிடவேண்டும் ராமராம
பின்னவபின்னப்பிணக்கதற்காளானேன் ராமராம-இந்தப்
பின்னமுனதருளன்றிப்பிரியாதே ராமராம. 90

நீங்காக்கருவினிபங்களொழிந்தவே ராமராம-உன்
னித்தியமானநிலையதடைந்தால் ராமராம
வாங்காரமென்னுமலகையகன்றதே ராமராம-நின்
னுதாரமானவமிழ்தமருந்தவே ராமராம. 91

உண்டேயுறங்குவதுண்மையாநம்பினேன் ராமராம-நின்
னுண்மையறியவொழிந்தவைநீங்கின ராமராம
பண்டேயிருந்தபயங்களொழிந்தன ராமராம-நின்
பாதமலரிற்பணிந்ததிடத்தினால் ராமராம. 92

விஷ்ணுவணக்கம் முற்றிற்று.

சொரூபவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்தவுலகசராசரங்களியாவனிடமாத்தோன்றியி
டு,மிந்தவுலகசராசரங்களியாவனிடமாவிளங்கியிடு, மிந்
தவுலகசராசரங்களியாவனிடமாவடங்கியிடு, மந்தமூல
முதற்பொருளையகத்தெந்நாளும்வணங்கிடுவாம். 93

* எண்ணற்கரியசித்திரமோரேகபடத்திலிருப்பது
போற், பண்ணற்கரியசீவேசவுலகமிருக்கும்பரவிசும்

பே, மண்ணைப்புனலையனல்காலைவானைத்தருசங்கற்பச த்தி, நண்ணிப்பொருந்துமூன்றவத்தைநாளும்விளக் குஞ்சின்மயமே. 94

சுட்டுமறிவுகெட்டசுகசமனுந்துரியநிலைமேவி, யி ட்டத்திருந்ததன்மயத்தோரிதயாம்பரத்திலிலங்கொளி யே, வெட்டுத்திசையோடண்டமெலாமெங்குநிறைந்தி தெல்லாமாய்த், துட்டக்கருத்திற்றூரமதாய்த்தூயோர் க்கணித்தாந்தொல்பொருளே. 95

இங்கேசரிக்குமெறும்பாதியெண்ணம்பகத்தோனீ றிதயத், தங்கங்கிருக்குந்தற்சாட்சியானவகண்டபூரண மே, கங்கேயிழுக்கும்வெறும்பிணம்போற்கனகமனைவி கான்முளையோ, டிங்கேகுடும்பச்சுமையிழுப்போரிதய த்தெட்டாவிரும்பொருளே. 96

எல்லாமிறந்தநிலையாகியாணுமெனதுகற்பிதமா
மெல்லாமாகியல்லவுமாயிருந்துவிளங்குமின்னமுதே
பொல்லேனவிவேகத்தாலேபுன்மைவிடயமாக்கரைந்தே
யல்லற்படுவதுனக்கழகோர்வத்தாவண்ணுவாரணனே. 97

சித்தத்திருக்குஞ்சிதாகாசதேவேதேவதேவதை யே, பத்துத்திசையும்பதினுலோகமெங்கும்படரொ ளியே, முத்திக்கரசேயாறின்மூலப்பொருளேமோன சுகம், புத்திக்கேதந்தவிர்த்தடிமைபொருந்தவருள் வாய்புண்ணியனே. 98

சொரூபவணக்கம் முற்றிற்று.

அருளிறை வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சகந்தனிலே* பிறந்திறந்துவீணாட்கழித்துத்
தவித்தவென்ற
னகந்தனிலேயிருக்கின்றபரவடிவையானறிய
வன்புவைத்துச்
சுகந்தனிலேமேலானசுகம்பரமசுகமென்றே
தோன்றக்காட்டு
மூகந்தகுருதேசிகனையனுதினமுமிருதயத்தி
லுட்கொள்வேனே. 99

வேறு.

பொறியாருலுங்காண்பரியபொருளோயுனதுபதம்போற்றி, யறியாநின்றுமறிந்திலனையாவுனதுபதம் போற்றி, பிறியாப்பிறியத்தப்பாலாம்பெரியோயுனது பதம்போற்றி, சிறியேனறிவுக்கறிவானசித்தா முகந்த குருபோற்றி. 100

வேறு.

பத்தியுடையவமரர்பெறும்
பைம்பொன்னாட்டினினிதான
சித்திவிளங்குங்காவிரிசூழ்
செல்வப்பொருள்வைமாநகரோன்
புத்தியிலனுமெனதுபவம்
பொருளதாகக்கொண்டினிய
வத்துவிதத்தையளித்தவுகந்
தானைவணங்கித்துதித்திடுவாம். 101

பிறந்துவந்து என்றும் பாடம்.

கடலேஞானவேதாந்தக்
கரும்பேயெனக்கோரருந்துணையே
யிடரேயருகுமாறெனக்கோ
ரிச்சையேதுன்கழலல்லா
லுடலேபொருளேயாவியெனு
முகந்தாய்மூன்றுமுனக்கென்றாற்
படரும்வினையையகற்றியருள்
பரிபூரணவுன்பதம்போற்றி. 102

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்துவெண்ணகையார்சித்தமதொக்க
முயல்வதேகருமமென்றுன்னிப்
பித்தரின்மயங்கிப்பிறவியங்கடலிற்
பீழையுற்றழுந்துறுவேனைச்
சித்தமதொக்கவாவெனவழைத்துத்
திகழுநீபிரமமென்றருளு
முத்தமகுருவே பொருள்வைமாநகர்வா
ழுகந்ததேசிகசிகாமணியே. 103

பிள்ளைகளூறுபிழைகள்செய்தாலும்
பெற்றவர்தனையரைமுனிந்து
தள்ளுதலுலகிலுண்டுகொலடியேன்
றவறினைப்பொறுத்தருள்புரிவா
யெள்ளுறுமிடமும்பிரிவிலாப்பொருளே
யெந்தையேயென்னுயிர்த்துணையே
யுள்ளுதற்கரியபொருள்வைமாநகர்வா
ழுகந்ததேசிகசிகாமணியே. 104

ஏமநற்கிரியைவலஞ்செயுங்கதிரோ
னெழுவதன்முன்னமேயெழுந்து
சேமநீர்படிந்துசெபித்துனைப்பரவுஞ்
செனனமேயெனக்குநீதருவாய்
காமனையெரித்துக்காலனையுதைத்துக்
கஞ்சனற்சிரநகத்தரிந்த
வோமெனும்பொருளேபொருள்வைமாககர்வா
ழுகந்ததேசிகசிகாமணியே. 105

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உகந்தானெனும்பேரின்பவுரு
வோராகமதாயெழுந்தருளிச்
சகந்தானறியவெனையாண்ட
தாயேவீரபத்திரப்பே
ருகந்தேதரித்துமோருருவ
மொருநாமங்களொன்றுமிலா
தகந்தான்புறந்தான்கீழ்மேலென்
றறுதிக்கடங்காவம்பரமே. 106

ஒன்றும்வேண்டாவுலகாள
வுண்மைமகுடந்தரித்தடியார்க்
கென்றுந்தம்மைமறைத்தவிரு
ளிரியவிளங்குந்திவாகரனே
நன்றுதீதேதாடியானெனது
நாடுநாமவுருவனைத்துஞ்
சென்றேயலையாதிகள்போலச்
சேருஞ்சிவமார்ஞ்சாகரமே. 107

காண்டற்கரியசிவனனு
 வார்குங்காரணதிகட்கெல்லா
மாண்டவிந்தச்சூக்கவனு
 மகத்திவ்வணுவுக்கணுவுருவே
வேண்டிப்படியிற்றெழுந்தெய்வம்
 விள்ளற்கரியபேதமிவை
காண்டற்குரியதெய்வமதைக்
 காட்டுந்தேவதேவதையே. 108

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்கை
 செய்யுங்கருவிதொழிலைந்து
மெய்யாய்விளங்கும்பரமாக
 மெய்யாவுரைத்தமெய்யுருவே
யெய்யாவெவைக்குமகத்தாக
 விருந்தசுத்தந்தனையடக்கி
யையாவகன்டபூரணமா
 யடங்காமகத்தோமகத்துருவே. 109

துச்சக்குகையாமைங்கோசத்
 துன்பவுருவின்மறைந்திருந்த
புச்சப்பொருளீதெனக்காட்டும்
 புராணனந்தப்பழம்பொருளே
யச்சப்பிறவிமரணமெனு
 மாழிகடக்கவேழைதனக்
கிச்சையின்றியருளுருவா
 யெழுந்தேயொளிருமரக்கலமே. 110

ஏகப்பொருண்முப்பதமாக்கி
யிருமூன்றாக்கியொருமூன்றை
யேகத்தள்ளியொருமூன்றை
யேகமாக்குமென்மயமே
மோகத்தழுத்துமேழ்பூமி
முற்றுங்கடந்துமோகமறு
மியோகநிலமேழேறியதி
னுறுவாழ்வளிக்குங்கற்பகமே. 111

தன்னைக்காணுவறிவாலே
சகத்தைப்பேதமாக்கண்டே
யென்னதிதியாரிவனென்னு
மிடருற்றுழன்றேனெங்கோவே
யன்னமயக்கமுன்னருளா
லகன்றேசகமென்கற்பிதமா
மென்னையன்றிவேறன்றி
யாருக்கண்டேனென்கண்ணே. 112

இந்தவுடலோடாவிபொரு
ளெல்லாமித்தையிவைவாங்கி
யந்தமில்லாவுன்வடிவை
யடியேற்கருளுந்தாதாவே
கந்தவிட்யமாதியைந்துங்
கைக்கொண்டருந்திநீயிருக்க
வெந்தமதியாவியான்புசித்தே
னென்னலாகுமிறையோனே. 113

ஆகாசாதிதேகாந்த
மானசகத்துங்கற்பிதமே
லேகவறிவர்முன்வடிவே
யிவைக்கும்வடிவமென்றாயே
மோகமறமுன்சொன்னவைகண்
முழுதுநீயாய்த்தோன்றியிடி
னேகுநீநானீதெனவு
மெங்கேபோதபேதவதையே. 114

தன்னையுணருமுணர்வின்றித்
தானும்பொய்யாங்கோசமைந்தும்
பின்னமின்றியிருந்தபடி
பின்னுமளிக்கும்பேரருளே
பொன்னங்கிரியுமணுவுருவும்
பொதுக்காட்சியிலேசமநிலையா
மென்னையென்னாலெனக்களித்தா
யென்தாயென்றனுயிர்க்குயிரே. 115

ஆரார்வருந்தல்பொருந்தவிரண்
டருமைபெருமையெனப்புசிக்கு
மோராமெனக்கிவ்விரண்டோடு
முடம்புஞ்சுமையென்றுரைத்தவனே
யாராவிந்தப்பாரமெனக்
காமோநானுன்கற்பிதநீ
பாரார்திகட்கும்பரகர்த்தா
நீயேயிவைக்கும்பகவானே. 116

கடம்போலிருக்குமுடம்போடு
கரணங்காணுங்கரியானே
னடங்காவகண்டசிவமானே
னந்தோவெல்லாமானேனே
யடங்காமமதையகங்கார
மகந்தையிருக்குமாலயமாங்
கொடும்பாவிகடந்நெறியடியார்
கூடாதகற்றுங்குருமணியே. 117

எல்லாமாகியல்லவுமா
யிருந்துவிளங்குமெம்மிறையே
பொல்லேன்றனுவாஞ்சுமைசுமந்து
பொறுப்பதரிதுமிகவரிது
கல்லாமனிதர்சம்பந்தங்
கடந்தேயுன்னையடைவதென்றோ
நல்லோரன்றியுயிர்க்குறுதி
நாடிலிலையென்றின்றறிந்தேன். 118

பஞ்சகோசங்கடந்துசிவ
பாரமேறியனுதினமுந்
துஞ்சலில்லாப்பரமசுகந்
தோய்ந்தேயிருக்கும்வாணாளை
யெஞ்சலில்லாப்பெரியோர்க
ளென்றுமடைந்தாரவரன்றி
நஞ்சையமுதாவருந்தியிடு
நானுங்கரையேறுவதென்றோ. 119

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

துஷ்டர்களைநிக்கிரகம்பண்ணவேண்டித்
தூயோர்கட்கனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டி
யிஷ்டமுடனேதசாவதாரமாக
வெடுத்ததுமுன்னிந்நாளிலடியேன்றன்னைச்
சிஷ்டனெனும்படியாக்கநினைத்தபோதே
செலமாலங்கட்டியதாய்த்திரண்டதேபோ
லிஷ்டமுடன்பதினொன்றாமவதாரத்தை
யெடுத்துமெனையாண்டவாறென்னேயென்னே.

உண்டானகருவியெனுமாறாறுக்கு
முன்னரிதாமதுநீயென்றுரைத்தோன்றன்னை
விண்டாலுமவன்கருணைவிளம்பவொண்ணா
விண்டுவெனுமருளுருவாவிளங்கிவந்து
கொண்டானேகுரம்பைமுதன்மூன்றையுந்தாங்
குவலயத்திலெனதுதொழிலொன்றுங்காணேன்
பண்டானபழவினைகளெல்லாஞ்சென்றே
பரமபதமெனக்குவரும்படியாயிற்றே. 121

அற்பமாமதுவருந்துமவனேகுற்ற
மகுற்றமெனவறியாதுபிதற்றினக்காற்
பொற்புமிகுமுனதுபத்திரசம்புசிக்கும்
புன்மையனுக்கெதுநன்மைதீமையாகு
மற்புயனேயவ்வெறியிற்பிதற்றும்பாடல்
வகையேதுதொகையேதுவழியேதாகுஞ்
சொற்பிழைகள்வந்தாலும்பொறுப்பதுன்றன்
சுதந்தரமேசுதன்வசனந்தந்தைபோல. 122

இப்பாரி லுடலெடுத்தேயிந்நாண்மட்டு
மிவ்வுடலேசத்தியமாவெண்ணினைந்தே
பொய்ப்பாலனெஞ்சமெனும்வன்பேயோடும்
புகலிடமொன்றில்லாமற்புலம்புநாளிற்
கைப்பாலன்றனக்கன்னைகருணைபோலக்
கடாட்சிப்பாயெனத்துணிந்துகருதிப்பின்னு
மொப்பாருமில்லாதவுன்னைக்கிட்டி
யுடலாதிபந்தமெலாமொழியவந்தேன். 123

அன்னையுதரத்திடையேயழுந்துந்துன்ப
மதுநீங்கிப்பிறக்கும்போதழுத்துந்துன்பம்
பின்னுமுடற்பிணியதனால்வருந்துந்துன்பம்
பேதமதியதனாலேபிறக்குந்துன்ப
மின்னவுடலிறக்கும்போதழுந்துந்துன்ப
மித்தனையுநீங்கவெனக்கென்றோவென்றோ
வென்னையுமோர்ஞானவடிவாக்குவித்த
விறைவனடிநீடூழிவாழ்கவென்றே. 124

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகந்தானுவழிந்தவென்னை
யழுத்தவுரித்தாமடமையினாற்
பாகன்கரத்திலகப்பட்டுப்
பதைத்தவிபம்போற்பதைப்பேனை
மோகந்தீர்ந்தவுகந்தானு
முதிர்ந்தகருணையாலழைத்து
வேகவறிவுன்னுருவென்றே
யிசைத்தானவனைவணங்கிடுவாம். 125

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

தடமுயர்கடல்சூழ்பொருள்வைநன்னகரந்
தனின்மனுத்தேகமாய்விளங்கித்
திடமுடன்சுருதிசாஸ்த்ரவேதாந்தஞ்
சிந்தையிலநுபவந்தெளிந்து
படிதனிற்றனைவந்தடுத்தவர்க்கிரங்கிப்
பரமசற்குருவதாயுணர்த்தி
யடியவரடிகட்கேயுகந்தாட்சி
யரன்பதிகயிலைவாழ்ந்தனனே. 126

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகநற்கனகமேனிபெற்றுடைய
ரர்விசுற்றுமொருபாவிக
ளாலமொத்தவிழிமேருவொத்ததன
மாசையொத்தவிலைகூறுவார்,
மூகவித்திகொடுமூடரத்நமெனு
மூடனைவனைவெல்லுவார்
மோகமற்றவுனைநினையுமன்பரையு
மூழ்குமாறுசெயவல்லரோ,
வேகபோகசுகரூபஞானவுனை
யானுநம்பினவனுதலா
லின்னமங்கையர்கண்மையல்கொண்டுழல்வ
தென்னபாவமிதுவென்னவோ,
வேகமுற்றுவருகோபனைவுகனை
வெட்டியட்டதொருவீரனே
வேதவாகமபுராணரூபமெனும்
வீரபத்திரசுவாமியே. 127

மானமுற்றுவருதாரமக்கண்மனை
மாடுநித்தமெனவெண்ணியே
மாளுசித்தமுறைதீனமுற்றமட
மாய்வதெப்பகலறிந்திலே,
ஞானமற்றெனதுமற்றலோடறமு
நவிலுபாவமதுமற்றுமே
னூடலுற்றறிவுமீனமுற்றவறி
யாமையும்மருவதெந்தநா,
ளூனமுற்றவுடல்பற்றுதுக்கசுக
மொருவியின்பமயமாகியே
யுள்ளமென்னுமொருகவலையின்றியொளிர்
யோகியேகொடியபாவியாம்,
வேனின்மாரன்மிகவீசுபாணமதை
வெட்டியட்டதொருவீரனே
வேதவாகமபுராணரூபமெனும்
வீரபத்திரசுவாமியே. 128

நேரிசைவெண்பா.

அஞ்சும்பேரயாறும்பேரையம்பத்தோரக்கரம்பேர்ய்
விஞ்சுவெறும்பாழாகிவிட்டேனே—நெஞ்சே
யகந்தானிருக்குமகறிமிரம்போக்கு
முகந்தானுவேறென்றுணர். 129

அருளிறைவணக்கம் முற்றிற்று.

ஆதியில் பஞ்சாக்கரமருள்செய்த
குருவணக்கம்.

அஞ்சக்கரந்தன்னையெஞ்சாதுசிந்திக்கு
மவர்கட்கோரல்லலில்லை
யயனும்படைக்கநினையான்மறலிகிட்டுகில
னடையவேண்டுவதுமில்லை,
விஞ்சத்தனம்பூமிமைந்தரொடுசுற்றமகல்
வீடுதுணையென்னவேண்டார்
வீணானவாறுறுமெண்ணார்கள்சொன்னாலும்
மேலென்றுசித்தம்வையார்,
மிஞ்சுற்றவிந்தவுபதேசந்தனைப்பெற்றோர்
வெகுகாலம்வாழ்ந்திருப்பார்
மெய்யனேதுய்யனேயையனேயப்பனே
வேதாந்தமோனகுருவே,
மஞ்சுபதிககனமெனநிறையுஞ்சிதாகாச
வடிவமேயெமதுகுருவே
வணிகர்குலமேவாஷதிகடணைழயவுபதேசமழை
மாறுதுபொழியுமுகிலே. 130

நீங்காதவஞ்ஞானதிமிரங்கழன்றோட
நிகழ்கின்றபஞ்சாக்கர
நிலையானகிரணந்தரித்துவந்துதவலா
னின்மலக்கனவியெனலாந்,
தேங்காததெளிவுதருநால்வேதவாறங்க
திரளுந்தெரிந்தவதனாற்
சித்துருவசீதானுயிர்கட்கிரங்கிவரு
சின்மயவியாசரெனலாம்,

போங்காலம்வருகாலநிகழ்காலமூன்றையும்
புந்தியிலுணர்ந்தவதனாற்
பொற்புடையதற்பிரமசிற்சொருபவானந்த
பொருவரியசுகமுனிவனும்,
வாங்கார்தவாங்காரதந்திக்கொரரியாகி
வந்தருளுஞானகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறாதுபொழியுமுகிலே. 131

அண்டங்கடந்துநிறையீசனேபரதத்வ
மாகுமென்றுறுதியுளதா
லற்பபலசமயங்களைதிசெய்தொருவனுள
னுமென்னும்லோககுருவாம்,
வண்டமிழ்தெரிந்துபலபாமாலையர்த்தங்கள்
வல்லையினறிந்துகொளலான்
மந்தமாருதமூலகிரியினிலுவந்தருளு
மாசில்குறுமுனிவனுகும்,
பண்டுவருகாயத்ரியல்லுபகனீங்காது
பகர்தலாற்பனவர்பதியாம்
பாழானமாயைதருமியானெனறவிர்ந்தசிவ
பத்தியுளசித்துருவமே,
வண்டுமதுவுண்டுறையுமுண்டகத்தெரியல்புனை
மாதவாபோதகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறாதுபொழியுமுகிலே. 132

தாரார்களோர்கணந்தருகடிகைதள்ளார்கள்
சந்ததமும்வந்தபிணியைச்

சலியாதுவாங்கியநுபவியார்களென்றனுயிர்
　　தனுவிட்டகன்றபொழுது,
வாரார்கடுணையர்கணீராளமாயுருகி
　　வந்திடுவர்போலவழுவர்
வந்தாலுநடையற்றபிணமோர்டுகூடியே
　　மயானவரைவந்ததாலோ,
தாரரீளமர்கநானவர்களுறவென்பதுஞ்
　　சதாகாலமென்னையவர்கள்
சார்வர்கவெண்ணினதுமிப்படிமுடிந்ததாற்
　　சரணமுனையன்றியுளதோ,
வாராதும்வாராதுவருவதுவும்வந்தடுதனு
　　மதிதந்தளிப்பதென்றே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
　　மாறுதுபொழியுமுகிலே. 133

சுத்தலக்ஷியமானசத்தாகியேகமாய்ச்
　　சொல்லரியசின்மயத்திற்
றேன்றுநின்மலசத்திசகசிவபரமதாய்த்
　　தோன்றுமதிஞனைவிதப்,
பெத்தமுறுபாவனையிலிற்றைவரைவீணய்ப்
　　பிறந்திறந்தெய்த்துவிட்டேன்
பெறலரியவுன்கருணைபெற்றுநானைவிதப்
　　பிராந்தியதுதீர்வதென்றே,
புத்தமேமுத்தமேசத்யமேயானந்த
　　போதமேபொன்னுலகுநேர்
புகழுந்திருப்புனவைவாசனேயடியர்துதி
　　பொன்றுதபரமகுருவே,

மத்தனேனென துமதிநின்பாதவனசத்தில்
　　வைத்திடுவதெந்தநாளோ
வணிகர்குலவோஷதிகடமையவுபதேசமழை
　　மாருதுபொழியுமுகிலே. 134

ஓயாதவேழ்கடலுமீரா றுசூரியரு
　　மொருசண்டவாய்வுமொருகா
லுலகத்தில்வந்துறினுமணுவுங்கலங்காத
　　வுறுதியுளமேருவெனலா,
மாயாதுவளர்கின்றசிட்டாணிரந்தர
　　மதிக்கரியகெம்பீரமா
மனதுற்றுநிற்றலாலெப்போதுநிறைகின்ற
　　வாரியெனலாகுமாதோ,
காயாதசீதமுடன்வெம்மையதிரண்டையுங்
　　கணியாதிருந்தவதனாற்
கனவடிவுபெற்றுள்ளமுண்டகக்கண்ணணிரு
　　கனமானபாரியெனலா,
மாயாதசெல்வமதையென்றனக்கருள்புரிய
　　வந்தருளுமோனகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடமையவுபதேசமழை
　　மாருதுபொழியுமுகிலே. 135

அல்லலானதுவிலாக்குபேரன்றனத்திலு
　　மதிகநிதிநீங்குபொழுது
மாகாதபொய்யுரைகள்சொல்லாதிருத்தலா
　　லயோத்திநகரதிபனெனலாந்,
தொல்லைவினைரூபமாய்வருபஞ்சகோசநகர்
　　தூளாய்த்தகர்த்தவதனாற்

சொல்லரியஞானமதயானையென் றியாவருந்
துதித்துப்புகழ்ந்துசொலலா,
நல்லசிசுபொல்லாதசேயென் றுதாயுமிரு
நாட்டந்தவிர்ந்தருள்வபோ
ளுடுமுலகுயிரைசமமாயளித்தலா
னன்மையுறுமன்னையெனலாம்,
வல்லையெனதுடலாவிநிதிநானளித்திலேன்
வலியவேற்றுண்டகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறாதுபொழியுமுகிலே. 136

ஆசைப்பெரும்புணரிகாமக்களஞ்சிய
மாங்காரபீடநீங்கா
வஞ்ஞானவாலயம்பொய்யினுக்கோர்புற்
றகந்தைக்கோர்சூழலாகுங்,
காசுற்றகோபாக்கினிக்கினியகாட்டமாங்
கடுலோபன்வாழுமனையாங்
கருதின்மிகுமிழிவுடையமற்சான்முதற்பெயர்கள்
காதலோடுறையுநகராம்,
பேசுற்றவிவ்வகைக்கிடமாயிருந்துநான்
பெற்றபேரின்னம்வேண்டாம்
பேசரியமுத்திக்குவித்தாகுமுன்கருணை
பெற்றுப்பிழைப்பதென்றோ,
வாசமுறுமுண்டகத்துறைபவன்பொல்லாத
மறலியிடம்விட்டிடாதே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறாதுபொழியுமுகிலே. 137

சின்மயவிலாசராம்பரமபதிநாதரைச்
சிந்தித்திருக்குமுறையாற்
சித்தமுதலர்றிந்தியங்களுமடக்கலாற்
றிருவாதவூரரெனலாம்,
பொன்மயமதானவுருமின்னார்கள்சாலமது
பொன்றத்தொலைத்தவதனாற்
புகழுடையகங்கையின்சுதனுகுமநிசமும்
புகழவருசேனாபதி,
யென்பெயர்தரித்தலானிருண்மலமறுத்தலா
லிருசூரனுதியசுர
ரெட்டுணையுமிச்சமறவெட்டுமொருவேலுடைய
வெழிலானகந்தனெனலாம்,
வன்பணிகள்புரிபவர்களாருறுமுள்ளதால்
வருமுருகனுகுமையா
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதபொழியுமுகிலே. 138

பந்தமுறுதொந்தவினைசிந்தனையிலெண்ணுத
பரமபதமானகதியைப்
பகர்கின்றவுயிர்கணிதமடையவருள்புரிதலாற்
பார்வதிசமேதரெனலா,
மிந்தவுயிர்மிடியகலவந்தகுருசுவாமியுன்
னிருபாதநிதியருளலா
லிருவர்னவரசுபுகழ்வரமானபதமுதவு
மெழிலாரணத்தனெனலாந்,
தந்தவினைவழிநின்றுதுன்பமுறுமெம்மனோர்
சனியாதவமுதமயிலச்

சந்ததமுவந்துதவுகின்றதாவீர்ங்கிரண
சந்திரனெனப்புகலலாம்,
வந்துபிறவாதவகையடியனுக்கருள்புரியும்
வள்ளலேபரமகுருவே
வணிகர்குலமேவோஷதிகடமையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 139

ஆதியிற் பஞ்சாக்கரமருள்செய்த குருவணக்கம் முற்றிற்று.

முத்தி நிச்சயம்.

நேரிசைவெண்பா.

அறிவானறிபொருளோடாமுணர்வும்பொன்றிக்
குறியாவையுமாந்துகுன்றிற்—பிறியாது
நித்தம்பரசுகமாய்நிற்பதுவேமுத்தியதற்
கர்த்தமிதுசொன்னோனறி. 140

நித்திரையுஞ்சாக்கிரமுநீண்மறப்பெண்ணத்தாலா
மத்தனையுந்தோன்றாதகத்தடக்கிச்—சித்திரம்போ
லென்றிருப்பதன்றுமுத்தியெய்துமிதுவேசுகமா
நன்றிதுவேயர்த்தமெனநாடு. 141

காண்பானுங்காண்பவையைக்காணுமிடத்தேகமதாய்ப்
பூண்பனவால்வாதனையும்பூண்டிடுமே—வீண்பயிலும்
வாசனையைச்சித்தத்தில்வையாததுமுத்தி
யாசிலிதற்கர்த்தமிதேயாம். 142

உடம்பிறம்பால்யானெனவென்றுற்றுவருமவற்றை
நட்புற்றுநாடோறுநைந்துநைந்தே—யெய்ப்புற்றுப்

போகாமலெப்பொழுதும்பூரணமாமன்னமுத்தி
யர்காதோவர்த்தமிதேயாம். 143

உள்ளசுகமீதென்றுணரவறியாதமனக்
கள்ளலினுலிவ்விடயக்காங்கிசையு—மெள்ளமெள்ள
வந்ததேயிவ்விடயவாஞ்சையிறக்கமுத்தி
சிந்தையிதேயர்த்தமெனச்சேர். 144

தெய்வ நிச்சயம்.

நேரிசைவெண்பா.

சுட்டுமிடத்துண்டெனலாய்ச்சுட்டற்றுவில்லாத
துட்டமனச்சஞ்சலத்திற்றேயாம—லெட்டரிதா
யெவ்வுருவுமெங்குமிரும்பொருளாய்நின்றதெதோ
வவ்வறிவேதெய்வமெனலாம். 145

காண்பனவாலுண்டெனலாய்க்காண்பதற்றுவில்லாத
வீண்பயிலுமாயைவிதிரித்தமதாய்—மாண்புடைய
முப்பாழ்கடந்தமுதற்பாழாமூலமெதோ
வப்பொருளேதெய்வமெனலாம். 146

மனத்திற் கறிவுறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றுகளுந்தீதுகளுநமதிடத்திலில்லை
நமதிடத்திலுண்டானநினைவதனுலுண்டு
நன்றுகளுந்தீதுகளுநினைவிறந்தாலில்லை
நமதுமயம்வெறும்பாழாநாடியதுவாவாய்

நன்றுகளுந்தீதுகளுநினைவுமயமாகு
 நமதுமயநினைவர்குநாடியுணருஞ்சா
னன்றுகளுந்தீதுகளுமின்றிநிறைகின்ற
 நமதுமயமெல்லாமர்நாடியதுவாவாய். 147

கலிவிருத்தம்.

அம்மாவிகமிதுவேபரமிதுவென்றனவரதந்
தம்மான்மிகநொந்தேயுமிக்குத்திச்சலியாதே
கைம்மாறறுமுடலைத்தினங்காக்கக்கரையாதே
சும்மாவிருசுகமேவருந்தொடர்ந்தாயிலைமனனே. 148

நேரிசைவெண்பா.

வேண்டாதேகண்டவெல்லாம்வேண்டினுற்பந்தமுனைத்
தீண்டாதோசென்மவினைதீர்ந்திடுமோ—மாண்டாலுந்
தீராவியாதியுனைச்சிக்கியாளாக்கிவிடும்
பாரார்ய்தவிரும்படி. 149

அச்செல்லாம்பொய்யென்றறிந்தாலதிலொருவன்
றுச்சமறநன்மையறச்சொன்னலு—மச்சொல்லும்
பொய்யோவதுமெய்யோபோதமில்லாநெஞ்சமே
யையோவிதிஞேவாரார். 150

அத்தியந்தாபாவமாகுமிழிகோர்சமைந்தும்
புத்தியினுனித்தியமாய்ப்பொற்புறல்போற்—புத்தியிலை
யில்லாதாய்நீங்காதோவேழைமனமேயிதனிற்
புல்லாதிருந்தவனேபொய். 151

பொதுவாகக் கூறியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்ணாதிபூதமெலாஞ்சிவமேயாகு
மெய்யுருவும்பொய்யுருவுஞ்சிவமேயாகுங்
கண்ணனவேதமெலாஞ்சிவமேயாகுங்
கருதுகின்றநினைவெல்லாஞ்சிவமேயாகு
மெண்ணிறந்தபேதமெலாஞ்சிவமேயாகு
மிப்படியேதினந்தோறுங்காண்பானாகிற்
பெண்ணணுமவியாகும்பேதமின்றிப்
பிரமமயமாதறிண்ணம்பேதமின்றே. 152

அகவிருத்திதனிலுண்டாஞ்சீவனுக்கே
யதிட்டான்ஞானவடிவல்லவென்று
லகவிருத்திதானிதமாவாகும்போதே
யவனெனதென்றியாதொன்றையறியவொண்ணு
வகவிருத்திசெனித்தவிடமகண்டமாகு
மல்லவெனிலவைசெனித்தவடிவமாகா
வகவிருத்திசெனித்தவடிவாதலாலே
யதிட்டானந்தனிலடங்குமையமின்றே. 153

நேரிசைவெண்பா.

சேறும்புயங்கஞ்சினமிகுத்ததென்றறிந்து
பாறுறுமெய்யோர்பயமான—வாறதுபோ
லாங்காரவீணாருகேயறிவுடையோர்
தாங்காமற்சொல்லார்தகும். 154

எண்ணிப்பலபொருளையீட்டினேனானாலு
மண்ணிற்பெரியோனாய்வாழ்ந்தாலும்—விண்ணதிலே
மூடாவிழியுடையோரானாலுமுத்தியினைக்
கூடார்கட்காளாக்குறி. 155

சாதிக்கிழுக்கென்றுந்தன்குலத்துக்கீனமென்றும்
பேதிக்குமூடனேபேசக்கே—ளாதிக்கே
யில்லாதசாதிக்கிருப்பிடமீதென்றுரைத்தா
னல்லாரதைநாடுவார். 156

தன்மயமாஞ்சத்திதானினைக்கநாமவுரு
மின்மயம்போற்றோன்றிவிளிந்திடுமே—யென்மயமே
யாமேயவையெல்லாமானால்யானும்மெனதும்
போமேசிவமயமாய்ப்போம். 157

ஆதிநடுவந்தத்தழியாதிருந்ததெந்தச்
சோதியன்றோவைந்தாந்தொழில்செய்யுந்—தீதிலவை
யோராரெனதுமயமென்றறிந்தாலெத்தொழிலு
மாரார்சிவமயமேயாம். 158

தீதுநலம்பாவமறஞ்சேதனமாஞ்சின்மயமே
சேதமறநின்றுதினம்புரியு—மாதலினு
லிவ்வுருவமென்மயமேயென்றுணரினிந்நான்கு
மவ்வுருவமாஞ்சிவமேயாம். 159

கும்பிடவோர்மேலில்லைகும்பிடவோர்கீழில்லை
கும்பிட்டுநீங்கக்குறையில்லை—கும்பிடும்பே
ராரோர்வறியேன்யானாகாகாவோர்கோகோர்
சீரேதுமில்லைசிவம். 160

செய்யுந்தவமுந்திரயோகநிட்டைகளுஞ்
செய்யுமுபதேசந்திரபூசை—யையமறச்
சொல்வேன்சுதந்தரனையன்றியுலகென்ப
தில்லென்றுணருமிதே. 161

தெய்வவடிவறிந்தத்தேவதையைப்பூசைபண்ணித்
தெய்வவடிவாந்திறங்கேளீ—ரையமினால்
சற்குருவாற்றுனுணர்தல்சந்ததமுஞ்சிந்தித்த
னிற்குமதுவானநிலை. 162

ஐஞ்ஞூற்றுவிசாடியிணையைச்சேர்ந்தவுனக்
கெஞ்ஞான்றுநெஞ்சேயிடருண்டோ—பைஞ்ஞாகந்
தாங்கும்புவிவிளங்கச்சஞ்சரிக்கும்பானுகண்ட
தூங்கிமம்போகாதோசொல். 163

ஈயக்கதிராமிலக்கணமுமின்குறளு
மாயப்பொருளாவறைந்தாலு—நோயகலா
துன்னைமறந்தவொருதுரியபூமியிலே
மண்ணியிருக்கமதி. 164

புத்திக்கறிவுறுத்தற்கண்ணி.

வெண்செந்துறை.

பஞ்சவிதவிடயம்பாங்காய்ப்பரம்புசிக்க
நெஞ்சேநீநானென்னவேநிச்சயிப்பதென்னமதி. 1

அஞ்சுவிதவிடயமாருமறிவாயிருக்கப்
பஞ்சவிதமாகப்பார்த்துழல்வதென்னமதி. 2

காண்பவனைக்காணுதுகாண்பவையைக்கண்டுழன்று
வீண்காலமாகவிழற்கிறைப்பதென்னமதி. 3

ஈசன்வடிவாமேயெட்டுருவுமென்றுணர்ந்து
பாசந்தவிர்ந்தொழியப்பாராததென்னமதி. 4

காரியரூபங்களெல்லாங்காரணமாக்காணும
ஞரிமனையென்னதெனநாடவந்ததென்னமதி. 5

சும்மாதனியிருக்குந்தூயதாந்துரியமதி
லம்மாதினமிருப்பதர்காததென்னமதி. 6

எவ்வுருவுநாடியிராகவெகுளியறத்
தவ்வலறச்சிவமாய்ச்சார்ந்தறியாதென்னமதி. 7

நானெனவுநீயெனவுநாடலுடலைக்குறித்தே
ஞானமயமொன்றெனவேநாடாததென்னமதி. 8

பொய்யைப்பொருளாகப்புன்மதியாற்கண்டதுபோன்
மெய்யையுணர்ந்தத்துவிதம்வேண்டாததென்னமதி. 9

எப்பொழுதுந்தன்னையன்றியாதுவந்தியாதொழிந்த
தப்படியேயெண்ணியமையாததென்னமதி. 10

மாயாவிருளிரவில்வந்தகனுவிட்டொழிந்து
நீயாநிலைதனிலேநில்லாததென்னமதி. 11

முன்னடங்கும்வாதனைகண்முற்றுந்தவிராமே
பின்னமினந்தாங்கியிரங்குவதுமென்னமதி. 12

ஆகாதவாதனையாலல்லறினம்பட்டுழன்று
மோகோவினந்தவிராதுழலுமதியென்னமதி. 13

பேதமுறுபுந்திதனைப்பேதித்தகற்றும
லாகமயல்கொண்டதுவாயர்குமதியென்னமதி. 14

பொல்லாக்கயவர்புகும்வழியிற்செல்லாம
னல்லோரடங்குமிடநாடாததென்னமதி. 15

கற்பிதத்தைமெய்யாகக்கண்டுகண்டுதுன்பமுறா
தற்புதமாஞ்சின்மயநீயாகாததென்னமதி. 16

சுட்டற்றவெட்டவெளிதோயாமனுமவுருச்
சுட்டியனுதினமுந்துன்பமுறலென்னமதி. 17

நிற்கநிறுத்தநிலையாதநீசமனத்
துற்சங்கநீங்கிச்சுகமாகாதென்னமதி. 18

தட்டத்தடுக்கத்தடைபடாநீசமனத்
துட்டப்பிசாசோடுந்தோயுமதியென்னமதி. 19

கட்டப்பிடிக்கக்கடந்தோடுமீனமனச்
சுட்டகற்றித்தற்பதத்தைத்தோயாததென்னமதி. 20

நிர்க்குணனேமுக்கணனாய்நின்றுசகங்காட்டியட்டு
நிர்க்குணனாய்நிற்பதெனநில்லாததென்னமதி. 21

சந்ததமுஞ்சின்மயமாய்த்தானிருந்தாற்றொந்தவினை
வந்துறுமோவென்றுமதியாததென்னமதி. 22

கண்டவெல்லாம்பொய்யாகக்கண்டிருந்துங்காண்பவை
யுண்டெனவேபற்றியுழலுமதியென்னமதி. [ளை

நெஞ்சோடிரங்கல்.

பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா.

மேலாந்துரியநிலம்விட்டுவிடயத்துழன்று
நாலாவிதவரந்தைநண்ணிநண்ணி—மாலாகி
நின்றமனத்தோடிரங்குநீதிதனையிதயந்
துன்றியுறையைங்கரனேசொல். 156

மஞ்சூருமஞ்சன்மகன்றனுவினூறுற்ற
நஞ்சாருங்கண்டத்துநக்கனிட—மெஞ்சாது
புல்லியிருந்தருளும்பூரணிநெஞ்சோடிரங்கல்
சொல்லுமென்றனுவிருந்துசொல். 166

வெண்செந்துறை.

சீரார்கழனித்திருநெல்லையம்மைபதஞ்
சாராமலென்னேசனித்திறந்தாய்நெஞ்சகமே. 1

இதுவேசிவமென்றுமீதுமனமென்று
மதனால்விளங்கிலுனக்கறிவெங்கேநெஞ்சகமே. 2

பன்னாளுங்காண்பவற்றைப்பற்றிநொந்துநைந்திருப்ப
தென்னாடொலைத்தறிவாயென்றிருப்பாய்நெஞ்சகமே. 3

எந்நாளுமின்பநிலையீதென்றறிந்திருந்தும்
பன்னாளுந்துன்பம்படலாமோநெஞ்சகமே. 4

அச்சந்தவிர்ந்தநிலையாமதனைச்சேராமற்
றுச்சவினைபுரியத்துணிந்தனையேநெஞ்சகமே. 5

தன்மயமீதென்றுணர்ந்துந்தானதுவாய்நில்லாம
லின்னமிடரடைவதென்னமதிநெஞ்சகமே. 6

ஈதெனதியானிவனென்றெண்ணியெண்ணியேழையர்போற்
றீதடைந்தாற்சீதளமுஞ்சேருமதோநெஞ்சகமே. 7

பாசவடிவிதனைப்பற்றிப்பயமடைந்தான்
மாசுதவிர்ந்தவெளிமன்னலுண்டோநெஞ்சகமே. 8

வாசனைகளியாதுமிலாமன்னுதுரியந்தனிலே
தேசுபெறநிற்கத்திகைப்பேனோநெஞ்சகமே. 9

சங்கற்பசாலந்தவிர்ந்தசமபாவனையிற்
றங்கிப்பரமசுகஞ்சார்வதென்றோநெஞ்சகமே. 10

பாராமற்பார்க்கும்பரமவிழிபெற்றிருந்தால்
ஊரேதுபேரேதுலகேதுநெஞ்சகமே. 11

இந்தப்பெரும்பிரமாகாரநிலையெய்தாமல்
தொந்தப்பிராந்திநிதந்தோய்ந்தனையேநெஞ்சகமே. 12

மோகாதிகாரியங்கண்முற்றுமிறந்தபதத்
தோகோகோசேராதுழல்கின்றாய்நெஞ்சகமே. 13

ஐம்பொறியுமைம்புலனுமாறியடங்குமிட
நம்பிநம்பிநீயடையுநாளென்றோநெஞ்சகமே. 14

பற்றாமற்பற்றும்பரமசுகநிட்டைதனைப்
பெற்றிருந்தாலென்னகுறைபேசாய்நீநெஞ்சகமே. 15

ஆன்மவுருவகண்டமந்தவுருவாகாமற்
றொருவன்போலாய்ச்சலித்தனையேநெஞ்சகமே. 16

சச்சிதானந்தத்தனிவீட்டில்வாழாம
னச்சுருவாங்காட்சிதனைநாடினைந்தாய்நெஞ்சகமே. 17

சான்றாந்துரியமதைச்சாராமனாடோறுந்
தோன்றுவிடயமதைச்சுட்டினையேநெஞ்சகமே. 18

பாவனைகளியாதுமிலாப்பானநிலையெய்தாமற்
றீவினையைச்சேர்வதென்னசிந்தனையோநெஞ்சகமே.

தூங்காமற்றூங்குஞ்சுகநிலையிற்செல்லாது
நீங்காமற்றுச்சவினைநீபுரிந்தாய்நெஞ்சகமே. 20

காண்பவற்றைமுப்பொழுதுங்காட்சியிறத்தோற்றுவிக்கு
மாண்புடையசித்தின்மடிவதென்றோநெஞ்சகமே. 21

நித்தரங்கமுங்நீர்போனின் றுவிளக்கறிவின்
வைத்தபடிரமித்துவாழ்வதென்றோநெஞ்சகமே. 22

*திரிபுடிக்குஞ்சாட்சியெனுஞ்சின்மயமாய்நில்லாமற்
குறிபிடித்துநாடோறுங்குலைகுலைந்தாய்நெஞ்சகமே.

அவத்தாத்திரயவதிட்டானமாயிருந்து
பவத்தையழிக்காமற்பாழ்பட்டாய்நெஞ்சகமே. 24

முக்குணமுங்கெட்டமுதற்பாழைச்சாராம
லக்குணத்தோடொன்றியலைந்தனையேநெஞ்சகமே. 25

கோசமைந்துந்தோன்றாக்குருதுரியஞ்சேராமற்
பாசமெனும்வலைக்குட்பட்டுழன்றாய்நெஞ்சகமே. 26

எல்லாமிறந்தநிலையிதென் றுகண்டிருந்து
நில்லாமலந்தநிலைநீங்கினையேநெஞ்சகமே. 27

ஆறாறின்மேலாமறிவுமயமாகாம
லோராறிமேனுடியுழல்வதென்னோநெஞ்சகமே. 28

துன்பத்துவிதந்தொலைந்தசுகநிட்டையிலே
யின்பத்துருவாயிருப்பதென்றோநெஞ்சகமே. 29

சிவேசுரசெகத்தைச்சித்தொன்றாத்தோற் றுவிக்கப்
பாவனையாற்பேதித்துப்பற் றுகின்றாய்நெஞ்சகமே. 30

ஆமையுறுப்பையடக்குதல்போற்காண்பவையாந்
தீமைதனிற்புலனைச்சேர்க்காதேநெஞ்சகமே. 31

சத்தோடசத்துஞ்சதசத்துமாகாத
சித்தம்பலவாஞ்செகம்பொருளோநெஞ்சகமே. 32

---

* திரிபுடி என்பது எதுகை நோக்கித் திறிபுடி என வந்தது.

சித்துருவாற்றோன்றுஞ்செகந்தனையீதின்னதென்று
நித்தமவதானஞ்செய்நீயொழியாய்நெஞ்சகமே. 33

எத்தனையோகோடியியல்புரைத்துங்கேளாம
லத்தனையும்பாழாவயர்ந்தனையேநெஞ்சகமே. 34

எட்டுருவுமீசன்மயமென்றறிந்துமந்தமதி
விட்டவனைப்பற்றிவிடுதலுற்றாய்நெஞ்சகமே. 35

நிவாததலதீபநிற்பதினில்லாமற்
குவாலப்பிணிக்குரம்பைகூடினைந்தாய்நெஞ்சகமே. 36

சித்திரத்திலேவரைந்ததீபம்போனில்லாமற்
கத்தித்தலைவெடிக்கக்கற்றனையேநெஞ்சகமே. 37

அரவின்களமறுக்கிலைந்தலையின்கேட்டிற்
பரமவுருநீயடையிற்பாறுமைந்துநெஞ்சகமே. 38

தத்தாயபிண்டமதிற்சார்ந்தசலம்போற்றுரிய
வத்திலடங்கியதாய்வாழ்வதென்றோநெஞ்சகமே. 39

எண்ணெயிருப்பற்றவெழிற்றீபம்போலவுநீ
யெண்ணரியவிச்சைதவிர்ந்தென்றழிவாய்நெஞ்சகமே.

இல்லாதிறக்குமிழிகுரம்பைவாசனையைப்
புல்லாதுமெய்யுணர்வைப்புல்லலென்றோநெஞ்சகமே.

சும்மாயிருந்துசுகந்தோயாமற்றன்னினைவா
லம்மாசுகமடைந்தோராருரைப்பாய்நெஞ்சகமே. 42

போராட்டப்பட்டபுரமெடுத்தவிவ்வரையில்
சீராட்டிலென்னசுகஞ்சேர்ந்தனைநீநெஞ்சகமே. 43

இல்லாளுமில்லத்திருநிதியுமீன்றமக
வெல்லாமறந்திருப்பதென்றுரையாய்நெஞ்சகமே. 44

பந்தநமக்குண்டதனைப்பாற்றமுத்திவேண்டுமெனு
மிந்தநினைவிரண்டுமென்றயர்ப்பாய்நெஞ்சகமே. 45

மறப்பதுவேநல்லதெனமாணவர்தாஞ்சொல்ல
வறத்தினமுநீநினைத்தேயல்லலுற்றாய்நெஞ்சகமே. 46

எல்லாமறந்துவிட்டாலிவ்வுடலீங்குமெனி
லில்லமிலாப்பித்தனிருப்பதுபோனெஞ்சகமே. 47

முற்றுமலமாயிருக்குமூடமதாமிவ்வுடலிற்
சற்றும்விரத்தியுண்டாய்ச்சார்கிலையேநெஞ்சகமே. 48

செய்ததுவேசெய்யத்தினந்துணிந்துசெல்வதுவே
யுய்யும்வழியென்றொருப்பட்டாய்நெஞ்சகமே. 49

பத்துத்திசையும்பதினான்குலகுமற்றுஞ்
சித்தசித்துஞ்சிற்சடமுஞ்சிவரூபநெஞ்சகமே. 50

பண்ணவிதன்பாதநிழற்பற்றியதுவாயிருக்கி
லெண்ணரியவிச்சையிரிந்தோடுநெஞ்சகமே. 51

என்னிதயத்துள்ளேயிருந்ததிருநெல்லைபதத்
துன்னினைவுநீயுமொழிவதென்றோநெஞ்சகமே. 52

அண்டமெலாந்தோற்றியழிந்தபதமாயிருந்தாற்
பிண்டவுபாதியன்றேபேராதோநெஞ்சகமே. 53

எல்லாவுலகுமிறந்துமிறவாதபதஞ்
செல்லாதுகாண்பவற்றிற்சிக்கினையேநெஞ்சகமே. 54

தோன்றுசிசுவுணர்வுதுகளற்றுக்காணுதலின்
மான்றவுருவந்தோன்றவருவதென்றோநெஞ்சகமே. 55

தோற்றுருவைவீடெனவேசுட்டுமயலாமறிவை
மாற்றியகண்டசுகவாழ்வடைவாய்நெஞ்சகமே. 56

விட்டேனுலகமெனும்வீணானவாசனையுங்
கெட்டிலங்குமன்னையடிகிட்டுவையோநெஞ்சகமே. 57

எத்திக்குந்தானாயிறந்துபிறவாதடைந்தாற்
செத்துப்பிறத்தலன்றேதீராதோநெஞ்சகமே. 58

ஒன்றோடுந்தாக்கற்றுறுதுரியாதீதமதிற்
சென்றுசிவமாகவெந்நாட்செல்லுமதோநெஞ்சகமே.

மெய்யுருவைநாளும்விரும்பாதிருந்தவிந்தப்
பொய்யுருவாற்பட்டதுயர்போதாதோநெஞ்சகமே. 60

பன்னாளுங்காண்பவற்றைப்பற்றிப்படுந்துயர
மென்னாலினிச்சகிக்கவேலாதேநெஞ்சகமே. 61

என்னாட்சிவவடிவையான்மறந்ததன்றுமுத
லுன்னோடுங்காண்பவற்றையுற்றுழன்றேனெஞ்சகமே.

இற்றைவரைக்காண்பவையெய்தியெய்தியென்னசு
பெற்றனைசொன்னாலறியாய்பேதமலநெஞ்சகமே. [கம்

எல்லாமிறந்ததிருநெல்லையிணையடியைப்
புல்லவகமிதமும்போகாவோநெஞ்சகமே. 64

வித்தைச்செருக்கடைந்துவீணாட்கழிக்குமருட்
புத்திக்குருடர்நெறிபோகாதேநெஞ்சகமே. 65

நிழனெருப்பாய்க்கண்டநினைவுதவிராதே
விழலுக்குநீரிறைக்கும்வேலையுற்றாய்நெஞ்சகமே. 66

நாரியிலம்பூமிதனநாசமுறுமென்றவெலாம்
வாரியினிற்பெய்தமழையானநெஞ்சகமே. 67

ஓயாதுழலுமதியோய்வதிலையுன்றனக்கு
வாயாற்பிதற்றமதிவந்ததென்னோநெஞ்சகமே. 68

பொல்லாதவிக்காயம்புல்லுமதிவாசனைக
ளெல்லாமிறந்தவெனவென்றிருப்பாய்நெஞ்சகமே. 69

காரார்குழன்மடவார்கற்பித்தவேவல்செய்து
தாராக்குழிதூர்க்கத்தோன்றினையேநெஞ்சகமே. 70

விண்ணுதிகண்டவிசுவமிறவாதிருந்த
கண்ணுந்துரியமதைக்கையிகழ்ந்தாய்நெஞ்சகமே. 71

ஆரணங்களீதென்றறிவரியதென்கழனிப்
பூரணியைநீமறந்துபுண்பட்டாய்நெஞ்சகமே. 72

அல்லும்பகலுமகமிதந்தீரென்றதனாற்
கல்லுங்கரையாதோகடைப்பட்டநெஞ்சகமே. 73

இல்லந்துறந்துசுகத்துறவையெய்தாம
லல்லற்படுமியல்பையார்விதித்தார்நெஞ்சகமே. 74

பற்றுமற்பற்றும்பரமசுகநிட்டைபெற்றுற்
பற்றறுவிலென்னதெனும்பார்வையுண்டோநெஞ்சகமே.

தோன்றுமற்றோன்றுந்துரியநிலங்கண்டிருந்தா
லூன்றுதுபற்றிவிடுமோர்வுண்டேநெஞ்சகமே. 76

தெய்வமேயென்னுங்கண்ணி.

அண்டமும்பிண்டமுமானதுங்காண்கிலேன்றெய்வமே—யிந்த - வண்டமும்பிண்டமும்வேறென்றறிந்திலேன்றெய்வமே. 1

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பொருடெய்வமே—யிந்தக்-
கோதாமுடம்பாய்க்குறித்துவிளங்குதேதெய்வமே. 2

இன்பவுருவாயிருந்தபரஞ்சுடர்தெய்வமே—யிந்தத்
துன்பசுகவினைத்தொடர்ந்தமடைந்ததேதெய்வமே. 3

ஈகையுமேற்றலுமில்லார்விரும்பொருடெய்வமே—யிந்
த-வீகையுமேற்றலுமாகியிருந்ததேதெய்வமே. 4

உண்மையுமின்மையுமின்றியிருந்ததேதெய்வமே—யி
ந்த-வுண்மையுமின்மையுமாகிவிளங்குதேதெய்வமே.

ஊனமுறும்பந்தவோதமொழிந்ததேதெய்வமே—யிந்
த-வூனமுறும்பந்தவோதமடைந்ததேதெய்வமே. 6

எப்பொருளாவதுமெய்ப்பொருளென்பதுதெய்வமே—
யிந்தத்-தப்பறுநல்லோர்நிலையிதுசத்தியந்தெய்வமே.

ஏதோதறிகள்ளனென்பதுபோலொன்றுதெய்வமே—
யிந்தத்-தீதேயிலாதசிவத்தினிற்றோன்றுதேதெய்வமே.

ஐயவுருவேயகமென்றுதோன்றலாற்றெய்வமே—யிந்
தப்-பொய்யாமலகையாம்புன்பவந்தோன்றுதேதெய்
வமே. 9

ஒன்றோபடும்பாடுரைப்பேன்சிறிதிற்றெய்வமே—
யிந்தப்-பொன்றுமுடம்புபொருளாய்முடிந்ததேதெய்
வமே. 10

ஓவாதஞானவமுதமுவட்டுதேதெய்வமே—யிந்த-
வோர்வும்விடயவிடஞ்சுகமொத்ததேதெய்வமே. 11

ஔவியமில்லாவறிவுமறைந்ததேதெய்வமே—யிந்த-
ஔவியரூபவகிலமேதோன்றுதேதெய்வமே. 12

அக்கமும்பக்கமுமானதைக்காண்கிலேன்றெய்வமே —
யிந்த-வக்கமும்பக்கமுமெண்ணியழிந்தேனன்றெய்வ
மே. 13

கண்டவுருவங்கள்காண்பதாக்காண்கிலேன்றெய்
வமே—யிதைப்-பண்டுபறித்திட்டபாவியார்கொலோ
தெய்வமே. 14

காலங்கண்மூன் றுங்கடந்ததைக்காண்கிலேன்றெ
ய்வமே—யிந்த-ஞாலத்தின்பேதங்கணன்றாகத்தோற்
றுதேதெய்வமே. 15

கின்னமுறும்பலவீணரைக்கிட்டினேன்றெய்வ
மே—யிந்த-நன்னலம்பெற்றோரைநண்ணவுநாணினே
ன்றெய்வமே. 16

கீழோருரைத்தவுரைகளைக்கேட்கிறேன்றெய்வ
மே—யிந்தப்-பாழ்வாழ்விலென்னபயனெனத்தேர்கி
லேன்றெய்வமே. 17

குட்டியமானகுரம்பையைநாடொறுந்தெய்வமே-மிகக்-
கட்டியேகாத்திருந்தென்பயன்கண்டனன்றெய்வமே.
கூடாதென்னாலிந்தக்கூட்டிலிருக்கவுந்தெய்வமே—யிந்
தப்-பாடுபடுவதுபார்த்திலையோபரதெய்வமே. 19
கெம்பீரமன்றிக்கிலேசமடைந்தனன்றெய்வமே—யிந்
தப்-பம்புபவக்கடறாண்டலென்றோபரதெய்வமே. 20

கிளிப்பத்து.

வெண்செந்துறை.

கண்படையுஞ்சாக்கிரமுங்காணாத்துரியநிலைப்
பண்படைவதென்றோபகராய்நீயஞ்சுகமே. 1

உள்ளும்புறம்புமனமுற்றிடுஞ்சங்கற்பசகந்
தள்ளிச்சுகநிலையிற்சார்வதென்றோவஞ்சுகமே. 2

உன்னலொழிதலினுண்டாந்தையின்பமிது
பன்னுசமநிலையிற்பாறலென்றோவஞ்சுகமே. 3

உள்ளநினைப்புமறப்புற்றிடினோர்தன்வடிவை
யுள்ளபடியுணரவொண்ணுமதோவஞ்சுகமே. 4

இத்தரையிற்றேகமெடுத்தெய்துமனச்செய்கைவிட்டுச்
சித்தசமமாம்வாழ்வுசேர்வதென்றோவஞ்சுகமே. 5

இட்டமொடுநாமவுருவெய்திமனஞ்சுட்டியுறுஞ்
சுட்டறிவுநீங்குநிலைதோய்வதென்றோவஞ்சுகமே. 6

தம்மாலறிவறியாமையிரண்டுந்தள்ளிவிட்டுச்
சும்மாவிருக்குநிலைதோய்வதென்றோவஞ்சுகமே. 7

இத்தேகம்பற்றியிருக்குமொருதேகியின்றி
யெத்தேகமும்யானுயிருப்பதென்றோவஞ்சுகமே. 8

மூலப்பகுதிமுடிந்துமுடியாதுபெறும்
சீலப்பரமசுகஞ்சேர்வதென்றோவஞ்சுகமே. 9

சித்தமிறந்தாற்சிவமிறக்குந்தேகியுள
தத்தன்மையின்றியவனுவதென்றோவஞ்சுகமே. 10

அத்திபாதிப்பிரியவாதிவெளியாயிருந்தாற்
சுத்தமிலாச்சீவபரத்தொய்தமெங்கேயஞ்சுகமே. 11

சந்த விருத்தம்.

நன்னனு-நன்னனு—நான நன்னன
நானன-நானன—நானனே.

சொல்லலாஞ்—சொல்லலாந்—தார—தனங்களைத்
தூற்றிவிட்—டோமென—வாயாலே. நன்னனு. 1

சொல்லலாஞ்—சொல்லலா—மந்தக்—கரணத்தைச்
சுட்டுவிட்—டோமென—வாயாலே. நன்னறு. 2

சுவாநுபவத்திருவாக்கு முற்றுப்பெற்றது.
சர்வஞ்சின்மயம்.

சுவாநுபவத்திருவாக்கியங்கள்.

சர்வம் பஞ்சபூதமயம். 1

சர்வம் மித்தை. 2

சர்வஞ் சின்மயம். 3

நாமரூபநாடாமல் பகிர்முகமின்றியிருக்கவேண்டும். 4

பரிபூரணமாகிய தனக்கு என்னவேண்டுவது? 5

எல்லாந் தோற்றன்மாத்திரம். 6

அதிட்டானமாகிய தானைப் பார்க்கும்போது நானவனெங்கே? 7

உபசாந்தமுந் துரியம்; அறியாத விடயமுந் துரியம். 8

பாசபந்தம் வரும்போது பாசநிவிர்த்தியுந் தோன்றவேண்டும். 9

சுகதுக்க முள்ளவரையில், தாரதம்மியம் நீங்காது. 10

பிரபஞ்சமித்தையா பாவனையினாலுந் தன்மயபாவனையினாலுங் காண்பான் காட்சி நீங்கும். 11

எல்லாவற்றையுந் தானறிவதாயுந் தன்னை யொன்று மறியாததாயு மிப்படிக் காண்கிறதே பிரத்தியட்ச ஞானம். 12

தன்னிடத்திலகங்காரம்-பிராந்தி மூலம். 13

இங்கும் அங்கும் ராகத்துவேஷ மன்றியிருந்தால் இரண்டுக்கு மைக்கியம். 14

பிரத்தியட்சமானவிடயமும் அப்பிரத்தியட்சமானவிடயமும் திருக்குவாகிய ஞானத்துக்குத் திருசியம். 15

வஸ்து நிர்ணயத்தில் பிரபஞ்சந் தானல்லவென்றும், அத்துவிதத்தில் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதபடியினாலே தானென்றும், காண்க. 16

சோகத்தினாலே துக்கத்தோற்றம்; மோகத்தினாலே சுகத்தோற்றம். 17

இத்தனையு மாயாமயமலவோ; உள்ளபடி முடியும். 18

திருசியந் திருக்குவை யன்றித் தோன்றாது. 19

அதிட்டானத்தைத் தவிர வாரோபத்துக்கு வடிவமில்லாதபடியினாலே யெல்லா மதிட்டானமயந்தான்.

இந்திரசாலக்காரனிடத்தில் கந்தருவபுரந்தோன்றி நில்லாம லழிந்துபோவதுபோல, தன்னிடத்திலுண்டாகாநின்ற சங்கற்ப மெவ்வளவோ அநேகமாய் வந்தும் ஒன்று நிற்கவில்லை. 21

உபசாந்தமானாலுந் தன்மயமானாலுஞ் சகலத்தியாகந் தான். 22

நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டும்; அல்லது, நாம ரூப நாட்டம் வந்தால், அத்துவிதமாயிருக்கவேண்டும். 23

தன்னைச் சிவபாவனையாகக் காண்கிறதே பிறவி; தன்னைச் சிவரூபமாய்க் காண்கிறதே மோட்சம். 24

சகல கலைஞான வல்லவர்களுக்கும் நிராசை வேண்டுவதுதான். 25

எல்லாஞ் சிவன்செயல்தான். 26

எல்லாஞ் சிவாகாரந்தான். 27

சிற்றறிவிலேதான் உயர்வு தாழ்வான தாரதம்மியங்கள். 28

பேரறிவிலே சமசாட்சிதான். 29

உபசாந்தத்தில் சச்சிதானந்த மூன்றும் அநுபவமாய்க் காணவேண்டும். 30

பிரபஞ்சத்தில் தோன்றும் பேதங்களெல்லாஞ் சிற்றறிவிலேதா னென்றறியவேண்டும். 31

எல்லா முன்னுடைய செயலேயானுல், கொடுத்ததார்? வாங்கினதார்? 32

ஈதனைத்துஞ் சொரூபமே; யாணிங்கெதை யிச்சிப்பேன், எதை யிகழ்வேனெனல் பற்றின்மை. இதில் யாருக்கும் நம்பிக்கை வரவேண்டுவதுதான். 33

தேகோக புத்தியினுலே யருந்தல்; இதனுலே பொருந்தல்; இதனுலே சகல ஆசையும் வந்தன. 34

நிருவிகற்பசமாதியில் என்னதோற்றம் வந்தாலுந் தன்னைத் திருக்காகவே காணவேண்டுவதுதான். 35

பிரபஞ்சத்தில் பஞ்சவிடய சுகத்தில் பொருந்தும் போது பிரியமாயிருக்கும்; பிற்பாடு தனக்குத்தானே வெறுப்புக்காணும். இதுபோல, தன் சொரூப சுகத்தில் பொருந்தும்போதும் பிரியம் வரும்; எத்தனைநாளிருந்தாலும் பிரியம் வாங்காது. 36

சமுத்திரத்தில் முன்வந்த அலைபோய்ப் பின் அலைவருகிறதற்கு முன்னலே சமுத்திரமாத்திர மிருந்தது

போல, தன்னிடத்திலும் முன்னாலே வந்த கடபட நினைவுபோய்ப் பின்னாலே வருகிற நினைவுக்குமுன் தானிருந்தது; இதனாலே பிரபஞ்ச மசத்து; தான் சத்து; தன்னை யநுபவிக்கிறது மிந்தநிலைதான். 37

பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களைக் கற்பிதமென்றும் தன்மயமென்றும் சொல்லலாம்; இதுபோல, சிதாகாசத்துக்கு மேலில்லாதபடியினாலே அதிலுண்டான வைகளைக் கற்பிதமென்றும் தன்மயமென்றும் சொல்லலாம். 38

வகையாகக் கண்டு மயங்காமல், தொகையாகக் கண்டு சும்மா இருக்கவேண்டும். 39

சாதுசங்கமே சகல கலை சன்மார்க்கத்துக்கு மேது. 40

உபசாந்தத்திற் காண்பான் காட்சி யில்லை. 41

* மேல் நனவுபோல இராநின்ற துரியநிலையிற்றான் சர்வதுக்க நிவிர்த்தியாம். 42

உற்றவாறு எது வரும்; அது வருக. 43

எல்லாங் கதைதான். 44

எல்லாம் புலம்பல்தான். 45

பிறர் குற்றத்தைத் தனதாக வெண்ணிக்கொண்டு தன் குற்றத்தை விசாரிக்கவேண்டும். 46

சிற்றறிவாகிய சீவவறிவே யெல்லாவற்றிற்கு மூலம். 47

மனம் முதலாகிய பிரபஞ்ச வியல்புகளும் மேனாடம்பரந்தான். 48

---

*மேல் என்றது முன்னே.

ஞான நாட்டத்திலே சிரத்தையும், பிரபஞ்ச நாட்டத்திலே அசிரத்தையும் வேண்டும். 49

தத்துவா தத்துவ விசாரம் பண்ணி, அதத்துவத்தைத் தள்ளி, தத்துவத்தைத் தானுகக் கண்டு, சந்தேக விபரீதமற விருக்க வேண்டும். 50

ஜனன மரணமு நினைவுமாத்திரமே. 51

நாம ரூபமாய் நாடுவதைத் தள்ளிச் சொரூபமாக நாடுவதே சமநிலை. 52

குரு வாக்கியத்தில் சந்தேக விபரீத மின்றி யிருக்கிறது மெய்ப்புருடார்த்தம். 53

தன் சுபாவ நிலையில் நினைவுக்கு நித்தியத்துவம் இல்லாத படியினாலே பிரபஞ்சம் மித்தைதான். 54

அதிட்டான ஞான நிலைமை யுள்ளவர்களுக்கு எல்லாமாகிய அத்துவிதஞானமும் வரும். 55

பற்றின்மையாகிய துரிய நிலைமை யுள்ளவர்களுக்குப் போன காரியத்திலும் வருகிற காரியத்திலும் நினைவு தோன்றுமலிருந்தால், சாட்சாத்காரந்தான். 56

தான் சித்ரூப னென்கின்ற புத்தி வாங்காமலிருந்தால், நான் நீ யென்கின்ற பேதமாகிய அஞ்ஞான நீக்கம் வரும். 57

நிகழ்காலமாகிய எதிர்காலத்தில் செய்காரியங்களைப் பின் வருத்தமும் சௌக்கியமும் அறிந்து செய்ய வேண்டும். 58

அக்கினியில் எவ்வளவு பொறி கிளம்பினும் அக்கினிக்கு லயமில்லாதது போல, பூரணமான தன்னிட

த்தில் தேகாதி முதலாய வாழ்ந்ததாயுந் தாழ்ந்ததாயு முள்ள என்ன நினைவு வந்தாலுங் கற்பிதமே; தான் நித்தியம். 59

எல்லாமானதாகத் தன்னை யறிந்தால், ஈதலும் இரக்கமும் வரும்; ராகத்துவேஷம் வாராது. 60

தன்னிடத்தில் பெருமை, சிறுமை, பகை, உறவு, சுகதுக்கமாய் வருகிற சங்கற்பம், கற்பிதம். ஆரோபம் அத்தியாசந்தான். 61

சரீரமுதலான பிரபஞ்சம் காலத்தில் உட்பட்டபடியினாலே அதனிடமாய் வாராநின்ற உயர்வு, தாழ்வு, வருத்தங்களுக்குப் பிரமாணமில்லை. 62

பிரபஞ்சத்தில் விவேகத்தினாலே குணத்தைப் பொருளாய்க் கொள்ளாமல், குற்றமே காணவேண்டும். 63

ஒன்றிலே தோன்றி யனைத்துருவமுமான உணர்வுக்குப் பகை யுறவென் றுரைப்பதெங்கே? 64

நான் சித்துரூப னென்கின்ற புத்தி மறந்தால், உடனே விட்சேபமும் விபரீதமும் வரும். 65

சுவரிடத்திலுள்ள சித்திரம் வஸ்துவாகாது; அதுபோல, தன்னிடத்திலுண்டான சர்ப்பமுதலானவை வஸ்துவாகாது. 66

தன்னைப் பஞ்சகிர்த்திய முடையவனாகக் கண்டால், ஜனன மரணந் தனக்கில்லை. 67

துரியநிலையிலும் எல்லாம் சின்மயமென்கிற நிலையிலும் புத்தியழுத்தம் வேண்டும். 68

கூத்தாடியைப்போலக் கூத்து நிலையல்ல; அதுபோல எல்லாங் கூத்தாகக் கண்டால், தான் நித்தியந்தான்.

பிரமாமுதல் தம்பப்பூச்சிப் பரியந்தம் நிலைமை யில்லாத படியினாலே, தானொருவன்மாத்திர மிருக்கிறவன்; இதனாலும் அத்துவிதந்தான். 70

ஜகத்தெல்லாந் தன்னைத்தவிர இல்லாதபடியினாலேயும், தானே யெல்லாமானதாலும், அத்துவிதந்தான்.

சரீரமெடுத்து விசாரந் தோன்றினவரைக் குள்ளாக வெகு விதங்களாய் உத்கிருஷ்டமென்று சொல்லப்பட்ட பேர்களிருக்கவில்லை; ஆனதால், தேகாதி முதலானவைகளி லென்ன திரமில்லை? 72

பிரபஞ்சம் காலத்திரயத்திலு மில்லாதபடியினாலேயும், ஒருநினைவு வரும்போது ஒரு நினைவு அழிந்து போகிறபடியினாலேயும், காணப்பட்டன வெல்லா மழிந்து போகிறபடியினாலேயும், மித்தையென்று சொல்லுகிறதிலே சந்தேகமில்லை. 73

இருநதித் துறைகளெல்லாந் தீம்புனல் வறந்தவேயோ?

அக்கினியிலுண்டாகாநின்ற பொறிக்கு அனல் காரணமானதுபோல, ஜகத்துக்கு ஆத்மாவே காரணமல்லாமல் இடையிலொன்றுஞ் சொல்லத்தக்கதில்லை.

பழுதையிலுண்டான பாம்பு பழுதையேயென்று சொல்லலாம்; அதுபோல, பிரஹ்மத்திலுண்டான ஜகத்துப் பிரஹ்மந்தான். 76

தன்னைக் கர்ம கர்த்தாவாய்க் காணும்போது கர்த்துரு தந்திரமென்றும், நித்தியமாய்ப் பூரணமாய்க் காணும்போது வஸ்து தந்திரமென்று மறிக. 77

காரண காரியமா யுள்ளதுக்குப் பரிச்சின்னத்துவமுண்டு; நிஷ்காரணமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அபரிச்சின்னத்துவமென்னும் பூரணத்துவ முண்டு. 78

சகல சாத்திர விசாரம்பண்ணின விசார ஞானிகளுக்கு யான் எனது எனப் போகத்தி லாசாபாசப் பிரவிர்த்தி வருகிறதற்குக் காரணம் பிரபஞ்சம் சத்தியமென்னும் பிரமாண புத்தியேயாம். 79

அநேகமான செல்வமுடையவர்களுக்கு உதாரபுத்தியும் இரக்கமுமில்லாமல் இருத்தல் அவிவேகத்தினலேதான். 80

தெய்வ வியதிரிக்தமாகச் ஜீவேசுர ஜகத்துக்களில் கட்டுப்பாடாய்ப் பேசாநின்ற வசனங்களெல்லாம் புத்திமான்களுக்கு நச்சு வசனங்களாய்த் தோன்றல் வேண்டும். 81

வானவ ரசமாந் தொடர்பிஞ லுலகோர்
வழுத்துறும் வன்னியைங் கானை
வானவ ரதன மணியறு முகனை
மாசறு கொற்றவா ளிறையை
வானவர் முதுவன் பாலன வலவன்
வணங்குநற் றிருநெலை மாதை
வானவ ரதனு முத்திரா மேச
வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவாம்.

சுவாநுபவத் திருவாக்கு முற்றிற்று.

உ

அக்ஷரமாலிகாஸ்தோத்திரம்.

ஸாம்ப ஸதாஶிவ ஸாம்ப ஸதாஶிவ
ஸாம்ப ஸதாஶிவ ஸாம்ப ஶிவாஹர — ஸாம்ப

1 அற்புத விக்ரக வமரா தீஸ்வர
அகணித குணகண அம்ருத ஶிவாஹர — ஸாம்ப

2 ஆநந் தாம்ருத வாஸ்ரித ரக்ஷக
ஆத்மா நந்த மஹேஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

3 இந்து கலாதர இந்த்ரா திப்ரிய
சுந்தர ரூப ஸுரேஸ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

4 ஈஸ ஸுரேஸ மஹேஶ ஜநப்ரிய
கேஶவ ஸேவித கீர்த்தி ஶிவாஹர — ஸாம்ப

5 உரகா திப்ரிய பூஷண ஶங்கர
நரக விநாச நடேஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

6 ஊர்ஜித தாநவ நாஶ பராத்பர
ஆர்ஜித பாப விநாஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

7 ருக்வே தஶ்ருதி மௌளி விபூஷண
அர்க்கசந் த்ராக்னி த்ரிநேத்ர ஶிவாஹர — ஸாம்ப

8 ரூப நாமாதி ப்ரபஞ்ச விலக்ஷண
தாப நிவாரண தத்வ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

9 லிங்க ஸ்வரூப ஸபேஶ புதப்ரிய
மங்கள மூர்த்தி மஹேஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

10 லூதா தீஸ்வர ரூப ப்ரியஶிவ
வேதாந் தப்ரிய வேத்ய ஶிவாஹர — ஸாம்ப

11 ஏகாநேக ஸர்வேஶ ஜன ப்ரிய
போகா திப்ரிய பூர்ண ஶிவாஹர — ஸாம்ப

12 ஐஸ்வர் யார்ச்சித சின்மய சித்கந
சச்சிதா நந்த மஹேஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

13 ஓங்கா ராதிப வுரக விபூஷண
ஹ்ரீங்கா ரப்ரிய யீஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

14 ஔரஸ லாளித அந்தக நாஶந
கௌரீ ஸகித கிரீஶ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

15 அம்பர வாஸ சிதம்பர நாயக
தும்புரு நாரத ஸேவ்ய ஶிவாஹர — ஸாம்ப

16 ஆஹா ரப்ரிய வட்ட திகீஸ்வர
யோகி ஹ்ருதப்ரிய வாஸ ஶிவாஹர — ஸாம்ப

17 கமலா ஸனவர கைலா ஸாதிப
கருணா ஸாகர காந்த ஸிவாஹர ஸாம்ப
18 கட்கஸூல ம்ருக டங்க தநுர்த்தர
விக்ரம ரூப விசேஷ ஸிவாஹர ஸாம்ப
19 கங்கா கிரிஜா வல்லப குணஹித
ஸங்கர ஸர்வ ஜநேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
20 காதுக பஞ்சந பாதக நாஸந
போதஸ்வ ரூப பூர்ண ஸிவாஹர ஸாம்ப
21 ஸாந்தஸ்வ ரூபா நந்தவ நாஸ்ரய
வேத வேதாந்த ஸ்வரூப ஸிவாஹர ஸாம்ப
22 சண்ட விநாஸந ஸகல ஜநப்ரிய
மண்டலா தீஸ மஹேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
23 சத்ர கிரீட ஸுகண்டலா திப்ரிய
புத்ர ப்ரிய புவநேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
24 ஜன்ம ஜராமர ணாதி விநாசந
கல்மஷ விரஹித காஸி ஸிவாஹர ஸாம்ப
25 ஜங்கா ராஸ்ரித ப்ருங்கிரி டீஸ்வர
ஓங்கா ரேஸ விஸ்வேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
26 ஞாநா க்யாந விநாஸந நிர்மல
தீந ஜநப்ரிய தீப்தி ஸிவாஹர ஸாம்ப
27 டங்கர் யாவ்ருத தாரண ஸத்வர
கிங்கர ஸேவ்ய கிரீடி ஸிவாஹர ஸாம்ப
28 டங்க ஸ்வரூப ஸஹஸ்ர கரோத்தம
வாகீஸ் வரவர தேவ ஸிவாஹர ஸாம்ப
29 டம்ப விநாஸந தாடிம பூஷண
அம்பர வாஸ கிலேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
30 டண்டண் டமருக டாரிம நிஸ்சல
டுண்டி விநாயக ஸேவ்ய ஸிவாஹர ஸாம்ப
31 நளிந விலோசந நடந மநோஹர
அளிகுண பூஷண அம்ருத ஸிவாஹர ஸாம்ப
32 தத்வமஸ் யாதிவாக் யார்த்த ஸ்வரூப
நித்யஸ்வ ரூப நிஜேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
33 ஸ்தாவர ஜங்கம புவந விலக்ஷண
வ்யாபக வரமுனி ஸேவ்ய ஸிவாஹர ஸாம்ப
34 தந்தி விஞஸந நளிந மநோஹர
சந்தந லேபந ஸரண ஸிவாஹர ஸாம்ப
35 தரணீ தரதர தவள விபாஸித
தநா திபஸக வரத ஸிவாஹர ஸாம்ப

36 நாநா மணிகண பூஷண நிர்க்குண
நதஜந போஷண நாத ஸிவாஹர ஸாம்ப
37 பார்வதி நாயக பந்நக பூஷண
பரமா நந்த பரேஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
38 பால விலோசந பாநுகோ டிப்ரிய
ஹாலா ஹலதர அம்ருத ஸிவாஹர ஸாம்ப
39 பந்த விமோசன த்ருதசர் மாம்பர
ஸ்கந்தா திப்ரிய கநக ஸிவாஹர ஸாம்ப
40 பஸ்ம விலேபா பவபய பஞ்சந
விஸ்மய ரூப விஸேஷ ஸிவாஹர ஸாம்ப
41 மந்மத நாஸந மதுரா நாயக
சர்மவி பூஷண ஸாக்ஷி ஸிவாஹர ஸாம்ப
42 யதிஜந ஹ்ருதய நிவாஸித யீஸ்வா
விதிவிஷ்ணு வாதி ஸுஸேவ்ய ஸிவாஹர ஸாம்ப
43 ராமேஸ் வரரம ணீய முகாபுஜ
ஸோமேஸ் வரஸு கிருதேச ஸிவாஹர ஸாம்ப
44 லங்கா தீஸ்வர ஸேவித ஸுகர
லாவண் யாம்ருத லஸித ஸிவாஹர ஸாம்ப
45 வநஜா நநவர வாஸுகி பூஷண
வநமா லாதி விபூஷ ஸிவாஹர ஸாம்ப
46 ஸாந்த ஸ்வரூபா திப்ரிய ஸுந்தர
காந்தீ மதிப்ரிய காஸி ஸிவாஹர ஸாம்ப
47 ஷண்முக ஜநக ஸுரேந்த்ர முநிப்ரய
ஷாட்குண் யாதி ஸமேத ஸிவாஹர ஸாம்ப
48 ஸம்ஸா ரார்ணவ நாஸந ஸாஸ்வத
ஸாது ஹ்ருதிப்ரிய வாஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
49 ஹரபுரு ஷோத்தம ஆநந் தாம்ருத
முராரிபு ஸேவ்ய நடேஸ சிவாஹர ஸாம்ப
50 லளிதா நந்தித நஜத்ர விஸ்வேஸ்வர
காளிந டப்ரிய காஸி ஸிவாஹர ஸாம்ப
51 அக்ஷர ரூபா திப்ரிய ஸுந்தர
ஸக்ஷிஜ கத்ரய ஸ்வாமி ஸிவாஹர ஸாம்ப
சங்கர நாரா யணதீர்த் தப்ரிய
ஸிவ கங்காதீர ஸுவாஸ ஸிவாஹர ஸாம்ப
ஸாம்ப ஸதாஸிவ ஸாம்ப ஸதாஸிவ
ஸாம்ப ஸதாஸிவ ஸாம்ப ஸிவாஹர. ஸாம்ப

அர்ச்சனை நாமங்கள்.

ஸ்ரீ விநாயகர் சோடச நாமங்கள்.

ஓம் சுமுகாய நம:
,, ஏகதந்தாய நம:
,, கபிலாய நம:
,, கஜகர்ணிகாய நம:
,, லம்போதராய நம:
,, விகடாய நம:
,, விக்நராஜாய நம:
,, கணாதிபதயே நம:
ஓம் தூமகேதவே நம:
,, கணாத்யக்ஷாய நம:
,, பாலசந்த்ராய நம:
,, கஜாநநாய நம:
,, வக்ரதுண்டாய நம:
,, சூர்ப்பகர்ணாய நம:
,, ஹேரம்பாய நம:
,, ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம:

ஓம் நாநாவித மந்த்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி.

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யர் சோடச நாமங்கள்.

ஓம் ஸ்கந்தாய நம:
,, குஹாய நம:
,, ஷண்முகாய நம:
,, பாலநேத்திரசுதாய நம:
,, பிரபவே நம:
,, பிங்களாய நம:
,, கிருபாளவே நம:
,, ஸிகிவாஹநாய நம:
ஓம் துவிஷட்புஜாய நம:
,, திரிஷணேத்திராய நம:
,, பக்தவத்ஸலாய நம:
,, உமாசுதாய நம:
,, கிரௌஞ்சதாரணாய நம:
,, விஸாகாய நம:
,, பார்வதீப்பிரிய நந்தநாய [நம:
,, ஸர்வஸ்வாமிநே நம:

ஓம் ஸ்ரீ சிவசுப்ரமண்ய ஸ்வாமிநே நமோ நம:

ஸ்ரீ சொரூப அஷ்டோத்ர சத நாமங்கள்.

ஓம் அகண்டாய நம:
,, அகர்த்ரே நம:
,, அகாமாய நம:
,, அகாரணாய நம:
,, அஹேயாய நம:
,, அக்ரோதாய நம:
,, அஸங்காய நம:
ஓம் அஸம்சாரிணே நம:
,, அஸரீரிணே நம:
,, அசலாய நம:
,, அச்சுதாய நம:
,, அக்ஷராய நம:
,, அணவே நம:
,, அத்வையாய நம:

ஓம் அநந்தாய நமஃ
,, அநாதயே நமஃ
,, அநாதிமுக்தாய நமஃ
,, அநாவிருதாய நமஃ
,, அநுபாதேயாய நமஃ
,, அநூதநாய நமஃ
,, அநேகரூபாய நமஃ
,, அபயாய நமஃ
,, அபரிச்சிந்நாய நமஃ
,, அபரோக்ஷாய நமஃ
,, அபேதாய நமஃ
,, அபோக்தரே நமஃ
,, அப்ரமேயாய நமஃ
,, அப்ராவிருத்தாய நமஃ
,, அப்ராணாய நமஃ
,, அமநசே நமஃ
,, அம்ருதாய நமஃ
,, அலோபாய நமஃ
,, அவ்யாகிருதாய நமஃ
,, ஆதயே நமஃ
,, ஆத்மநே நமஃ
,, ஆநந்தரூபாய நமஃ
,, உந்நதாய நமஃ
,, ஏகரூபாய நமஃ
,, காரணாய நமஃ
,, கூடஸ்தாய நமஃ
,, ஸத்தியாய நமஃ
,, ஸத்ரூபாய நமஃ
,, ஸம்பவே நமஃ
,, ஸர்வகாரணாய நமஃ
,, ஸர்வகதாய நமஃ
,, ஸர்வசமாய நமஃ
,, ஸர்வக்ஞாய நமஃ
,, ஸர்வதோமுகாய நமஃ
,, ஸர்வாகாராய நமஃ
,, ஸர்வாதாராய நமஃ
,, ஸர்வாதிஷ்டாநாய நமஃ
,, ஸர்வாத்மநே நமஃ

ஓம் ஸர்வாபாவாய நமஃ
,, ஸாக்ஷிணே நமஃ
,, ஸாந்தாய நமஃ
,, சிந்மாத்ராய நமஃ
,, சிவாய நமஃ
,, சுத்தாய நமஃ
,, ஸ்வப்ரகாசாய நமஃ
,, ஸ்வயம்பிரகாசாய நமஃ
,, ஸ்வயாய நமஃ
,, சூந்யாய நமஃ
,, க்ஷேத்ரக்ஞாய நமஃ
,, க்ஞாநஸ்வரூபாய நமஃ
,, ஸ்தாணவே நமஃ
,, த்ருக்ஸ்வரூபாய நமஃ
,, நாநாரூபாய நமஃ
,, நிஷ்கிரியாய நமஃ
,, நிஷ்ப்ரகிருதயே நமஃ
,, நிஷ்ப்ரபஞ்சாய நமஃ
,, நித்யமுக்தாய நமஃ
,, நித்யாநந்தாய நமஃ
,, நித்யாய நமஃ
,, நிரஞ்சநாய நமஃ
,, நிரவயவாய நமஃ
,, நிராகாராய நமஃ
,, நிராதாராய நமஃ
,, நிரிந்திரியாய நமஃ
,, நிரீஸ்வராய நமஃ
,, நிருபத்ரவாய நமஃ
,, நிருபாய நமஃ
,, நிர்க்குணாய நமஃ
,, நிஸ்ஸம்பந்தாய நமஃ
,, நிர்ஜ்ஜீவாய நமஃ
,, நிர்த்தோஷாய நமஃ
,, நிர்ப்பத்தாய நமஃ
,, நிர்மலாய நமஃ
,, நிர்லேபாய நமஃ
,, நிர்விகல்பாய நமஃ
,, நிர்விகாரிணே நமஃ

ஓம் நிர்விசேஷாய நமஃ
,, நிர்விஷயாய நமஃ
,, நிர்விருதாய நமஃ
,, பரமானந்தாய நமஃ
,, பரமார்த்தாய நமஃ
,, பரிபூரணாய நமஃ
,, ப்ரத்தியக் சொரூபாய நமஃ
,, ப்ரத்யக்ஷாய நமஃ
,, ப்ரம்மணே நமஃ
ஓம் புத்தாய நமஃ
,, புராதநாய நமஃ
,, மஹதே நமஃ
,, மஹாசூந்யாய நமஃ
,, மநோவாசாமகோசராய [நமஃ
,, முக்தாய நமஃ
,, யதார்த்தவஸ்துநே நமஃ
,, வஸ்துநே நமஃ
,, விபவே நமஃ

ஸ்ரீமத் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த அத்வைத ஜோதி ஸ்வரூப நமோ நமஃ

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய சுவாமிகள் அஷ்டோத்ர சத நாமங்கள்.

ஓம் ஸங்கராசார்யவர்யாயநமஃ
,, பிரஹ்மாநந்தப்ரதாயகாய நமஃ
,, அக்ஞாநதிமிராதித்யாய நமஃ
,, ஸுக்ஞாநாம்புதிசந்த்ரமஸே நமஃ
,, வர்ணாஸ்ரம பிரதிஷ்டாத்ரே நமஃ
,, முக்திப்ரதாயகாய நமஃ
,, சிஷ்யோபதேஸநிரதாயநமஃ
,, பக்தாபீஷ்டப்ரதாயகாய நமஃ
,, ஸூக்ஷ்ம தத்துவ ரஹஸ்யக்ஜ்ஞாய நமஃ
,, கார்யாகார்ய ப்ரபோதகாய நமஃ [நமஃ
,, ஜ்ஞாந முத்ராஞ்சித்ராய
,, சிஷ்யஹ்ருத்தாபஹாரகாய நமஃ
ஓம் பாரிவ்ராஜகாஸ்ரமோத்கர்த்ரே நமஃ
,, சர்வதந்த்ர சுவதந்த்ரதியே நமஃ
,, அத்வைத ஸ்தாபநாசார்யாய நமஃ
,, சாக்ஷாத் சங்கரரூபப்ருதே நமஃ
,, ஷண்மத ஸ்தாபநாசார்யாய த்ரயீமார்கப்ரகாஸகாய நமஃ
,, வேதவேதாந்த தத்வஜ்ஞாய நமஃ [நமஃ
,, துர்வாதிமத கண்டநாய
,, வைராக்ய நிரதாய நமஃ
,, சந்தாய நமஃ [நமஃ
,, ஸம்ஸாரார்ணவ தாரகாய
,, ப்ரஸந்நவதநாம் போஜாய நமஃ [நமஃ
,, பரமார்த்த ப்ரகாஸகாய

ஓம் புராணஸ்மிருதி ஸாரஜ்ஞாய நமஃ
,, நித்யத்ருப்தாய நமஃ
,, மஹதே நமஃ
,, முநயே நமஃ
,, நித்யாநந்தாய நமஃ
,, நிராதங்காய நமஃ
,, நிஸ்ஸங்காய நமஃ
,, நிர்மலாத்மகாய நமஃ
,, நிர்மமாய நமஃ
,, நிரஹங்காராய நமஃ
,, விஸ்வவந்திய பதாம்புஜாய நமஃ
,, ஸத்தியவ்ராதாய நமஃ
,, ஸத்பாவாய நமஃ
,, சங்க்யாதீத குணோஜ்வலாய நமஃ
,, அநகாய நமஃ
,, ஸாரஹ்ருதயாய நமஃ
,, ஸுதியே நமஃ
,, ஸாரஸ்வதப்ரதாய நமஃ
,, ஸத்தியாத்மநே நமஃ
,, புண்ணியசீலாய நமஃ
,, ஸாங்கியயோக விசக்ஷணாய நமஃ
,, தபோராஸயே நமஃ
,, மஹாதேஜஸே நமஃ
,, குணத்ரய விபாகவிதே நமஃ
,, கலிக்நாய நமஃ
,, காலகர்மஞ்ஜாய நமஃ
,, தமோகுண நிவாரகாய நமஃ
,, பகவதே நமஃ
,, பாரதீஜேத்திரே நமஃ
,, சாரதாஹ்வான பண்டிதாய நமஃ
,, தர்மாதர்ம விபாவஜ்ஞாய நமஃ
,, லக்ஷ்யாலக்ஷ்ய பேதப்ரதர்சகாய நமஃ

ஓம் நாதபிந்துகளா பிஞ்ஞாய நமஃ
,, யோகிஹ்ருத்பத்மபாஸ்கராய நமஃ
,, அதீந்த்ரியஞ்ஞாந நிதயே நமஃ
,, நித்யாநித்ய விவேகவதே நமஃ
,, சிதாநந்தாய நமஃ
,, சிந்மயாத்மநே நமஃ
,, பரகாயப் பிரவேசக்ருதே நமஃ
,, அமாநுஷ சரித்ராட்யாய நமஃ
,, க்ஷேமதாயிநே நமஃ
,, க்ஷமாகராய நமஃ
,, பவ்யாய நமஃ
,, பத்ரப்ரதாய நமஃ
,, பூரிமஹிம்நே நமஃ
,, விஸ்வரஞ்சகாய நமஃ
,, ஸ்வப்ரகாசாய நமஃ
,, ஸதாதாராய நமஃ
,, விஸ்வபந்தவே நமஃ
,, ஸுபோதாய நமஃ
,, விசாலகீர்த்தயே நமஃ
,, வாகீஸாய நமஃ
,, ஸர்வலோக ஹிதோத்ஸுகாய நமஃ
,, கைலாச யாத்ரா ஸம்ப்ராப்த சந்த்ர மௌலி ப்ரபூஜகாய நமஃ
,, காஞ்ச்யாம் ஸ்ரீ சக்ர ராஜாக்ய யந்த்ர ஸ்தாபந தீக்ஷிதாய நமஃ
,, ஸ்ரீ சக்ராத்மக தாடங்க தோஷிதாம்பர மநோரதாய நமஃ
,, ஸ்ரீப்ரஹ்ம ஸுத்ரோபநிஷத் பாஷ்யாதி க்ரந்த கல்பகாய நமஃ

ஓம் சதுர்திக்சதுராம் நாயப்ர திஷ்டாத்ரே நமஃ
,, மஹாமதயே நமஃ
,, த்விஸப்ததிமதோச்சேத்ரே நமஃ
,, ஸர்வதிக் விஜயப்ரபவே [நமஃ
,, காஷாய வஸநோபேதாய நமஃ
,, பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹாய நமஃ
,, ஞானாத்மைக தண்டாட்டியாய நமஃ
,, கமண்டலுலஸ்த்கராயநமஃ
,, குரு பூமண்டலாசார்யாய நமஃ
,, பகவத்பாத ஸம்ஜ்ஞகாய நமஃ
,, வியாஸஸந்தர்ஸனப்ரீதா [ய நமஃ
,, ரிஷ்யசிருங்க புரேஸ்வராய நமஃ
,, ஸௌந்தர்யலஹரீ முக்ய பஹுஸ்தோத்ர விதாயகாய நமஃ
,, சதுஷ்ஷஷ்டிகளாபுஜ் [ஞாய நமஃ

ஓம் ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸ தோஷகாய நமஃ
,, ஸ்ரீ மண்டன மிஸ்ராக்ய ஸ்வயம்புஜய ஸந்துதாய நமஃ
,, தோடகாசார்ய ஸம்பூஜ்யாய நமஃ [காய நமஃ
,, பத்மபாதார்ச்சிதாங்கிரி
,, ஹஸ்தாமலக யோகீந்த்ர பிரஹ்மஜ்ஞாந ப்ரதாயகாய நமஃ
,, ஸுரேஸ்வராக்ய ஸச்சிஷ்ய ஸந்யாஸாஸ்ரமதாயகாய நமஃ
,, ந்ருஸிம்ஹ பக்த ஸத்ரத்ந கர்ப்பஹேரம்ப பூஜகாய நமஃ
,, வ்யாக்யாந ஸிம்ஹாஸநாதீஸாய நமஃ
,, ஜகத்பூஜ்யாய நமஃ
,, ஜகத்குரவே நமஃ
,, ஸ்ரீமத் ஸங்கராசார்யஸர்வலோக குரவே நமஃ
,, பராய நமஃ

ஸ்ரீமத் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த அத்வைத
ஜோதி ஸ்வரூப ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்ய
ஸ்வாமிநே நமோ நமஃ

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி அஷ்டோத்ர சத நாமங்கள்.

ஓம் ஸரஸ்வத்யை நமஃ
,, மஹாபத்ராயை நமஃ
,, மஹாமாயாயை நமஃ
,, வரப்ரதாயை நமஃ
,, ஸ்ரீப்ரதாயை நமஃ

ஓம் பத்மநிலயாயை நமஃ
,, பத்மாக்ஷியை நமஃ
,, பத்மவக்த்ராயை நமஃ
,, சிவாநுஜாயை நமஃ
,, புஸ்தகஹஸ்தாயை நமஃ

ஓம் ஜ்ஞாநமுத்ராயை நமஃ
,, ரமாயை நமஃ
,, காமரூபிண்யை நமஃ
,, மஹாவித்யாயை நமஃ
,, மஹாபாதகநாஸிந்யை நமஃ
,, மஹாஸ்ரயாயை நமஃ
,, மாலிந்யை நமஃ
,, மஹாபோகாயை நமஃ
,, மஹாபுஜாயை நமஃ
,, மஹாபாயை நமஃ
,, மஹோத்ஸாஹாயை நமஃ
,, திவ்யாங்காயை நமஃ
,, ஸுரவந்திதாயை நமஃ
,, மஹாகாள்யை நமஃ
,, மஹாபாசாயை நமஃ
,, மஹாகாராயை நமஃ
,, மஹாங்குஸாயை நமஃ
,, பீதாயை நமஃ
,, விமலாயை நமஃ
,, விஸ்வாயை நமஃ
,, வித்யுந்மாலாயை நமஃ
,, வைஷ்ணவ்யை நமஃ
,, சந்த்ரிகாயை நமஃ
,, சந்த்ரலேகாவிபூஷிதாயை [நமஃ
,, ஸாவித்ர்யை நமஃ
,, ஸுரஸாயை நமஃ
,, தேவ்யை நமஃ
,, திவ்யாலங்கார பூஷிதாயை [நமஃ
,, வாக்தேவ்யை நமஃ
,, வஸுதாயை நமஃ
,, தீவ்ராயை நமஃ
,, மஹாபத்ராயை நமஃ
,, மஹாபலாயை நமஃ
,, போகதாயை நமஃ
,, பாரத்யை நமஃ
,, பாமாயை நமஃ
,, கோவிந்தாயை நமஃ
,, கோமத்யை நமஃ

ஓம் ஜடிலாயை நமஃ
,, விந்த்யவாஸாயை நமஃ
,, ஷண்டிகாயை நமஃ
,, ப்ராஹ்ம்யை நமஃ
,, ப்ரஹ்மஜ்ஞாந ஸாதநாயை [நமஃ
,, ஸௌதாமிந்யை நமஃ
,, ஸுதாமூர்த்தயே நமஃ
,, ஸுபத்ராயை நமஃ
,, ஸுரபூஜிதாயை நமஃ
,, ஸுவாஸிந்யை நமஃ
,, ஸுநாஸாயை நமஃ
,, விநித்ராயை நமஃ
,, பத்மலோசநாயை நம
,, வித்யாரூபாயை நமஃ
,, விஸாலாக்ஷ்யை நமஃ
,, ப்ரஹ்மஜாயாயை நம
,, மஹாபலாயை நமஃ
,, த்ரயீமூர்த்தயே நமஃ
,, த்ரிகாலஜ்ஞாயை
,, த்ரிகுணாயை நமஃ
,, ஸாஸ்த்ரரூபிண்யை
,, ஸும்பாஸுரப்ரமதி
,, ஸுபதாயை நமஃ [ஏ
,, ஸ்வராத்மகாயை ந
,, ரக்தபீஜநிஹந்த்ர்யை
,, சாமுண்டாயை நம
,, அம்பிகாயை நமஃ
,, முண்டகாயப்ரஹரண
,, தூம்ரலோசநமர்த்தநா
,, ஸர்வதேவஸ்துத
,, ஸௌம்யாயை நம
,, ஸுராஸுரநமஸ்க்
ருதாயை நமஃ
,, காளராத்ர்யை நம
,, கலாதராயை நமஃ
,, வாக்தேவ்யை நமஃ
,, வராரோஹாயை நமஃ
,, வாராஹ்யை நமஃ